

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อส. ๗๖/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ (อส.๖๕/๒๕๖๗)

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๕ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ผู้ฟ้องคดี

นายสมบัติ รัตนโยธิน ที่ ๑
นายสมนึก เมธาวศิน ที่ ๒
นางบังอร รัตนโยธิน ที่ ๓
นายเจริญ จิตอุดมศิลป์ ที่ ๔
นางสาวเบญจวรรณ วิชกุล ที่ ๕
นายสนธยา มะณีรัตน์ ที่ ๖
นายเล็ก ลิมเซย ที่ ๗
นายพีระศักดิ์ รวยสำราญ ที่ ๘
นายสนั่น บุตตะ ที่ ๙
นายอนันต์ มลประเสริฐ ที่ ๑๐
นายสารรัตน์ เอี่ยมละออ ที่ ๑๑
นายนิมิตร พานิชย์วัฒนานนท์ ที่ ๑๒
นางสาวธิดารัตน์ โพธิ์สุวรรณ ที่ ๑๓
นายถาวร บุญเพ็ง ที่ ๑๔
นายนิത്യ บุญเพ็ง ที่ ๑๕
นายสันชัย นันทพานิช ที่ ๑๖

ระหว่าง

ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๖ ที่ ๑
นายกองค้การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ ที่ ๒
บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด ที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพากษา...
สำเนาถูกต้อง

(นายคณินนัชญ์ สุขสิริทรัพย์)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองปฏิบัติกร

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองระยอง คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑๑/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ส. ๑๓/๒๕๕๙

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบหกฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบหกมีภูมิลำเนาและประกอบอาชีพในตำบลสนามจันทร์ ตำบลบ้านโพธิ์ และตำบลสิบเอ็ดศอก อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งตั้งอยู่โดยรอบพื้นที่โครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเรือขนถ่ายสินค้าเกษตรของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบหกใช้ประโยชน์จากแม่น้ำบางปะกงในการเลี้ยงกุ้งก้ามกรามและปลากะพงขาว และอยู่อาศัยใกล้ทางหลวงหมายเลข ๓๓๐๔ และหมายเลข ๓๓๑๒ ซึ่งเป็นเส้นทางหลักในการเดินทางเข้าสู่โครงการ ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำสำหรับท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส ในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ประกอบกับคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ ๔๓๐/๒๕๕๔ เรื่อง มอบหมายข้าราชการในสังกัดเป็น “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ในการพิจารณาอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำให้แก่บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด เลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๖ ฉบับ ประเภทสร้างท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส จำนวน ๖ ท่า เพื่อใช้ในการขนถ่ายสินค้าประเภทเกษตรกรรม บริเวณริมฝั่งแม่น้ำบางปะกง ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ ๑/๒๕๕๖ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖ ฉบับ อนุญาตให้บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด ก่อสร้างอาคารพิเศษชนิดท่าเทียบเรือ A ท่าเทียบเรือ B ท่าเทียบเรือ C ท่าเทียบเรือ D ท่าเทียบเรือ E และท่าเทียบเรือ F รวม ๖ ท่า เพื่อใช้เป็นสถานที่ขนถ่ายสินค้าเกษตรกรรม และออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ จำนวน ๑๖ ฉบับ และเลขที่ ๓๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๔๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑๙ ฉบับ ให้บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด ก่อสร้างสถานที่เก็บสินค้า โกดัง และโรงงาน

/เพื่อใช้...

เพื่อใช้เป็นอาคารเก็บสินค้าและโรงงาน รวม ๓๕ หลัง ให้แก่บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนี้

ประการที่หนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาออกใบอนุญาตดังกล่าวโดยไม่ได้ให้บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนจะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ข้อ ๒ ที่กำหนดประเภทโครงการหรือกิจการตามเอกสารท้ายประกาศลำดับ ๙ ทำเทียบเรือ ขนาดที่มีความยาวหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ (berth length) ตั้งแต่ ๓๐๐ เมตรขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่หน้าท่าตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ และไม่ได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ เอกสารท้ายประกาศ ๓ ลำดับ ๒๒ ที่กำหนดให้ทำเทียบเรือที่รับเรือขนาดตั้งแต่ ๕๐๐ ตันกรอสหรือความยาวหน้าท่า ตั้งแต่ ๑๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่ท่าเทียบเรือรวม ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ และลำดับ ๒๗ ที่กำหนดให้อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารซึ่งมีลักษณะที่ตั้งหรือการใช้ประโยชน์ในอาคารอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้ ๒๗.๑ อาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ ฝั่งทะเล ทะเลสาบหรือชายหาด หรือที่อยู่ใกล้หรือในอุทยานแห่งชาติ หรืออุทยานประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นบริเวณที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีความสูงตั้งแต่ ๒๓ เมตร ขึ้นไป หรือมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้างหรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาตให้เสนอรายงานในชั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และโดยที่การขออนุญาตก่อสร้างโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเรือขนถ่ายสินค้าของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด ดังกล่าว ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา มีการก่อสร้างท่าเทียบเรือ จำนวน ๖ ท่า ยื่นเข้าไปในแม่น้ำบางปะกง มีความยาวหน้าท่ารวม ๔๕๗.๒ เมตร ขนาดพื้นที่รวม ๕,๖๔๒ ตารางเมตร อีกทั้ง ยังมีการก่อสร้างโกดังสินค้าและโรงงานเป็นโครงการต่อเนื่องกันอีก จำนวน ๓๕ อาคาร

/รวมพื้นที่...

รวมพื้นที่ใช้สอย ๓๖๖,๕๒๖ ตารางเมตร การก่อสร้างทำเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า ถือเป็นโครงการเดียวกันของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค้ปปิตอล จำกัด ตั้งอยู่ในพื้นที่ติดกัน เพียงแต่แยกเป็น ๖ ท่า เพื่อหลีกเลี่ยงการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ นอกจากนี้ ยังมีการก่อสร้างอาคารที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน กล่าวคือ โกดังเก็บสินค้าและโรงงาน A ถึง F ของแต่ละท่าเทียบเรือ สถานที่เก็บสินค้าโกดัง ๑ ถึง ๒๒ และโรงงาน ๒๓ อาคาร โรงงานคัดคุณภาพสินค้าและโรงงาน ๑ อาคาร โรงงานแปรรูปสินค้า ๑ อาคาร โรงงานซ่อมบำรุง ๑ อาคาร อาคารบ้านพักรับรอง ๑ อาคาร อาคารสำนักงานและตาสั่ง ๑ อาคาร อาคารบ้านพักพนักงาน ๔๘ ห้อง ๑ อาคาร โครงการนี้เป็นโครงการเพื่อใช้ในการขนส่งสินค้าเกษตรกรรมจากต่างจังหวัดนำมาเก็บในโกดังสินค้า และอาจมีการแปรรูปสินค้าเพื่อขนส่งออกทางเรือไปยังต่างประเทศ ดังนั้น ท่าเทียบเรือและอาคารทั้งหมดจึงมีลักษณะการประกอบกิจการที่มีการใช้ประโยชน์ของอาคารร่วมกัน รวมทั้งการเข้าออกจากถนนหลักเข้าสู่โครงการต้องใช้ถนนที่โครงการจัดทำขึ้นเองร่วมกัน โครงการนี้จึงถือเป็นโครงการขนาดใหญ่ที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพชีวิตและสุขภาพของประชาชนและชุมชนในพื้นที่อย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ซึ่งบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค้ปปิตอล จำกัด ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมก่อนยื่นคำขออนุญาตต่างๆ แต่มิได้มีการดำเนินการแต่อย่างใด ปัจจุบันท่าเทียบเรือ ๖ ท่า มีการตอกเสาเข็มจำนวน ๓ เสา ในท่าเทียบเรือแต่ละท่า ส่วนอาคารโกดังสินค้า จำนวน ๓๕ อาคาร มีเพียงการเริ่มก่อสร้างอาคาร ซึ่งยังไม่แล้วเสร็จจำนวน ๑ อาคาร และเป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และมีพื้นที่รวมกัน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป จึงต้องจัดทำรายงาน EIA และรายงาน EHIA เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกใบอนุญาตดังกล่าว โดยมิได้พิจารณาที่ตั้งโครงการซึ่งเป็นการประกอบกิจการอันอาจส่งผลกระทบต่อพื้นที่ชุ่มน้ำระดับชาติ โครงการนี้เป็นโครงการขนาดใหญ่ระหว่างการก่อสร้างจะต้องมีการตอกเสาเข็มในลำน้ำ มีการขุดลอกหน้าท่าเพื่อให้เรือเข้าจอดได้สะดวก ซึ่งจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อระบบนิเวศของแม่น้ำบางปะกง และในช่วงของการประกอบกิจการขนส่งขนถ่ายสินค้าลงเรือ อาจมีการรบกวนของเศษสินค้าเกษตรลงลำน้ำบางปะกง สารเคมีหรือน้ำเสียจากเรือขนส่งสินค้าอาจมีการรั่วไหลลงสู่แม่น้ำ ประกอบกับผู้แทนสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ให้ความเห็นไว้ในรายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำของโครงการนี้ว่า โครงการมีท่าเทียบเรือถึง ๖ ท่า อยู่ใกล้เคียงกันโดย ๔ ท่า มีขนาดท่าละ ๙๙๕ ตารางเมตร ส่วนอีก ๒ ท่า มีขนาด

/ท่าละ...

ท่าละ ๘๓๑ ตารางเมตร ในระหว่างการก่อสร้างหรือหลังการก่อสร้างอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้

ประการที่สอง การพิจารณาออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการออกคำสั่งทางปกครองที่ไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ ดังนี้ (๑) การออกใบอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำก่อน เพื่อตรวจสอบผลกระทบต่อสิ่งล่วงล้ำลำน้ำให้เป็นไปตามข้อ ๒ (๕) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองดังกล่าว มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสมในกรณีที่มีผู้ยื่นขอหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำว่าไม่เป็นอุปสรรคต่อแผนพัฒนาจังหวัด ผังเมือง และสภาพแวดล้อมของจังหวัด ตลอดจนการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประวัติศาสตร์ ภูมิทัศน์ และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของพื้นที่ และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการเพื่อพิจารณากลับกรองการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำประจำสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๒ ปรากฏว่าในการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นการพิจารณาคำขอสร้างท่าเทียบเรือ แต่ไม่มีการแต่งตั้งและเชิญผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นกรรมการเข้าร่วมประชุมให้ครบตามองค์ประกอบของคณะกรรมการดังกล่าว ดังปรากฏจากรายงานการประชุมว่าไม่มีชื่อทั้งผู้เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมประชุม การประชุมที่ไม่ครบองค์ประกอบของคณะกรรมการดังกล่าว ทำให้ใบอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย (๒) การประชุมของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองดังกล่าวไม่มีการแจ้งวาระการประชุมให้คณะกรรมการทราบล่วงหน้า ตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การประชุมรวบรัดการพิจารณาสอดแทรกประเด็นในวาระอื่นๆ มิได้ระบุไว้ในเรื่องเพื่อพิจารณา และไม่ระบุไว้ในกำหนดการตรวจพื้นที่เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อีกด้วย

ประการที่สาม การพิจารณาออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการใช้อดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อนุญาตไปโดยสำคัญผิดในข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำในประเด็นผลกระทบของโครงการ เนื่องจากมีการแก้ไขมติของคณะกรรมการดังกล่าวว่า การขอก่อสร้างท่าเทียบเรืออาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้

/โดยปรากฏ...

โดยปรากฏข้อเท็จจริงว่า เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ จังหวัดฉะเชิงเทราได้มีหนังสือที่ คค ๐๓๑๒.๓/๙๑๑๖ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ แจ้งความเห็นชอบเบื้องต้นเกี่ยวกับการขอทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ให้อธิบดีกรมเจ้าท่าทราบ โดยส่งรายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำจังหวัดฉะเชิงเทรา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ทั้งที่ยังอยู่ระหว่างให้คณะกรรมการดังกล่าวแก้ไขหรือรับรองรายงานการประชุม หลังจากนั้นปรากฏข้อเท็จจริงว่า ได้มีการแก้ไขและรับรองรายงานการประชุมว่าการขอก่อสร้างท่าเทียบเรือไม่ขัดต่อแผนพัฒนาจังหวัด ผังเมือง แต่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้ หากกรมเจ้าท่าจะพิจารณาอนุญาตขอให้กำหนดเงื่อนไขมาตรการในการบรรเทาและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไว้ในท้ายใบอนุญาตด้วย ข้อความที่มีการแก้ไขมติที่ประชุมดังกล่าวถือเป็นสาระสำคัญในการพิจารณา แต่กลับมิได้ระบุอยู่ในรายงานการประชุมฉบับที่ส่งให้อธิบดีกรมเจ้าท่าพิจารณา นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่นำข้อเท็จจริงเรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำระดับชาติ รวมทั้งมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อพื้นที่อันมีลักษณะเฉพาะทางระบบนิเวศ ซึ่งต้องคำนึงถึงกิจการที่อาจจะมีแนวโน้มก่อให้เกิดผลกระทบต่อพื้นที่เป็นสำคัญมาพิจารณาก่อนออกใบอนุญาต อันเป็นการไม่แสวงหาข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอก่อนออกคำสั่ง ตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ประการที่สี่ กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖ กำหนดให้พื้นที่รอบแม่น้ำบางปะกงซึ่งเป็นพื้นที่ตั้งท่าเทียบเรือของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด เป็นพื้นที่อนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม ที่มีข้อกำหนดห้ามประกอบกิจการโรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และแม่น้ำบางปะกงทั้งสายยังเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำตามอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศโดยเฉพาะเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ การทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติของประเทศไทย และมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ระบุว่าแม่น้ำบางปะกงเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำระดับประเทศ ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจในภาคกลางและเป็นแม่น้ำสายหลักของภาคตะวันออก เนื่องจากลักษณะของพื้นที่ชุ่มน้ำนั้นสามารถเป็นแหล่งกักเก็บน้ำฝนและน้ำท่า ป้องกันน้ำเค็มมิให้รุกเข้ามาในแผ่นดิน ป้องกันชายฝั่งพังทลาย มีบทบาทในการดักจับตะกอนและสารพิษ อีกทั้งเป็นแหล่งรวบรวมพันธุ์พืชและสัตว์ที่มีความสำคัญทางนิเวศวิทยา เป็นแหล่งห่วงโซ่อาหาร ควรแก่การอนุรักษ์เป็นสาธารณ

/ประโยชน์...

ประโยชน์แก่ส่วนรวม แม่น้ำบางปะกงมีระบบนิเวศทั้งน้ำจืดน้ำกร่อยที่มีความหลากหลายทางชีวภาพและมีความอุดมสมบูรณ์สูง จึงเป็นแหล่งรวมของสัตว์น้ำนานาชนิด มีกุ้งก้ามกรามซึ่งเป็นสัตว์เศรษฐกิจตลอดลำน้ำ และพื้นที่โดยรอบโครงการท่าเทียบเรือเป็นบริเวณที่มีทั้งระบบนิเวศชายฝั่งและสภาพธรรมชาติเอื้อต่อการเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำตามธรรมชาติ โดยจะพบพรรณไม้ สิ่งมีชีวิตที่พบในทะเล น้ำกร่อยแพร่กระจายมาอยู่ในพื้นที่น้ำจืด พื้นที่ป่าชายเลนขึ้นกระจายบริเวณปากแม่น้ำและริมชายฝั่งแม่น้ำบางปะกงจนถึงเขตอำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นแหล่งที่อยู่อาศัย แหล่งอาหาร และแหล่งวางไข่อนุบาลสัตว์น้ำ ส่วนบริเวณปากอ่าวบางปะกงซึ่งคาดว่าจะเส้นทางเดินเรือเข้าออกของเรือขนส่งสินค้าของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด เมื่อเวลาน้ำทะเลขึ้นลงจะมีแรงผลักดันขึ้นไปที่ทับถมกับตะกอนน้ำจืด บริเวณปากอ่าวจึงมีความเข้มข้นของตะกอนทั้งน้ำจืดน้ำเค็มที่มีคุณค่าทางการเกษตรและประมงชายฝั่ง โดยบริเวณหมู่ที่ ๑ ตำบลท่าข้าม อำเภอบางปะกง เป็นแหล่งอาหารของโลมาอิรวดีที่ใกล้สูญพันธุ์เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองซึ่งหากมีเรือขนส่งเข้าออกบริเวณปากอ่าวแม่น้ำบางปะกงตลอดทั้งวัน ปลาโลมาอาจได้รับผลกระทบจากเสียงเรือ คราบน้ำมัน รวมถึงระบบนิเวศป่าชายเลนซึ่งเป็นแหล่งอาหารถูกทำลาย เป็นเหตุให้โลมาตายและสูญพันธุ์ไปในที่สุด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้นำข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าโครงการท่าเทียบเรือตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงซึ่งเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ มาพิจารณาประกอบการใช้ดุลพินิจออกใบอนุญาตการดำเนินโครงการยอมส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศที่สำคัญ อีกทั้ง ยังส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนที่อาศัยและประกอบอาชีพอยู่ในบริเวณใกล้เคียง ดังนั้น เมื่อใบอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้วการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) ท่าเทียบเรือ โดยอาศัยเงื่อนไขการออกใบอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ประการที่ห้า การออกใบอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ทูมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่มีส่วนร่วม ไม่มีการให้ข้อมูล คำชี้แจงเหตุผล และความจำเป็นเกี่ยวกับการออกใบอนุญาต ไม่มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๒๘๑ และมาตรา ๒๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ใช้บังคับในขณะนั้น และมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

/ขอให้...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำ เลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ รวม ๖ ฉบับ

๒. เพิกถอนใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ตัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) ทำเทียบเรือ เลขที่ ๑/๒๕๕๖ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ รวม ๖ ฉบับ และใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ตัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร และคำสั่งต่ออายุใบอนุญาต เลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ จำนวน ๑๖ ฉบับ และเลขที่ ๓๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๔๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑๙ ฉบับ รวมจำนวน ๓๕ ฉบับ

ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบหกยื่นคำร้องขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพาท หรือระงับการดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับการก่อสร้างทำเทียบเรือ และใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร โกดัง โรงงาน และอาคารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรียก บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคลิปปิตอล จำกัด เข้ามาในคดี โดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ ถอนคำฟ้องเฉพาะส่วนของตน และให้จำหน่ายผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ ออกจากสารบบความ

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๗ ยกคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองตามคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า อธิบดีกรมเจ้าท่าในฐานะเป็น “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ได้มีคำสั่งกรมเจ้าท่าที่ ๔๓๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็น “เจ้าท่า” ตามมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้มีอำนาจในการพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาตการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบภายใต้ขอบเขตและรายละเอียด กล่าวคือ ๑. ทำเทียบเรือให้ผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค มีอำนาจพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาตสำหรับทำเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส ... ๙. ทำเทียบเรือชนิดทางลาดในแม่น้ำโขงให้ผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค มีอำนาจพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาตสำหรับทำเทียบเรือชนิดทางลาดในแม่น้ำโขงขนาดไม่เกิน

/๕๐๐ ตันกรอส...

๕๐๐ ต้นกรอส ที่มีโครงสร้างเป็นคอนกรีตรวมอยู่ด้วย ... โดยหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาต ให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ เป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความใน พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ยื่นคำร้องขอทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ (แบบ ท. ๒๘) ต่อสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาฉะเชิงเทรา เพื่อขออนุญาตทำท่าเทียบเรือคอนกรีตเสริมเหล็ก (ค.ส.ล.) รูปตัวที จำนวน ๖ ท่า บริเวณริมฝั่งแม่น้ำบางปะกง ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการขนถ่ายสินค้าประเภทเกษตรกรรม ต่อมา นายมานพ เหลืองอ่อน เจ้าพนักงานตรวจท่าชำนาญการ ผู้รับมอบหมายให้พิจารณาเรื่องดังกล่าว ได้สรุปความเห็น ตามบันทึกข้อความงานตรวจการขนส่งทางน้ำ สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาฉะเชิงเทรา ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ เสนอผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาฉะเชิงเทรา สรุปความว่า บริเวณที่ขออนุญาตก่อสร้างท่าเทียบเรืออยู่หน้าที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และของบริษัท อนรรฆ หรือเพอตี จำกัด ซึ่งได้ลงนามในหนังสือยินยอมให้ก่อสร้างแล้ว ลักษณะของสิ่งล่วงล้ำลำน้ำเป็นท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ต้นกรอส จำนวน ๖ ท่า ยื่นล้ำลงไปใต้มัน้ำบางปะกง บริเวณที่ขออนุญาตแม่น้ำบางปะกงมีความกว้าง ๒๕๐ เมตร ระดับน้ำมีความลึก ๖ - ๘ เมตร ระดับน้ำหน้าท่าเทียบเรือมีความลึก ๔ เมตร การจราจรทางน้ำในบริเวณดังกล่าวมีเรือลากโป๊ะสำหรับตอกเสาเข็มและเรือขนาดเล็ก ของชาวบ้านสัญจรเป็นประจำ จังหวัดฉะเชิงเทราพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วว่าไม่ขัด ต่อแผนพัฒนาจังหวัด ฝั่งเมือง และสภาพแวดล้อม ตามหนังสือศาลากลางจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ คค ๐๓๑๒.๓/๔๑๑๖ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตเป็นไป ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือ ในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ประกอบกับหลักเกณฑ์การพิจารณาเพิ่มเติมในคำสั่ง กรมเจ้าท่า ที่ ๔๓๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ซึ่งผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่า ภูมิภาค สาขาฉะเชิงเทรา ได้เสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา รายละเอียดตามบันทึก ที่ คค ๐๓๑๒.๓/ฉช. ๔๑๔ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ท้ายบันทึกข้อความงานตรวจการขนส่ง ทางน้ำ สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาฉะเชิงเทรา ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ต่อมา ในวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ ได้มีการนำเรื่องดังกล่าวเข้าวาระการประชุมของคณะกรรมการ เพื่อพิจารณากลับกรองสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ประจำสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๖ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ ซึ่งคณะกรรมการเพื่อพิจารณากลับกรองดังกล่าวได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ที่ขออนุญาตมีลักษณะไม่กีดขวางทางเดินเรือ ไม่ทำให้การไหลของกระแสน้ำเปลี่ยนแปลง อยู่ในหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตและมีลักษณะพึงอนุญาตได้ตามข้อ ๔ (๑) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

/พระพุทธศักราช...

พระพุทธศักราช ๒๕๕๖ และคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ ๔๓๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ยื่นหลักฐานใบอนุญาตใช้เรือแสดงประเภทเรือที่จะเข้าเทียบท่าเรือที่ขออนุญาต คือ เรือลำเลียงขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส จึงเห็นควรให้ความเห็นชอบในการขออนุญาตดังกล่าว โดยให้มีเงื่อนไขแบบท้ายใบอนุญาตให้เป็นไปตามมาตรฐานเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมของท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าเกษตรตามที่กรมเจ้าท่ากำหนด และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และในวันเดียวกันฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการเพื่อพิจารณากลับกรองสิ่งล่วงล้ำลำน้ำประจำสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค ได้จัดทำรายงานการประชุมและสรุปผลการประชุมเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้พิจารณา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในขณะที่ ได้พิจารณาอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปลุกสร้างท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส จำนวน ๖ ท่า ปรากฏตามหนังสือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๖ ที่ ลจน.จก.๖/๐๐๕ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ และรายงานการประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณากลับกรองสิ่งล่วงล้ำลำน้ำประจำสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๖ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ หลังจากนั้น เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปลุกสร้างท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส จำนวน ๖ ท่า และได้รายงานผลการพิจารณาอนุญาตให้อธิบดีกรมเจ้าท่าทราบ ปรากฏตามใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ และหนังสือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๖ ที่ คค ๐๓๑๒/ชบ.๙๑๘ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕

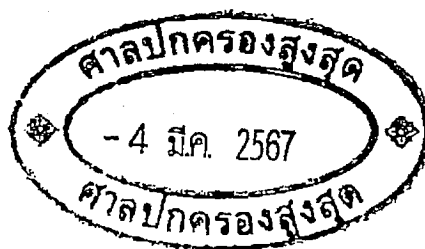
ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ กล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกใบอนุญาตให้ปลุกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำแม่ น้ำเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ รวม ๖ ฉบับ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร (พิเศษ) ท่าเทียบเรือ เลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ รวม ๖ ฉบับ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยไม่จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น ท่าเทียบเรือ ค.ส.ล. รูปตัวที จำนวน ๖ ท่า มีระยะห่างแต่ละท่าตั้งแต่ ๙๑ เมตร จนถึง ๕๐๕ เมตร แยกต่างหากจากกัน โดยชัดเจนและมีขนาดความกว้างหน้าท่าเทียบเรือไม่ถึง ๑๐๐ เมตร และพื้นที่รวมของท่าเทียบเรือแต่ละท่ามีพื้นที่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร จึงไม่อยู่ในบังคับตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ที่กำหนดให้ท่าเทียบเรือที่รับเรือขนาดตั้งแต่ ๕๐๐ ตันกรอส หรือความยาว

/หน้าท่า...

หน้าท่า ตั้งแต่ ๑๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่ท่าเทียบเรือรวม ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และประกาศกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับ โครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะต้อง จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ ที่กำหนดให้ท่าเทียบเรือที่มีความยาวหน้าท่า (berth length) ตั้งแต่ ๓๐๐ เมตร ขึ้นไป หรือมี พื้นที่ท่าเทียบเรือตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม ดังนั้น เมื่อการพิจารณาอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปลุกสร้างท่าเทียบเรือขนาด ไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส จำนวน ๖ ท่า เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือ ในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ประกอบกับคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ ๔๓๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ แล้ว โดยการพิจารณาอนุญาตไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายที่ต้องจัดทำ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ นำเอาพื้นที่ของท่าเทียบเรือทั้งหมด ๖ ท่า ซึ่งยื่นขออนุญาตในพื้นที่ ริมแม่น้ำบางปะกง โดยมีระยะห่างจากกันมาคำนวณรวมเป็นพื้นที่ ๕,๖๔๒ ตารางเมตร เพื่อให้ อยู่ในบังคับต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม นั้น เห็นว่า เป็นการ บิดเบือนเจตนารมณ์ของกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ใช้อำนาจตามกฎหมายในการ พิจารณาอนุญาตให้ปลุกสร้างท่าเทียบเรือดังกล่าว จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

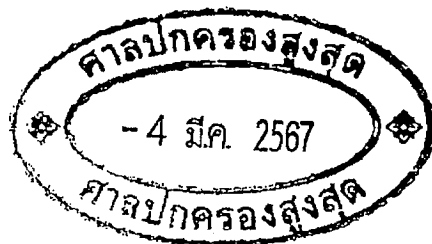
กรณีผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ กล่าวอ้างว่า การพิจารณาออกใบอนุญาตให้ปลุกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำให้แก่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นการออกคำสั่งทางปกครองที่ไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือ วิธีการอันเป็นสาระสำคัญ เพราะการประชุมคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการ ปลุกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ มีองค์ประกอบคณะกรรมการไม่ครบถ้วน ไม่มีการเชิญผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งรับผิดชอบพื้นที่ อนุญาตเข้าร่วมประชุมและการประชุมดังกล่าวไม่มีการแจ้งวาระการประชุมให้แก่ คณะกรรมการดังกล่าวทราบล่วงหน้าตามที่พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้มีหนังสือแจ้งนัดการประชุมและวาระการประชุมล่วงหน้าไม่น้อยกว่า สามวัน มีการรวบรัดการพิจารณาและสอดแทรกคำร้องขอของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในวาระอื่นๆ โดยมีได้ระบุในวาระเรื่องพิจารณา ไม่ระบุการตรวจพื้นที่ขออนุญาตตามคำขอ ในวันที่ ๑๗

/กรกฎาคม...

กรกฎาคม ๒๕๕๕ โดยการพิจารณาตามโครงการดังกล่าวมิได้มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนที่คณะกรรมการฯ จะรีบเร่งพิจารณาแต่อย่างใด นั้น การพิจารณาของคณะกรรมการดังกล่าวเป็นกระบวนการพิจารณาเพื่อให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ (๕) ของกฎกระทรวงฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ที่ระบุให้มีหนังสือของจังหวัดที่อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ขออนุญาตปลูกสร้างล่องลำลำแม่น้ำตั้งอยู่รับรองว่า ไม่เป็นอุปสรรคต่อแผนพัฒนาจังหวัด ผังเมือง และการรักษาสภาพแวดล้อมของจังหวัด เพื่อเป็นหลักฐานและเอกสารประกอบการพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่องลำลำน้ำตามกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว ซึ่งในแต่ละจังหวัดจะมีรูปแบบการพิจารณาที่แตกต่างกันออกไป กล่าวคือ จังหวัดอาจแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่องลำลำน้ำประกอบด้วย ส่วนราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันพิจารณา หรือจังหวัดอาจมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ผังเมือง และการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมของจังหวัดพิจารณาก่อนเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ให้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาไปยังกรมเจ้าท่าหรือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขา แล้วแต่กรณี ซึ่งอำนาจในการดำเนินการเรื่องดังกล่าวเป็นอำนาจของจังหวัดในพื้นที่ที่การปลูกสร้างล่องลำลำน้ำที่ขออนุญาตนั้นตั้งอยู่ ดังนั้น เมื่อการพิจารณาตามข้อ ๒ (๕) ของกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว อยู่ในอำนาจของจังหวัดฉะเชิงเทรา ในการพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการอนุญาตให้ปลูกสร้างท่าเทียบเรือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวเพื่อพิจารณาตามคำสั่งจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ ๒๗๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๑ ไว้แล้ว ความเห็นชอบของจังหวัดฉะเชิงเทราจึงผูกพันในรูปมติของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่องลำลำน้ำ โดยไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด

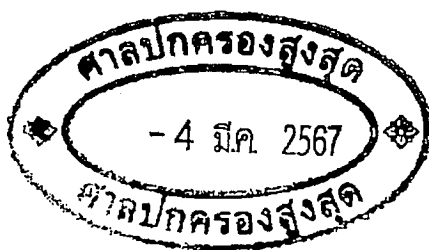
กรณีผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ กล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่องลำลำน้ำให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยสำคัญผิดในข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่องลำลำน้ำในประเด็นผลกระทบโครงการ เนื่องจากรายงานการประชุมที่จังหวัดฉะเชิงเทราส่งให้อธิบดีกรมเจ้าท่าพิจารณายังไม่ได้มีการรับรองรายงานการประชุม นั้น เห็นว่า กระบวนการตรวจสอบความถูกต้องของมติการประชุมที่ฝ่ายเลขานุการได้จัดทำรายงานการประชุมและแจ้งเวียนให้คณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่องลำลำน้ำเพื่อพิจารณาแก้ไขให้ถูกต้องตามมติการประชุมภายในกำหนดเวลา เป็นขั้นตอนการจัดทำ

/รายงาน...

รายงานการประชุมตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งเป็นการดำเนินการภายในของคณะกรรมการดังกล่าว และการพิจารณาที่มีมติของคณะกรรมการดังกล่าว อยู่ในอำนาจของจังหวัดฉะเชิงเทราที่จะพิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการอนุญาตให้ปลูกสร้างท่าเทียบเรือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจเฉพาะการดำเนินการตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ประกอบกับคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ ๔๓๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ เท่านั้น ดังนั้น หากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ เห็นว่า รายงานการประชุมที่จังหวัดฉะเชิงเทราส่งให้อธิบดีกรมเจ้าท่าคลาดเคลื่อนหรือแตกต่างไปจากมติที่ประชุมที่ได้มีการแก้ไขแล้ว ก็ชอบที่จะร้องขอให้จังหวัดฉะเชิงเทราพิจารณาทบทวน ซึ่งปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา ขอให้แก้ปัญหาค้นเกิดจากการกระทำที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อนดังกล่าวแล้ว

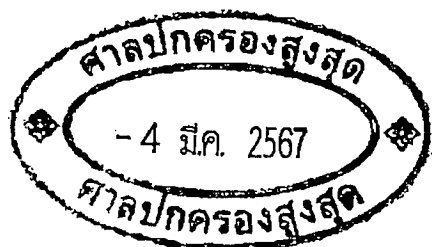
กรณีผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ กล่าวอ้างว่า ในการพิจารณาอนุญาตตามโครงการดังกล่าว อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอย่างรุนแรง จึงต้องนำข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำมาประกอบการพิจารณาด้วย แต่คณะกรรมการระดับจังหวัด คณะกรรมการเพื่อพิจารณากลับกรองการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้นำข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อพื้นที่ชุ่มน้ำมาประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า ในการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ คณะกรรมการดังกล่าว นายพรชัย วิสุทธานายก แทนผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดฉะเชิงเทรา และนายชัชชัย ศิริประภพ แทนหัวหน้าสถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๕ (ชลบุรี) ซึ่งเป็นส่วนราชการที่อยู่ในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เข้าร่วมประชุม แต่มิได้มีการหยิบยกเอาประเด็นพื้นที่ชุ่มน้ำตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ มาพิจารณา โดยผู้แทนของหัวหน้าสถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๕ (ชลบุรี) แจ้งในที่ประชุมเพียงว่าการปลูกสร้างท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า ไม่อยู่ในเขตพื้นที่ป่าชายเลน และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดฉะเชิงเทรา มีหนังสือ ที่ ฉช ๐๐๑๓.๒/๘๒๗ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ขอแก้ไขรายงานประชุมว่า การปลูกสร้างท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า ไม่ขัดต่อแผนพัฒนาจังหวัด ผังเมือง แต่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้ หากกรมเจ้าท่าจะพิจารณา

/อนุญาต...

อนุญาตขอให้กำหนดเงื่อนไขมาตรการในการบรรเทาและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไว้
ท้ายใบอนุญาตด้วยเพียงเท่านั้น ดังนั้น เมื่อจังหวัดฉะเชิงเทราแจ้งมติคณะกรรมการพิจารณา
ออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำที่ให้ความเห็นชอบแล้ว
มายังอธิบดีกรมเจ้าท่า จึงเท่ากับเป็นเอกสารหลักฐานที่ยืนยันว่า พื้นที่ขออนุญาตปลูกสร้าง
ท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า มีได้อยู่ในพื้นที่ชุ่มน้ำ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒
ที่จะต้องดำเนินการตามมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมประกาศกำหนด และไม่อยู่ในบังคับตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงาน
การวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำ
รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ และประกาศกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการ
หรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม
ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการรัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงาน
การวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ ที่ต้องจัดทำ
รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

กรณีและผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖
กล่าวอ้างว่า การออกใบอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขัดแย้ง
ต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เนื่องจากไม่มีการรับฟังความ
คิดเห็นจากประชาชนและเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาออกใบอนุญาต
อันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า เมื่อการพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้าง
ท่าเทียบเรือ จำนวน ๖ ท่า ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อยู่ในบังคับที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์
ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด
ประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อ
สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือ
กิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม
ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงาน
การวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ การที่
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปลูกสร้างท่าเทียบเรือ โดยที่มิได้
จัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนหรือผู้มีส่วนได้เสียก่อน จึงไม่ขัด

/ต่อความใน...

ต่อความในมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้การดำเนินโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ ศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในชุมชนและ จัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนหรือผู้มีส่วนได้เสียก่อน

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ขอถือเอาคำให้การและเอกสารที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสนอต่อศาลไว้แล้วระหว่างที่ศาลไต่สวนประกอบคำขอคุ้มครองชั่วคราวเป็นส่วนหนึ่งของคำให้การ และให้การเพิ่มเติมว่า ที่ดินที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอก่อสร้างอาคารไม่ต้องห้ามมิให้มีการก่อสร้างอาคาร อาคารที่ก่อสร้างห่างจากริมน้ำไม่เกินระยะที่กฎหมายกำหนด ที่ดินอาคารที่ก่อสร้างไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ และหากมีอาคารใดที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ก็จะพิจารณาว่าเจ้าท่าตามกฎหมายดังกล่าวได้ออกใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารแล้วหรือไม่ หากออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สามารถดำเนินการออกใบอนุญาตให้ตามกฎหมาย และนับจากวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการก่อสร้างยังไม่เกิดความเสียหายและหรือผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแต่ประการใด อีกทั้ง ยังไม่มีผู้เสียหายรายใดมาทำการร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เว้นแต่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ เท่านั้น ทั้งนี้ อำเภอบ้านโพธิ์ โดยนายอำเภอนำได้จัดประชุมโดยมีผู้เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ตลอดจนหน่วยงานต่างๆ ชาวบ้านใกล้เคียงได้ทำการประชุมและมีผลการประชุมตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นำเสนอต่อศาลแล้ว การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายและไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแต่ประการใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นคำขอโดยแยกเป็นคำขอต่างๆ นั้น เป็นสิทธิเฉพาะตัวที่สามารถดำเนินการได้ และมีใช้การผิดระเบียบและหรือกฎหมายแต่ประการใด เพราะการใช้สิทธิเฉพาะตัวเป็นเอกสิทธิ์ของผู้ขอ มิใช่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่เพียงผู้เดียวไม่

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า ขอถือเอาถ้อยคำของนายวันชัย ตั้งติพงศ์กุล ที่ได้ให้ถ้อยคำในการไต่สวนเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ และคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ได้ยื่นตามคำสั่งศาลไว้แล้วเป็นส่วนหนึ่งของคำให้การ และเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ชี้แจงข้อมูลแก่ประชาชนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงที่ได้รับข้อมูลไม่ถูกต้องให้ทราบถึงประโยชน์ของการมีท่าเทียบเรือและโกดังเก็บสินค้าเกษตรว่าช่วยลดมลภาวะโลกร้อน ช่วยลดการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและไม่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

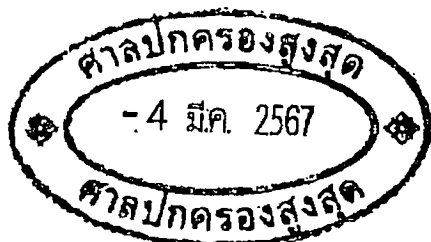
/ชุมชน...

ชุมชน ประชาชนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงและลำน้ำแม่ น้ำบางปะกงแต่อย่างใด เนื่องจากทำเทียบเรือดังกล่าวจะขนถ่ายเฉพาะสินค้าทางการเกษตรเพื่อส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ เพื่อนำเงินตราจากต่างประเทศเข้าสู่ประเทศไทย ภาษีที่ได้จากการดำเนินกิจการดังกล่าวก็นำมาพัฒนาประเทศชาติ ชุมชน โดยรอบทำเทียบเรือและบริเวณใกล้เคียงทำเทียบเรือดังกล่าวจะไม่มี การขนถ่ายถ่านหินหรือสารเคมี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีประสบการณ์ในการบริหารและจัดการทำเทียบเรือขนถ่ายสินค้าทางการเกษตรอยู่ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นระยะเวลาหลายปีโดยไม่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชนประชาชนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงและลำน้ำแม่ น้ำ มีมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆ ตามข้อกังวลและห่วงใยของชุมชน และประชาชนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง โดยนำประสบการณ์ที่มีอยู่จากการบริหารและจัดการทำเทียบเรือและโกดังเก็บสินค้าเกษตรที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินกิจการทำเทียบเรือและโกดังเก็บสินค้าเกษตรในคดีนี้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่งเอกสารตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้น ได้แก่ ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารพิเศษ ทำเทียบเรือ ๖ ท่า ต่ออายุครั้งที่ ๑ จำนวน ๖ ฉบับ อาคาร ๓๕ อาคาร ต่ออายุครั้งที่ ๑ จำนวน ๓๕ ฉบับ และคำขอต่ออายุใบอนุญาตที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ในระหว่างการพิจารณาคดีนี้ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ๓๕ ฉบับ และใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร (พิเศษ) ทำเทียบเรือ ๖ ฉบับ รวม ๔๑ ฉบับ ตามคำขอท้ายฟ้องที่ขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนได้หมดอายุลงตามกำหนดระยะเวลาที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทั้ง ๔๑ ฉบับ ปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาต่ออายุใบอนุญาตทั้งหมดดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว อันเป็นการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตก่อสร้างอาคารที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอยู่แต่เดิม ซึ่งทำให้คำสั่งต่ออายุใบอนุญาตก่อสร้างอาคารทั้งหมด รวมถึงคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตก่อสร้างอาคารที่อาจจะมีการเพิ่มเติมในอนาคตเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วยเช่นกัน จึงขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องจากข้อความเดิม หน้าที่ ๕ ถึงหน้าที่ ๑๐ เป็น "...ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคารให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ (๑๖ ฉบับ) และวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ (๑๙ ฉบับ) รวมจำนวน ๓๕ ฉบับ มีรายละเอียด ดังนี้

ใบอนุญาตเลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ อาคารเก็บสินค้า โกดัง ๑ และโรงงาน ขนาดพื้นที่ ๒๐,๔๑๒ ตารางเมตร ออกเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ หมดอายุวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ ๑ จนถึงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

/ใบอนุญาต...

ใบอนุญาตเลขที่ ๔๘/๒๕๕๕ อาคารบ้านพักพนักงาน ขนาดพื้นที่ ๑,๑๕๒ ตารางเมตร ออกเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ หมดยุติเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ ๑ จนถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ ๒ จนถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘...”

และแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องจากข้อความเดิมหน้าที่ ๑๒ ถึงหน้าที่ ๑๓ เป็น “...วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) ทำเทียบเรือ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รายละเอียด ดังนี้

ใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๕๖ อาคารพิเศษ ทำเทียบเรือ A ขนาดพื้นที่ ๙๙๕ ตารางเมตร ออกเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ หมดยุติเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ ๑ จนถึงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๘

ใบอนุญาตเลขที่ ๒/๒๕๕๖ อาคารพิเศษ ทำเทียบเรือ B ขนาดพื้นที่ ๘๓๒ ตารางเมตร ออกเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ หมดยุติเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ ๑ จนถึงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๘

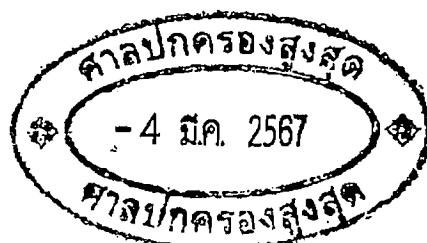
ใบอนุญาตเลขที่ ๓/๒๕๕๖ อาคารพิเศษ ทำเทียบเรือ C ขนาดพื้นที่ ๙๙๕ ตารางเมตร ออกเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ หมดยุติเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ ๑ จนถึงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๘

ใบอนุญาตเลขที่ ๔/๒๕๕๖ อาคารพิเศษ ทำเทียบเรือ D ขนาดพื้นที่ ๙๙๕ ตารางเมตร ออกเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ หมดยุติเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ ๑ จนถึงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๘

ใบอนุญาตเลขที่ ๕/๒๕๕๖ อาคารพิเศษ ทำเทียบเรือ E ขนาดพื้นที่ ๘๓๒ ตารางเมตร ออกเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ หมดยุติเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ ๑ จนถึงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๘

ใบอนุญาตเลขที่ ๖/๒๕๕๖ อาคารพิเศษ ทำเทียบเรือ F ขนาดพื้นที่ ๙๙๕ ตารางเมตร ออกเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ หมดยุติเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ ๑ จนถึงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๘”

และแก้ไขเพิ่มเติมคำขอท้ายฟ้องหน้าที่ ๕๙ ข้อ ๒ ถึงข้อ ๔ เป็น “ขอให้ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาเพิกถอน... ๒) ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ และเลขที่ ๓๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๔๘/๒๕๕๕ รวมจำนวน ๓๕ ฉบับ รวมถึงคำสั่งต่อใบอนุญาตครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ และคำสั่งต่อใบอนุญาตครั้งต่อไปในอนาคต ๓) ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) ทำเทียบเรือ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เลขที่ ๑/๒๕๕๖

/ถึงเลขที่...

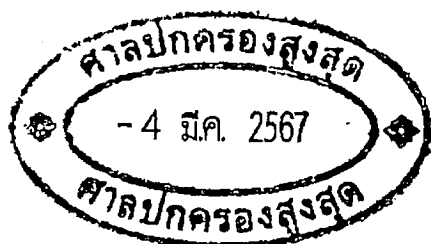
ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๖ รวม ๖ ฉบับ รวมถึงคำสั่งต่อใบอนุญาตครั้งที่ ๑ และคำสั่งต่อใบอนุญาต
ครั้งที่ต่อไปในอนาคต

ในส่วนของใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๔๑/๒๕๕๕ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ได้มีหนังสือชี้แจงเพิ่มเติม ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยระบุ
ในช่องหมายเหตุตารางแสดงพื้นที่อาคารแต่ละอาคารและความสูงแต่ละอาคาร และตาราง
การเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินว่าไม่มีการต่ออายุใบอนุญาตเลขที่ ๔๑/๒๕๕๕ และเมื่อวันที่ ๑๙
พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ชี้แจงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
ไม่ได้ยื่นขอต่ออายุใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๔๑/๒๕๕๕ แต่อย่างใด ซึ่งข้อมูลดังกล่าว
ขัดแย้งกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏในเอกสารสำเนาใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๔๑/๒๕๕๕
ที่ผู้ฟ้องคดีขอคัดถ่ายและได้รับมาจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยปรากฏข้อความว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ได้ต่ออายุใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ ๔๑/๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จนถึงวันที่ ๓๑
กรกฎาคม ๒๕๕๙

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๘ และคำร้อง ลงวันที่
๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำสั่งบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อน
การพิพากษา โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่ออายุใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร
ตัดแปลงอาคาร รื้อถอนอาคาร (พิเศษ) ทำเทียบเรือ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เลขที่ ๑/๒๕๕๖
ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๖ รวม ๖ ฉบับ และหรือชะลอการต่ออายุใบอนุญาตจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา
และมีคำสั่งทุเลาการใช้บังคับตามกฎหมายกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดฉะเชิงเทรา
พ.ศ. ๒๕๕๕ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุม
อาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๗ (พ.ศ. ๒๕๔๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ไม่รับ
คำขอให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพากษาดำเนินการตามคำขอของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นว่า เหตุที่
ใบอนุญาตเลขที่ ๔๑/๒๕๕๕ ด้านหลังมีการระบุว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่ออายุครั้งที่ ๑ ถึงวันที่ ๓๑
กรกฎาคม ๒๕๕๙ ซึ่งขัดแย้งกับคำชี้แจงนั้น ข้อเท็จจริงคือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้ยื่น
คำขอต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว แต่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงรายละเอียด
กรอกข้อความผิดพลาด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตรวจสอบพบ จึงมิได้ลงลายมือชื่อรับรองว่า
มีการต่อใบอนุญาต

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นว่า
กรณีใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่
๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ไม่มีการต่ออายุ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ยื่นหนังสือแจ้ง

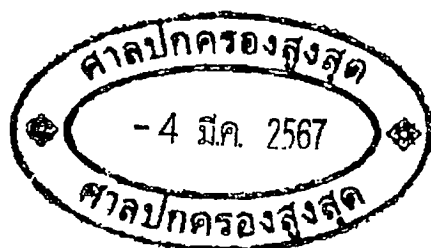

/เริ่มดำเนินการ...

เริ่มดำเนินการก่อสร้างท่าเรือต่อสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาฉะเชิงเทรา ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และได้ตรวจสอบพื้นที่พร้อมบันทึกรายละเอียดการตรวจสอบ หลังใบอนุญาต เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ข้อ ๑๐ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องเริ่มดำเนินการปลูกสร้าง ภายในสิบสองเดือนนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต ถ้าผู้รับอนุญาตไม่เริ่มดำเนินการปลูกสร้าง ภายในเวลาดังกล่าวให้ใบอนุญาตเป็นอันสิ้นผล การดำเนินการก่อสร้างท่าเทียบเรือ ณ ปัจจุบัน ได้ดำเนินการตอกเสาเข็มแล้วแรกเรียบร้อยแล้ว คิดเป็นเนื้องานร้อยละ ๕ ของการก่อสร้างทั้งหมด

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย ดังนี้

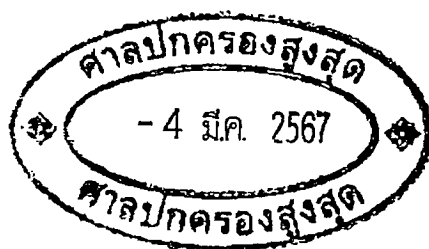
ประเด็นที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำ เลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ สำหรับท่าเรือ ๖ ท่า รวมถึงคำสั่ง ต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว โดยไม่ได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนจะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ข้อ ๒ และไม่ได้จัดทำ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ และกรณี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอน อาคาร (พิเศษ) สำหรับท่าเรือ ๖ ท่า เลขที่ ๑/๒๕๕๖ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ รวม ๖ ฉบับ รวมถึงคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ รวม ๑๖ ฉบับ ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ ๓๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๔๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ รวม ๑๙ ฉบับ รวมถึงคำสั่ง ต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว (ยกเว้นใบอนุญาตเลขที่ ๔๑/๒๕๕๕) โดยไม่ได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้อง

/จัดทำ...

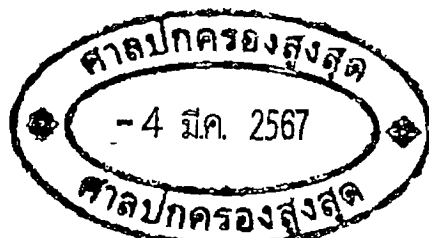
จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ แยกพิจารณา ดังนี้

ประเด็นที่ ๑.๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ สำหรับท่าเรือ ๖ ท่า รวมถึงคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว โดยไม่ได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนจะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ข้อ ๒ และไม่ได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนจะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ข้อ ๒ ที่กำหนดประเภทโครงการหรือกิจการ ตามเอกสารท้ายประกาศลำดับ ๙ ท่าเทียบเรือที่มีความยาวหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ (berth length) ตั้งแต่ ๓๐๐ เมตร ขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่หน้าท่าตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ เอกสารท้ายประกาศ ๓ ลำดับ ๒๒ ที่กำหนดให้ท่าเทียบเรือที่รับเรือขนาดตั้งแต่ ๕๐๐ ตันกรอส หรือความยาวหน้าท่า ตั้งแต่ ๑๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่ท่าเทียบเรือรวม ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ ซึ่งเมื่อพิจารณารายละเอียดของใบอนุญาตประกอบแผนที่สังเขปแนบท้ายใบอนุญาตของแต่ละท่าปรากฏว่า ใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ท่า A เป็นท่าเทียบเรือที่รับเรือ

/ขนาดไม่เกิน...

ขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส มีความยาวหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ (berth length) ๘๑ เมตร มีพื้นที่หน้าท่า ๙๙๕ ตารางเมตร ใบอนุญาตเลขที่ ๒/๒๕๕๕ ท่า B เป็นท่าเทียบเรือที่รับเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส มีความยาวหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ (berth length) ๖๖.๖๐ เมตร มีพื้นที่หน้าท่า ๘๓๑ ตารางเมตร ใบอนุญาตเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ท่า C เป็นท่าเทียบเรือที่รับเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส มีความยาวหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ (berth length) ๘๑ เมตร มีพื้นที่หน้าท่า ๙๙๕ ตารางเมตร ใบอนุญาตเลขที่ ๔/๒๕๕๕ ท่า D เป็นท่าเทียบเรือที่รับเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส มีความยาวหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ (berth length) ๘๑ เมตร มีพื้นที่หน้าท่า ๙๙๕ ตารางเมตร ใบอนุญาตเลขที่ ๕/๒๕๕๕ ท่า E เป็นท่าเทียบเรือที่รับเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส มีความยาวหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ (berth length) ๖๖.๖๐ เมตร มีพื้นที่หน้าท่า ๘๓๑ ตารางเมตร และใบอนุญาตเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ท่า F เป็นท่าเทียบเรือที่รับเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส มีความยาวหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ (berth length) ๘๑ เมตร มีพื้นที่หน้าท่า ๙๙๕ ตารางเมตร เมื่อท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า ดังกล่าว ไม่มีความยาวหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ (berth length) ตั้งแต่ ๓๐๐ เมตร ขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่หน้าท่าตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป และไม่ใช้ท่าเทียบเรือที่รับเรือขนาดตั้งแต่ ๕๐๐ ตันกรอส หรือความยาวหน้าท่าตั้งแต่ ๑๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่ท่าเทียบเรือรวม ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป จึงไม่อยู่ในบังคับที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนจะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ข้อ ๒ และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ กล่าวอ้างว่า ท่าเทียบเรือจำนวน ๖ ท่า ยื่นเข้าไปในแม่น้ำบางปะกง เป็นความยาวหน้าท่ารวม ๔๕๗.๒ เมตร ขนาดพื้นที่รวม ๕,๖๔๒ ตารางเมตร การก่อสร้างท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า ดังกล่าว จึงถือเป็นโครงการเดียวกันของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตั้งอยู่ในพื้นที่ติดกันเพียงแต่แยกเป็น ๖ ท่า การออกใบอนุญาตแยกเป็น ๖ ฉบับ จึงเป็นการหลีกเลี่ยงที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) และรายงาน

/การวิเคราะห์...

การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) นั้น เห็นว่า เมื่อได้ตรวจพิจารณาประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมข้างต้นแล้ว ได้กำหนดโครงการหรือกิจการไว้ทั้งหมด ๑๑ ประเภท โดยกำหนดขนาดโครงการหรือกิจการไว้แตกต่างกันตามแต่ละประเภท ดังนี้ ประเภทที่หนึ่ง ไม่ได้กำหนดขนาดโครงการหรือกิจการขั้นต่ำโดยใช้คำว่า “ทุกขนาด” อันหมายความว่าหากเข้าลักษณะประเภทโครงการหรือกิจการที่กำหนด ไม่ว่าจะขนาดใด ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) ประเภทที่สอง กำหนดขนาดโครงการหรือกิจการโดยระบุขนาดไว้ชัดเจนและไม่มีคำว่า ขนาด...รวมกัน...ขึ้นไป ประเภทที่สาม กำหนดขนาดโครงการหรือกิจการโดยระบุขนาดไว้ และมีคำว่า ขนาด...รวมกัน...ขึ้นไป เมื่อข้อกำหนดเกี่ยวกับขนาดตามประกาศดังกล่าวใช้ถ้อยคำธรรมดาสามัญ การตีความถ้อยคำดังกล่าวนั้น ต้องตีความตามความเข้าใจของบุคคลทั่วไป เนื่องจากผู้ที่ตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายซึ่งเป็นบุคคลทั่วไปย่อมเข้าใจความหมายของถ้อยคำได้ อันเป็นการคุ้มครองบุคคลที่ตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายและป้องกันมิให้เกิดสิ่งที่ไม่คาดหมายไม่ได้ขึ้นตามหลักความสุจริต คือ การคุ้มครองความเชื่อถือน้ำใจของบุคคลที่ตกอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นคำขอทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำฉบับเดียวกันก็ตาม แต่เมื่อสภาพของท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า แต่ละท่าแยกห่างจากกันไม่ได้ตั้งอยู่ต่อเนื่องกัน โดยมีระยะห่างระหว่างท่า A ถึงท่า B จำนวน ๙๑.๔๘ เมตร ท่า B ถึงท่า C จำนวน ๙๖.๖๙ เมตร ท่า C ถึงท่า D จำนวน ๑๗๒.๑๑ เมตร ท่า D ถึงท่า E จำนวน ๑๙๘.๙๘ เมตร และท่า E ถึงท่า F จำนวน ๕๐๕ เมตร ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อความตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการรัฐวิสาหกิจหรือเอกชนจะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ข้อ ๒ ที่กำหนดประเภทโครงการหรือกิจการตามเอกสารท้ายประกาศลำดับ ๙ ท่าเทียบเรือที่มีความยาวหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ (berth length) ตั้งแต่ ๓๐๐ เมตร ขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่หน้าท่าตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ เอกสารท้ายประกาศ ลำดับ ๒๒ ที่กำหนดให้ท่าเทียบเรือที่รับเรือขนาดตั้งแต่ ๕๐๐ ตันกรอส หรือความยาวหน้าท่าตั้งแต่ ๑๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่ท่าเทียบเรือรวม ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ข้อความตามลำดับ ๙ และลำดับ ๒๒ ของทั้งสองประกาศดังกล่าว มิได้ระบุขนาดของโครงการหรือกิจการไว้ และมีคำว่า “ขนาด...รวมกัน...ขึ้นไป” อันมีความหมายว่า

/ ให้นับขนาด...

ให้นับขนาดตามความยาวและขนาดพื้นที่หลายท่าในลักษณะการนับรวมกัน ตามประเภทที่สาม ดังเช่นโครงการหรือกิจการประเภทอื่นในตารางท้ายประกาศเดียวกัน ที่มีการกำหนดขนาดโครงการหรือกิจการอย่างชัดเจนว่าให้นับขนาดในลักษณะนับรวมกันของโครงการหรือกิจการเดียวกัน ดังนั้น เมื่อลำดับ ๙ และลำดับ ๒๒ ของทั้งสองประกาศดังกล่าว มิได้กำหนดข้อความไว้ในลักษณะ “ขนาด...รวมกัน...ขึ้นไป” การพิจารณาขนาดของโครงการหรือกิจการ ลำดับ ๙ และลำดับ ๒๒ ประเภทท่าเทียบเรือ จึงต้องพิจารณาแยกเป็นรายท่าแต่ละท่า โดยไม่นำความยาวของหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ หรือท่าเทียบเรือที่มีขนาดพื้นที่หน้าท่าแต่ละท่ามานับรวมกัน และโดยที่คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้ยื่นคำร้องขอทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำแต่เพียงรายเดียว แต่เมื่อสภาพของท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า แต่ละท่าแยกห่างจากกันไม่ได้ตั้งอยู่ต่อเนื่องกัน และอยู่ห่างจากกันชัดเจน ซึ่งการประกอบกิจการในแต่ละท่าสามารถดำเนินกิจการได้อย่างเป็นอิสระไม่ต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน ทำให้ได้รับใบอนุญาตจำนวน ๖ ฉบับ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่าไม่ต่างกับกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอจำนวน ๖ ราย ในคราวเดียวกันหรือต่างคราวกันแล้วได้ใบอนุญาตจำนวน ๖ ฉบับ ในคราวเดียวกันหรือต่างคราวกัน ก็ไม่อาจตีความให้นับขนาดโครงการหรือกิจการดังกล่าวแต่ละคำขอในคราวเดียวกันหรือต่างคราวกันจำนวน ๖ ราย ดังกล่าว ที่ไม่เกี่ยวข้องกันมารวมเป็นโครงการหรือกิจการเดียวกัน เนื่องจากประกาศดังกล่าวมุ่งประสงค์พิจารณาที่ความยาวหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ หรือพื้นที่หน้าท่าเรือหรือขนาดเรือแล้วแต่กรณีเป็นสำคัญ ไม่ใช่ดูที่คำขอว่าเป็นบุคคลหรือนิติบุคคลเดียวกันในคราวเดียวกันหรือต่างคราวกันหรือไม่ การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ถือว่ามีเจตนาหลีกเลี่ยงกฎหมาย

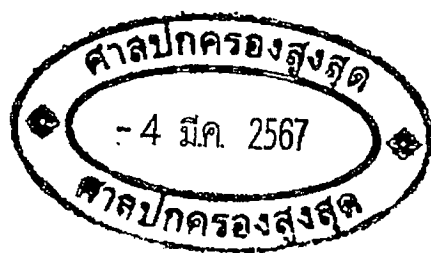
ประเด็นที่ ๑.๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) เลขที่ ๑/๒๕๕๖ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ รวม ๖ ฉบับ รวมถึงคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคารเลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ รวม ๑๖ ฉบับ รวมถึงคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคารเลขที่ ๓๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๔๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ รวม ๑๙ ฉบับ รวมถึงคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว (ยกเว้นใบอนุญาตเลขที่ ๔๑/๒๕๕๕) โดยไม่ได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และ

/หลักเกณฑ์...

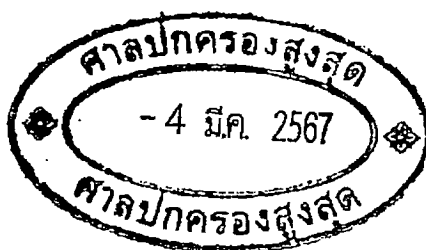
หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ แยกพิจารณาได้ ดังนี้

กรณีใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) เลขที่ ๑/๒๕๕๖ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ รวม ๖ ฉบับ รวมถึงคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว นั้น เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำ ประเภทสร้างท่าเทียบเรือ ขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ต้นกรอส สำหรับท่า A ท่า B ท่า C ท่า D ท่า E และท่า F ตามลำดับ ออกเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ขอบด้วยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๗ ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ข้อ ๔ (๑) ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำ และขอบด้วยกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบด้วยกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ซึ่งได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง ซึ่งได้แก่ พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ และกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้แก่ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔ ประกอบกับมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ออกใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๕๖ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ หมดยุติเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ เพราะพิจารณาแล้ว เห็นว่าคำขอดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) เลขที่ ๑/๒๕๕๖ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ รวม ๖ ฉบับ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบด้วย กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง ซึ่งได้แก่ พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ กฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย ซึ่งได้แก่ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้แก่ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับไม่มีกรณีที่จะต้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม

/ทรัพยากร...

ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนจะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ แล้ว ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ตัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) เลขที่ ๑/๒๕๕๖ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ รวม ๖ ฉบับ จึงขอด้วยตามมาตรา ๒๑ ประกอบกับมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ส่งผลให้การต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ ๑ ของใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๕๖ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๘ ขอด้วยกฎหมาย ส่วนกรณีใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ตัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ รวม ๑๖ ฉบับ และใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ตัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ ๓๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๔๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ รวม ๑๙ ฉบับ (ยกเว้นใบอนุญาตเลขที่ ๔๑/๒๕๕๕) จำนวน ๓๕ ฉบับ ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ได้โต้แย้งเป็นอย่างอื่น จึงรับฟังได้ว่า นอกเหนือจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๔๒ วรรคหนึ่ง กล่าวคือ อาคารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำบางปะกงที่มีความกว้างตั้งแต่ ๑๐ เมตร ขึ้นไป ทำให้ต้องร่นแนวอาคารให้ห่างจากแม่น้ำบางปะกงไม่น้อยกว่า ๖ เมตร ไม่ปรากฏว่าใบอนุญาตจำนวน ๒๒ ใบ คือ ใบอนุญาตเลขที่ ๑๖/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๑๘/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๑๙/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๐/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๔/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๕/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๖/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๑/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๒/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๓/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๕/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๘/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๙/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๔๒/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๔๓/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๔๔/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๔๕/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๔๖/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๔๗/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๔๘/๒๕๕๕ และใบอนุญาตเลขที่ ๔๙/๒๕๕๕ เป็นอาคารที่มีความสูงเกิน ๒๓ เมตร หรือมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร โดยมีพักต้องพิจารณาว่าเป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ ตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการ

/หรือกิจการ...

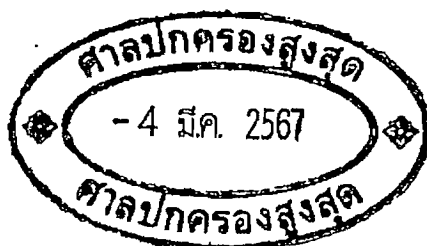
หรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ เอกสารท้ายประกาศ ๓ ลำดับ ๒๗.๑ หรือไม่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามประกาศดังกล่าว

สำหรับใบอนุญาตที่เหลืออีก ๑๒ ใบ ยกเว้นใบอนุญาตเลขที่ ๔๑/๒๕๕๕ ที่ไม่มีการต่อใบอนุญาต คือ ใบอนุญาตเลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๑๓/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๑๔/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๑๕/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๑๗/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๑/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๓/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๔/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๖/๒๕๕๕ และใบอนุญาตเลขที่ ๓๗/๒๕๕๕ เป็นอาคารที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป มีระยะห่างจากริมแม่น้ำบางปะกง ตั้งแต่ ๗๖ - ๘๙๕ เมตร ส่วนใบอนุญาตเลขที่ ๔๐/๒๕๕๕ เป็นอาคารที่มีความสูงเกิน ๒๓ เมตร โดยมีความสูง ๒๖ เมตร นั้น เห็นว่า เมื่อประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฉบับดังกล่าว เอกสารท้ายประกาศ ๓ ลำดับ ๒๗.๑ ใช้ถ้อยคำว่า “อาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ” นั้น ย่อมหมายความว่าเมื่อระยะห่างจากริมแม่น้ำไปจนถึงตัวอาคารดังกล่าวจะต้องไม่มี “อาคาร” ใดๆ ตามนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ กันหรือคั่นขวางอยู่ เมื่อพิจารณาแผนที่แสดงพอสั่งเขบท้ายคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปรากฏว่า ใบอนุญาตเลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ ระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๓๘๕ เมตร โดยระหว่างนั้นมีลำรางสาธารณะและถนนกว้าง ๑๒ เมตร ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๓/๒๕๕๕ อาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๔/๒๕๕๕ ถัดไปเป็นถนนกว้าง ๑๐ เมตร และอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๕/๒๕๕๕ คั่นอยู่ โดยสภาพอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ จึงไม่ถือว่าเป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ ใบอนุญาตเลขที่ ๑๓/๒๕๕๕ ระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๑๖๙ เมตร โดยระหว่างนั้นมีถนนกว้าง ๑๒ เมตร (ที่ถูกคือ ๑๐ เมตร) ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๔/๒๕๕๕ ถัดไปเป็นถนนกว้าง ๑๐ เมตร และอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๕/๒๕๕๕ คั่นอยู่ โดยสภาพอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๓/๒๕๕๕ จึงไม่ถือว่าเป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ ใบอนุญาตเลขที่ ๑๔/๒๕๕๕ ระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๗๖ เมตร โดยระหว่างนั้นมีพื้นที่ว่างและถนนกว้าง ๑๐ เมตร ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๕/๒๕๕๕ คั่นอยู่ โดยสภาพอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๔/๒๕๕๕ จึงไม่ถือว่าเป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ ใบอนุญาตเลขที่ ๑๕/๒๕๕๕ ระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๙๗ เมตร โดยระหว่างนั้นมีพื้นที่ว่างและถนนกว้าง ๑๐ เมตร ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๔/๒๕๕๕ คั่นอยู่ โดยสภาพอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๕/๒๕๕๕

/จึงไม่ถือว่า...

จึงไม่ถือว่าเป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ ใบอนุญาตเลขที่ ๑๗/๒๕๕๕ ระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๑๑๖ เมตร โดยระหว่างนั้นมีพื้นที่ว่างและถนนกว้าง ๑๐ เมตร ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๔/๒๕๕๕ คั่นอยู่ โดยสภาพอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๕/๒๕๕๕ จึงไม่ถือว่าเป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๑/๒๕๕๕ ระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๑๐๗ เมตร โดยระหว่างนั้นมีถนนกว้าง ๖ เมตร และลำรางสาธารณะ ถัดไปเป็นถนนกว้าง ๖ เมตร อาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ถัดไปเป็นถนนกว้าง ๑๐ เมตร และอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๖/๒๕๕๕ คั่นอยู่ โดยสภาพอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๒๑/๒๕๕๕ จึงไม่ถือว่าเป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๓/๒๕๕๕ ระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๒๗๘ เมตร โดยระหว่างนั้นมีถนนกว้าง ๑๐ เมตร ที่มีการครอบครอง และลำรางสาธารณะ ถัดไปเป็นถนนกว้าง ๖ เมตร และอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๓๕/๒๕๕๕ ถัดไปเป็นถนนกว้าง ๑๐ เมตร ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๗/๒๕๕๕ คั่นอยู่ โดยสภาพอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๒๓/๒๕๕๕ จึงไม่ถือว่าเป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๑๑๐ เมตร โดยระหว่างนั้นมีถนนกว้าง ๖ เมตร และลำรางสาธารณะ ถัดไปเป็นถนนกว้าง ๖ เมตร และอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๒๖/๒๕๕๕ ถัดไปเป็นถนนกว้าง ๑๐ เมตร ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๘/๒๕๕๕ คั่นอยู่ โดยสภาพอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ จึงไม่ถือว่าเป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๔/๒๕๕๕ ระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๕๘๓ เมตร โดยระหว่างนั้นมีถนนกว้าง ๑๐ เมตร พื้นที่ว่างที่มีการครอบครอง ถนนสาธารณะที่มีการครอบครอง ลำรางสาธารณะที่มีการครอบครอง และลำรางสาธารณะคั่นอยู่ ถัดไปเป็นชายตลิ่งริมแม่น้ำบางปะกง โดยสภาพอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๓๔/๒๕๕๕ จึงไม่ถือว่าเป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๖/๒๕๕๕ ระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๑๒๖ เมตร โดยระหว่างนั้นมีพื้นที่ว่าง และถนนกว้าง ๑๐ เมตร ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๓/๒๕๕๕ คั่นอยู่ โดยสภาพอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๓๖/๒๕๕๕ จึงไม่ถือว่าเป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๗/๒๕๕๕ ระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๓๘๕ เมตร (ที่ถูกคือ ๘๘๕ เมตร) โดยระหว่างนั้นมีถนนกว้าง ๑๐ เมตร และมีพื้นที่จอดรถ ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๓๓/๒๕๕๕ และอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ถัดไปเป็นถนนกว้าง ๑๐ เมตร และถนนสาธารณะ อาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๘/๒๕๕๕ คั่นอยู่ โดยสภาพอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๓๗/๒๕๕๕ จึงไม่ถือว่าเป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ ใบอนุญาตเลขที่ ๔๐/๒๕๕๕ อาคารมีความสูง ๒๖ เมตร เป็นโรงงานคัดคุณภาพ ซึ่งตามตำแหน่งที่ตั้งตามที่ปรากฏในแผนผังแสดงพื้นที่พอสังเขปที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่งต่อศาล ตั้งอยู่ถัดจาก

/อาคาร...

อาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๗/๒๕๕๕ ซึ่งมีระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๑๑๖ เมตร โดยระหว่างนั้นมีพื้นที่ว่างและถนนกว้าง ๑๐ เมตร ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๔/๒๕๕๕ คั่นอยู่ โดยสภาพอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๐/๒๕๕๕ จึงไม่ถือว่าเป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ เช่นเดียวกัน เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าโดยสภาพอาคารตามใบอนุญาตทั้ง ๑๒ ฉบับ ดังกล่าว มิใช่อาคารที่ตั้งริมแม่น้ำบางปะกง อาคารตามใบอนุญาตดังกล่าวจึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฉบับดังกล่าวที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) เช่นเดียวกัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) เลขที่ ๑/๒๕๕๖ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ รวม ๖ ฉบับ ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคารเลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ รวม ๑๖ ฉบับ ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคารเลขที่ ๓๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๔๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ รวม ๑๘ ฉบับ ยกเว้นใบอนุญาตเลขที่ ๔๑/๒๕๕๕ ที่ไม่ต่ออายุใบอนุญาต โดยไม่ได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

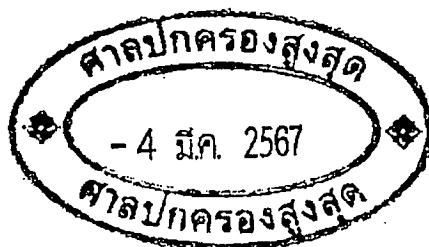
ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ อ้างว่า อาคารก่อสร้างโกดังสินค้าและโรงงาน ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลสนามจันทร์ อำเภอ บ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน ๓๕ อาคาร รวมพื้นที่ใช้สอย ๓๖๖,๕๒๖ ตารางเมตร กล่าวคือ โกดังเก็บสินค้าและโรงงาน A ถึง F ของแต่ละท่าเทียบเรือ สถานที่เก็บสินค้า โกดัง ๑ ถึง ๒๒ และโรงงาน ๒๓ อาคาร โรงงานคัดคุณภาพสินค้าและโรงงาน ๑ อาคาร โรงงานแปรรูปสินค้า ๑ อาคาร โรงงานซ่อมบำรุง ๑ อาคาร อาคารบ้านพักรับรอง ๑ อาคาร อาคารสำนักงานและตาสั่ง ๑ อาคาร อาคารบ้านพักพนักงาน ๔๘ ห้อง ๑ อาคาร โครงการนี้เป็นโครงการเพื่อใช้ในการขนส่งสินค้าเกษตรกรรมจากต่างจังหวัดนำมาเพื่อเก็บในโกดังสินค้า และอาจมีการแปรรูปสินค้าเพื่อขนส่งออกทางเรือไปยังต่างประเทศ ดังนั้น อาคารทั้งหมดจึงมีลักษณะการประกอบกิจการที่มีการใช้ประโยชน์ของอาคารร่วมกัน รวมทั้งการเข้าออกจากถนนหลักเข้าสู่โครงการก็ต้องใช้ถนนที่โครงการจัดทำขึ้นเองร่วมกัน ในบริเวณโครงการก็มีการใช้ถนนร่วมกัน โครงการนี้จึงถือเป็นโครงการขนาดใหญ่ที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม

/ทรัพยากร...

ทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพชีวิตและสุขภาพของประชาชนและชุมชนในพื้นที่อย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมก่อนยื่นคำขออนุญาตต่างๆ นั้น เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคารเลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ รวม ๑๖ ฉบับ เลขที่ ๓๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๔๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ รวม ๑๘ ฉบับ ยกเว้นใบอนุญาตเลขที่ ๔๑/๒๕๕๕ ที่ไม่ต่ออายุใบอนุญาต แม้บางฉบับเข้าหลักเกณฑ์เป็นอาคารที่มีความสูงเกิน ๒๓ เมตร หรือบางฉบับมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร แต่เมื่อโดยสภาพมิได้เป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ นำพื้นที่ใช้สอยทุกหลังของทั้ง ๓๕ อาคาร มารวมกันจนได้พื้นที่ ๓๖๖,๕๒๖ ตารางเมตร แล้วตีความว่ามีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร จึงเป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน ไม่อาจรับฟังได้

ประเด็นที่ ๒ โครงการท่าเทียบเรือและโกดังเก็บสินค้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตั้งอยู่ในพื้นที่ชุ่มน้ำตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ก่อนขออนุญาตต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงปรากฏตามคำชี้แจงของเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๗ ว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๒๕ มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ในปัจจุบัน) ดำเนินการศึกษาวินิจฉัยเพื่อให้มีการกำหนดชั้นลุ่มน้ำที่สำคัญของประเทศไทย มีกำหนดระยะเวลาประมาณ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๒๕ - ๒๕๓๐) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มอบหมายให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นผู้ดำเนินการศึกษาวินิจฉัยพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือ (ปัง วัง ยม และน่าน) พื้นที่ลุ่มน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (มูลและชี) พื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ ต่อมา คณะรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๒๘ มติเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๒๙ มติเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๑ และมติเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ ตามลำดับ ให้ทำการศึกษาวินิจฉัยเพื่อกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำอื่นๆ

/ทั่วทั้งประเทศ...

ทั่วทั้งประเทศ โดยพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ หมายถึง พื้นที่ภายในลุ่มน้ำที่ควรจะต้องสงวนรักษาไว้ เป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธารโดยเฉพาะ เนื่องจากมีลักษณะและคุณสมบัติที่อาจมีผลกระทบ ทางสิ่งแวดล้อมจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินได้ง่ายและรุนแรง โดยมีค่าดัชนีชั้นคุณภาพ ลุ่มน้ำที่คำนวณได้จากสมการน้อยกว่า ๑.๕๐ ไม่ว่าพื้นที่นั้นจะมีหรือไม่มีป่าไม้ปกคลุม หรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ สามารถแบ่งออกเป็น ๒ ระดับชั้นย่อย คือ พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ เอ หมายถึง พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ ที่ยังคงมีสภาพป่าสมบูรณ์ในปีที่มีการศึกษาวิจัย จึงต้องสงวนรักษาไว้ เป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธารและเป็นทรัพยากรป่าไม้ของประเทศ และพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ บี หมายถึง พื้นที่ในลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ ซึ่งสภาพป่าส่วนใหญ่ในพื้นที่ได้ถูกทำลาย ตัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงไป เพื่อพัฒนาการใช้ที่ดินรูปแบบอื่นก่อนหน้าปีที่มีการศึกษาวิจัย และการใช้ที่ดินหรือ การพัฒนารูปแบบต่างๆ ที่ดำเนินการไปแล้วจะต้องมีมาตรการควบคุมเป็นพิเศษ สำหรับ พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ ที่ระบุในลำดับ ๓๓ ของเอกสารท้ายประกาศกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฯ ฉบับลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ หมายถึง พื้นที่ ลุ่มน้ำ ๖ แห่ง ได้แก่ ๑. พื้นที่ลุ่มน้ำปิง - วัง ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๒๘ ๒. พื้นที่ลุ่มน้ำยม - น่าน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๒๙ ๓. พื้นที่ลุ่มน้ำมูล - ชี ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๑ ๔. พื้นที่ลุ่มน้ำ ภาคใต้ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ ๕. พื้นที่ลุ่มน้ำภาคตะวันออก ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ ๖. พื้นที่ลุ่มน้ำภาคตะวันตก ภาคกลาง และลุ่มน้ำป่าสัก และลุ่มน้ำภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนอื่นๆ (ลุ่มน้ำชายแดน) ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ โดยลุ่มน้ำบางปะกงจัดอยู่ในเขต ลุ่มน้ำภาคตะวันออก จากคำชี้แจงกับแผนที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำบริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง ที่เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจัดทำส่งศาลแล้ว เห็นว่า ขอบเขตลุ่มแม่น้ำบางปะกงตามขอบเขตเส้นสีน้ำเงินในแผนที่ มีพื้นที่ครอบคลุม หลายอำเภอในหลายจังหวัด รวมถึงครอบคลุมพื้นที่ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขออนุญาตก่อสร้างท่าเทียบเรือด้วย โดยลุ่มแม่น้ำ บางปะกงมิได้ถูกกำหนดเป็นพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้น ๑ ตามมติคณะรัฐมนตรีทั้งหมด หากแต่มีพื้นที่บางส่วนเป็นพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้น ๑ เอ ตามขอบเขตสีเขียว และ ชั้น ๑ บี ตามขอบเขตสีชมพู อยู่ในพื้นที่บางส่วนในอำเภอบ้านนา อำเภอเมืองนครนายก อำเภอปากพลี อำเภอเมืองชลบุรี อำเภอบ้านบึง อำเภอหนองใหญ่ อำเภอบ่อทอง อำเภอ ท่าตะเกียบ โดยไม่ปรากฏว่าอำเภอบ้านโพธิ์ ซึ่งเป็นที่ตั้งท่าเทียบเรืออยู่ในขอบเขตพื้นที่ ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้น ๑ เอ และ ๑ บี ของเขตลุ่มน้ำภาคตะวันออกตามมติคณะรัฐมนตรี แต่อย่างใด เมื่อโครงการท่าเทียบเรือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำที่มีความสำคัญ

/ระดับชาติ...

ระดับชาติจึงไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมติคณะรัฐมนตรี ก่อนการอนุมัติอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด

ประเด็นที่ ๓ การพิจารณาออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการออกคำสั่งทางปกครองที่ไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ ตามข้อ ๒ (๕) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ หรือไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า การประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ ขอบด้วยมาตรา ๘๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และครบองค์ประชุมหรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้เป็นยุติว่า ในการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือ รับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำไม่มีการแจ้งเรื่องให้พิจารณา กรณี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอสร้างท่าเทียบเรือรูปตัวที ขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ต้นกรอส จำนวน ๖ ท่า ในระเบียบวาระการประชุมซึ่งต้องส่งพร้อมการนัดประชุมให้คณะกรรมการทราบล่วงหน้า ก่อนการประชุม ตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และไม่มีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เข้าร่วมประชุมพิจารณา อย่างไรก็ตาม กำหนดเวลา การนัดประชุมดังกล่าวมีขึ้นเพื่อให้กรรมการที่เข้าร่วมประชุมได้มีโอกาสเพียงพอในการศึกษา หรืออ่านเอกสารที่เกี่ยวข้อง เมื่อในการประชุมดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีกรรมการคนใด ที่เข้าร่วมประชุมทักท้วงการที่ไม่ได้แจ้งเรื่องพิจารณากรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอปลูกสร้าง ท่าเทียบเรือไว้ในระเบียบวาระการประชุมให้ตนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน หรือโต้แย้งว่าตนไม่มีเวลาหรือโอกาสเพียงพอในการศึกษาหรืออ่านเอกสารที่เกี่ยวข้อง และขอให้เลื่อนการประชุมคราวดังกล่าวออกไปแต่อย่างใด รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ไม่ได้เข้าประชุมก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าได้ทักท้วงในทำนองเดียวกันในภายหลังด้วย ดังนั้น หากแม้จะถือว่าการประชุมของคณะกรรมการดังกล่าว ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นการประชุมที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด แต่ก็ไม่เพียงพอที่จะทำให้ถือได้ว่ามติของคณะกรรมการในคราวประชุมดังกล่าว เพื่อออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำในส่วนของเกี่ยวกับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้นเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อไม่มีกฎหมายเฉพาะบัญญัติ เกี่ยวกับองค์ประชุมของคณะกรรมการดังกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น การที่มีกรรมการมาประชุม ๑๔ คน ขาดกรรมการ ๒ คน คือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเจ้าพนักงานตรวจท่า จึงเป็นการประชุม ที่มีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยก็หนึ่งถือว่าครบองค์ประชุม ตามมาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การประชุมและมีมติของ คณะกรรมการดังกล่าว จึงชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า การออกใบอนุญาต

/เลขที่...

เลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำ ประเภทสร้าง
 ทำเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส ท่า A ท่า B ท่า C ท่า D ท่า E และท่า F ตามลำดับ
 ออกเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ไม่อยู่ในบังคับที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์
 ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
 (EIA) เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
 สิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการ
 ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม
 ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนจะต้องจัดทำรายงาน
 การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน
 ๒๕๕๓ ข้อ ๒ และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด
 ประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ
 สิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงาน
 การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ เอกสารท้ายประกาศ ๓
 ลำดับ ๒๒ ตามลำดับ ย่อมหมายความว่า โครงการดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชน
 ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ แม้มีการแก้ไขและ
 รับรองรายงานการประชุมว่าการขอก่อสร้างท่าเทียบเรือไม่ขัดต่อแผนพัฒนาจังหวัด
 ผังเมือง แต่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้ ซึ่งเป็นเพียงข้อสังเกตของที่ประชุมไม่ได้
 มีผลเปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะพิจารณาออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้าง
 สิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการเดินเรือ
 ในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗)
 ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖
 รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว และข้อเท็จจริงยังปรากฏอีกว่า ใบอนุญาต
 เลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำประเภทสร้างท่าเทียบเรือ
 ขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส ท่า A ท่า B ท่า C ท่า D ท่า E และท่า F ตามลำดับ
 ออกเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ที่ออกให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้กำหนดเงื่อนไข
 ท้ายใบอนุญาตของแต่ละฉบับ ในข้อ ๗ ว่า ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเพิ่มเติม
 ด้านสิ่งแวดล้อมท้ายใบอนุญาตด้วย จึงเป็นการแสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะ
 เจ้าท่า ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับมติของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรอง
 ในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำจังหวัดฉะเชิงเทรา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕
 เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ที่มีข้อสังเกตว่าโครงการดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อ
 สิ่งแวดล้อมได้ หากกรมเจ้าท่าจะพิจารณาอนุญาต ขอให้กำหนดเงื่อนไขมาตรการ

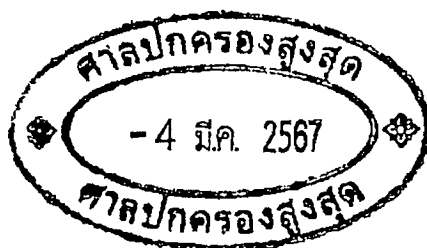

/ในการ...

ในการบรรเทาและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไว้ในท้ายใบอนุญาตด้วย ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ที่ว่าการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อนุญาตไปโดยสำคัญผิดในข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำในประเด็นผลกระทบของโครงการ เนื่องจากมีการแก้ไขมติของคณะกรรมการดังกล่าวว่าการขอก่อสร้างทำเทียบเรืออาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงไม่อาจรับฟังได้

ประเด็นที่ ๔ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) สำหรับทำเทียบเรือ ๖ ท่า และใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร สำหรับอาคาร ๓๕ อาคาร ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชอบด้วยกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า มีการประกาศใช้กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖ กฎกระทรวงฉบับนี้จึงมีผลใช้บังคับวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นระยะเวลาภายหลังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำสำหรับทำเทียบเรือ ๖ ท่า ตามคำขอ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และภายหลังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) สำหรับทำเทียบเรือ ๖ ท่า ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ และภายหลังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร สำหรับอาคาร ๓๕ อาคาร ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ (จำนวน ๑๖ อาคาร) และในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ (จำนวน ๑๙ อาคาร) ตามคำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในวันไต่สวนเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้โต้แย้งข้อเท็จจริงดังกล่าว ดังนั้น การอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่อยู่ในบังคับของกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๕๕๕ แต่อย่างใด

ประเด็นที่ ๕ การพิจารณาออกใบอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่มีส่วนร่วม ไม่มีการให้ข้อมูล คำชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นเกี่ยวกับการออกใบอนุญาต ไม่มีการรับฟัง

/ความคิดเห็น...

ความคิดเห็นของประชาชน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ใช้บังคับในขณะนั้น และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ หรือไม่ เห็นว่า เมื่อพิจารณามาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่บังคับใช้อยู่ในขณะนั้น ประกอบกับมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว จะเห็นได้ว่า กฎหมายมิได้มีลักษณะที่เป็นการบังคับเด็ดขาดว่า โครงการหรือกิจกรรมทุกประเภทต้องจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และผู้มีส่วนได้เสียก่อนเริ่มดำเนินการ กล่าวคือ เฉพาะโครงการหรือกิจการตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประกาศกำหนดเท่านั้น ที่ต้องจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเสนอต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายก่อนเริ่มดำเนินการก่อสร้างหรือเริ่มประกอบกิจการแล้วแต่กรณีประกอบ ซึ่งคดีนี้ได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นแล้วว่า กิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ดังนั้น การขออนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ต้องจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน รวมทั้งให้องค์การอิสระซึ่งประกอบด้วยผู้แทนองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติหรือด้านสุขภาพ ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการดังกล่าวตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่บังคับใช้อยู่ในขณะนั้น ประกอบกับมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่อย่างไรก็ดี ส่วนข้อกล่าวอ้างว่า การออกใบอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีการให้ข้อมูล รับฟังความคิดเห็นของประชาชน และเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาออกใบอนุญาต เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่บังคับใช้อยู่ในขณะนั้น มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ก่อนการอนุญาตหรือการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดที่เกี่ยวกับตนหรือชุมชนท้องถิ่น และมีสิทธิแสดง

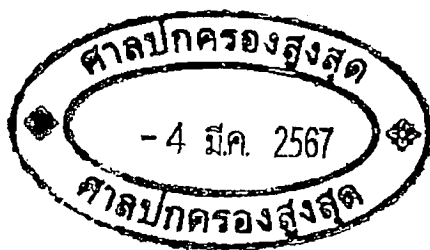

/ความคิดเห็น...

ความคิดเห็นของตนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปประกอบการพิจารณาในเรื่องดังกล่าว และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๔ กำหนดว่า โครงการของรัฐ หมายความว่า การดำเนินโครงการของหน่วยงานของรัฐ อันเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจหรือสังคม ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐหรือ โดยวิธีการให้สัมปทานหรืออนุญาตให้บุคคลอื่นทำ ทั้งนี้ บรรดาที่มีผลกระทบต่ออย่าง กว้างขวางต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย วิถีชีวิต หรือส่วนได้เสียเกี่ยวกับชุมชน ท้องถิ่น เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า โครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นโครงการของ เอกชน มิใช่โครงการของรัฐ ตามข้อ ๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟัง ความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินโครงการนั้น จึงไม่อยู่ในบังคับที่จะต้อง เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการให้ประชาชนในพื้นที่ทราบ และต้องรับฟังความคิดเห็นของ ประชาชนก่อนพิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่อย่างใด

ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำ เลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ รวม ๖ ฉบับ รวมถึงคำสั่ง ต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกใบอนุญาต ก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) ทำเทียบเรือ เลขที่ ๑/๒๕๕๖ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ รวม ๖ ฉบับ ใบอนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง อาคาร หรือรื้อถอนอาคารเลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ รวม ๑๖ ฉบับ รวมถึงคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว และใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคารเลขที่ ๓๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๔๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ รวม ๑๙ ฉบับ รวมถึงคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว (ยกเว้นใบอนุญาต เลขที่ ๔๑/๒๕๕๕) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ยื่นคำแถลงในวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรก กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก่อสร้างเขื่อนคอนกรีต ความยาวรวม ๓๒๑ เมตร สันเขื่อนกว้าง ๒๑ เมตร เขื่อมต่อระหว่างท่า A ท่า B และท่า C และ กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก่อสร้างเขื่อนคอนกรีตปิดกั้นลำรางสาธารณะ รวมถึงกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เริ่มประกอบกิจการโดยใช้เขื่อนคอนกรีตร่วมกับท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้า ทำให้เกิดผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชนเป็นคนละข้อพิพาทกับคำฟ้องในคดีนี้ และเป็นข้อเท็จจริง ที่ไม่เคยยกขึ้นกล่าวอ้างมาก่อน ศาลจึงไม่อาจนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาประกอบการพิจารณา พิพากษาในคดีนี้ได้

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นในทำนองเดียวกับคำฟ้องและคำคัดค้านคำให้การ และเพิ่มเติมว่า ทำเทียบเรือขนถ่ายสินค้าเกษตรทั้ง ๖ ท่า ถือเป็นโครงการเดียวกัน จึงต้องนับความยาวหน้าท่าและขนาดพื้นที่รวมกัน และเข้าเกณฑ์ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) เนื่องจากทำเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า เป็นส่วนหนึ่งของโครงการโกดังเก็บสินค้าและทำเทียบเรือขนถ่ายสินค้าเกษตรของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นโครงการขนาดใหญ่บนเนื้อที่โครงการรวมกว่า ๔๓๐ ไร่ ประกอบด้วย ทำเทียบเรือจำนวน ๖ ท่า และอาคารทำเทียบเรือ อาคารโกดังเก็บสินค้าขนาดใหญ่ และอาคารส่วนสำนักงานต่างๆ รวมจำนวน ๔๑ อาคาร โดยในจำนวนดังกล่าวเป็นอาคารโกดังเก็บสินค้าขนาดใหญ่ที่มีพื้นที่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือมีความสูงเกิน ๒๓ เมตร จำนวน ๑๑ อาคาร กับทั้งมีลักษณะทางกายภาพและสภาพการใช้งานตามความเป็นจริงเป็นโครงการเดียวกัน การประกอบกิจการมีการใช้ประโยชน์จากสิ่งก่อสร้างและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ร่วมกัน ทั้งอาคารโกดังเก็บสินค้า อาคารชั่งน้ำหนัก อาคารโรงงานคัดคุณภาพสินค้า อาคารโรงงานซ่อมบำรุง บ้านพักรับรอง บ้านพักพนักงาน ตลอดจนถนนเส้นทางสัญจรภายในและทางเข้าออกโครงการ โดยมีได้มีการแบ่งแยกเด็ดขาดจากกัน อีกทั้ง ในการขออนุญาตปลูกสร้างทำเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการขนถ่ายลำเลียงสินค้าทางการเกษตรของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เอง และให้บริการกับผู้เช่าสถานที่เก็บสินค้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ด้วย นอกจากนี้ ทำเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า มีเจ้าของโครงการหรือผู้ยื่นคำขอและได้รับใบอนุญาตให้ปลูกสร้างเป็นบุคคลเดียวกันทั้งหมด คือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทั้ง ๖ ฉบับ ในวันเดียวกัน คือ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ คณะกรรมการเพื่อพิจารณากลั่นรองการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำ ประจำสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๖ ประชุมพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตทั้ง ๖ ฉบับ ในคราวประชุมวาระเดียวกัน คือ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ จนกระทั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการออกใบอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำพร้อมกันทั้ง ๖ ฉบับ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ และยังปรากฏข้อเท็จจริงใหม่เพิ่มเติมภายหลังศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งกำหนดวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่สนับสนุนบ่งชี้ถึงความเป็นโครงการเดียวกันของทำเทียบเรือและอาคารต่างๆ ทั้งหมด และผู้ฟ้องคดีได้แถลงต่อศาลปกครองชั้นต้นไว้แล้วในชั้นนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ ว่าจากการที่ได้ร่วมกับชุมชนติดตามตรวจสอบการก่อสร้างและดำเนินโครงการ

/โกดัง...

โกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าเกษตรของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มาอย่างต่อเนื่อง ได้สังเกตพบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก่อสร้างเขื่อนคอนกรีตเป็นแนวยาวบริเวณริมตลิ่งแม่น้ำบางปะกงตรงตำแหน่งที่ขออนุญาตก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำท่าเทียบเรือรูปตัวที ในส่วนท่า A ท่า B และท่า C ตามใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๕๕ เลขที่ ๒/๒๕๕๕ และเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ตามลำดับ โดยสันเขื่อนกว้างประมาณ ๒๑ เมตร ยาวประมาณ ๓๕๙ เมตร และมีการก่อสร้างหลักผูกเรือและสายพานลำเลียงในบริเวณเขื่อนคอนกรีตดังกล่าวด้วย ผู้ฟ้องคดีและประชาชนในนามเครือข่ายสมัชชาแปดริ้วเมืองยั่งยืนจึงยื่นหนังสือต่อสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาฉะเชิงเทรา ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เพื่อขอให้สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาฉะเชิงเทรา และกรมเจ้าท่าตรวจสอบโครงการท่าเทียบเรือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากเห็นว่าการกระทำนี้เข้าข่ายโครงการหรือกิจการประเภทท่าเทียบเรือที่มีความยาวหน้าท่าตั้งแต่ ๑๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่ท่าเทียบเรือรวม ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) เสนอในชั้นขออนุญาตโครงการ ซึ่งสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาฉะเชิงเทรา ได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ ท้าหรือแนวทางปฏิบัติกรณีขอใช้เขื่อนป้องกันตลิ่งในแนวเขตโฉนดที่ดินกรรมสิทธิ์เป็นท่าเทียบเรือ ระบุข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ก่อสร้างเขื่อนคอนกรีตความยาวรวม ๓๒๑ เมตร สันเขื่อนกว้าง ๒๑ เมตร ในแนวเขตโฉนดที่ดินกรรมสิทธิ์ โดยมีวัตถุประสงค์ชัดเจนว่าจะใช้เป็นท่าเทียบเรือเพราะมีการแสดงตำแหน่งของรางเครนและหลักผูกเรือไว้ในแบบที่ขออนุญาตและได้ดำเนินการติดตั้งอุปกรณ์ที่ใช้ในการขนถ่ายสินค้าในบริเวณสันเขื่อนเรียบร้อยแล้ว แต่ยังไม่ได้ขอใช้สันเขื่อนเพื่อใช้เป็นท่าเทียบเรือ โดยเจ้าพนักงานตรวจท่าชำนาญการได้ตรวจสอบและรายงานแล้ว เห็นควรท้าวหรือสำนักกฎหมายเพื่อขอความเห็น ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สามารถขออนุญาตใช้สันเขื่อนในแนวโฉนดที่ดินกรรมสิทธิ์เป็นท่าเทียบเรือเพื่อใช้ในการขนถ่ายสินค้าได้หรือไม่ และหากใช้สันเขื่อนเป็นท่าเทียบเรือได้ และสันเขื่อนมีความยาวเกินกว่า ๑๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ในชั้นการขออนุญาตโครงการหรือไม่ ซึ่งปัจจุบันเรื่องดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการพิจารณาตรวจสอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีเจตนาใช้ประโยชน์ท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า

/ที่ได้รับ...

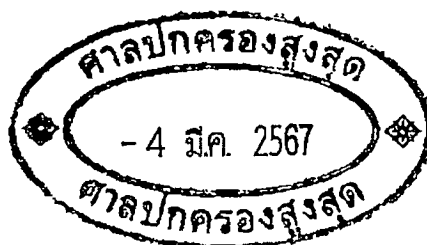
ที่ได้รับอนุญาต รวมทั้งอาคารโกดังเก็บสินค้าและสิ่งก่อสร้างทั้งหมดในบริเวณพื้นที่โครงการ ในกิจการเดียวกันมาตั้งแต่ต้น เพื่อรองรับการประกอบกิจการโครงการโกดังเก็บสินค้าและ ทำเทียบเรือขนถ่ายสินค้าเกษตรของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เองอย่างไม่อาจแบ่งแยกขาดจากกันได้ โดยเฉพาะผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติโดยรวมที่จะเกิดขึ้นจากการ ก่อสร้างและประกอบกิจการของโครงการทำเทียบเรือทั้งหมดในบริเวณเดียวกัน ดังนั้น การพิจารณาใดๆ ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตให้ดำเนินโครงการที่อาจ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงต้องพิจารณาถึงผลกระทบโดยรวมทั้งหมดที่จะเกิดขึ้น จากการประกอบกิจการโครงการโกดังเก็บสินค้าและทำเทียบเรือขนถ่ายสินค้าเกษตรของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่อาจพิจารณาแยกส่วนเพียงทำเทียบเรือหรืออาคารใดอาคารหนึ่งเป็นการ เฉพาะได้ เนื่องจากจะทำให้ไม่อาจบรรลุตามเจตนารมณ์ของกฎหมายในการส่งเสริมและ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม รวมถึงการป้องกันและควบคุมผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและ ประโยชน์สาธารณะได้อย่างแท้จริง ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องและบรรลุตามเจตนารมณ์ของ กฎหมาย จึงต้องนำขนาดความยาวหน้าท่าและขนาดพื้นที่ทำเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า มาคำนวณ รวมกัน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า ตามใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำ ลำแม่น้ำเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ มีความยาวท่าเทียบเรือรวมกันเท่ากับ ๔๕๗.๒๐ เมตร และมีพื้นที่ทำเทียบเรือรวม ๕,๖๔๒ ตารางเมตร ซึ่งตามประกาศกระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการ หรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนจะต้องจัดทำ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า โครงการ ทำเทียบเรือที่มีความยาวหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ตั้งแต่ ๓๐๐ เมตร ขึ้นไป ต้องจัดทำรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ โครงการทำเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งโดยสภาพและเจตนาในการ ใช้ประโยชน์ ถือเป็นโครงการเดียวกันจึงอยู่ในบังคับต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) ด้วย ดังนั้น การพิจารณาออกใบอนุญาต ให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยไม่มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ (EHIA) เสนอในขั้นตอนการขออนุญาตโครงการ จึงเป็นการออกคำสั่ง ทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายทั้ง ๖ ฉบับ คำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นที่ว่า การออกใบอนุญาตดังกล่าวไม่อยู่ในบังคับที่ต้องจัดทำรายงาน EHIA และรายงาน EIA

/จึงเป็น...

จึงเป็นคำวินิจฉัยที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อนและขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ

กรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า สภาพของท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า แต่ละท่าแยกห่างจากกันไม่ได้ตั้งอยู่ต่อเนื่องกันและอยู่ห่างจากกันชัดเจน ซึ่งการประกอบกิจการในแต่ละท่าสามารถดำเนินกิจการได้อย่างเป็นอิสระ ไม่ต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน ไม่ต่างกับกรณีมีผู้ยื่นคำขอ ๖ ราย ในคราวเดียวกันหรือต่างคราวกันแล้วได้รับใบอนุญาตจำนวน ๖ ฉบับ ในคราวเดียวกันหรือต่างคราวกัน นั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ เห็นว่า การที่ท่าเทียบเรือแต่ละท่าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีระยะที่ตั้งห่างจากกันไม่ต่อเนื่องเป็นแนวยาวนั้น มิได้แสดงถึงความเป็นอิสระไม่ต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน กับทั้งมิได้ส่งผลให้ศักยภาพในการประกอบกิจการท่าเรือเพื่อขนส่งสินค้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ลดน้อยลงแต่อย่างใด แต่กลับเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสะดวกในการประกอบกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เองทั้งสิ้น โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ย่อมสามารถนำเรือเข้าจอดเทียบท่าเพื่อขนถ่ายสินค้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และให้บริการแก่ผู้ที่มาเช่าใช้พื้นที่โครงการได้หลายลำพร้อมกันมากขึ้นกว่าการมีท่าเทียบเรือขนาดเดียวกันเพียง ๑ ท่า หรือการสร้างท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า ยาวต่อเนื่องกันเป็นแนวยาวโดยไม่เว้นระยะห่าง และทำให้ขนาดของผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นด้วย โดยสอดคล้องกับความเห็นแย้งท้ายคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ที่มีความเห็นโดยสรุปว่า ท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า สามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มที่ ๑ ประกอบด้วยท่าเรือ A B และ C กลุ่มที่ ๒ ประกอบด้วย ท่าเรือ D และ E มีระยะห่างจากกลุ่มที่ ๑ เท่ากับ ๑๗๒.๑๑ เมตร และกลุ่มที่ ๓ ประกอบด้วย ท่าเรือ F มีระยะห่างจากกลุ่มที่ ๒ เท่ากับ ๕๐๕ เมตร โดยมีถนนเชื่อมติดต่อกันทั้งสามกลุ่ม และจากแผนผังพื้นที่โครงการแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบที่ใช้ร่วมกันในการประกอบกิจการโครงการท่าเทียบเรือ โดยที่การเว้นระยะห่างของท่าเรือแต่ละท่าไม่ส่งผลให้เรือเข้าเทียบท่าได้น้อยลง แต่กลับกันอาจเพิ่มความสะดวกและปริมาณเรือให้สามารถเข้าเทียบท่าได้มากขึ้น ซึ่งย่อมต้องมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เมื่อท่าเทียบเรือแต่ละท่ามีระยะห่างกันไม่มากนักและความยาวหน้าท่ารวมทั้งสิ้น ๔๕๗.๒๐ เมตร ที่สามารถให้บริการเรือเข้าเทียบท่าได้จำนวนมาก กรณีจึงเป็นโครงการที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) เสนอในชั้นขออนุญาตโครงการด้วย นอกจากนี้ กรณีที่เกิดเหตุท่าเทียบเรือบางท่าชำรุดเสียหายต้องปิดปรับปรุงซ่อมแซม การมีท่าเทียบเรือแยกเป็นหลายท่าจะทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังสามารถดำเนินกิจการท่าเทียบเรือส่วนที่เหลือต่อเนื่องไปได้โดยไม่ต้องหยุดการดำเนินกิจการทั้งหมดในระหว่างการซ่อมแซม และหากพิจารณาตามสภาพความเป็นจริงแล้ว เอกชนรายอื่น

/ยอมไม่สามารถ...

ย่อมไม่สามารถขออนุญาตก่อสร้างและดำเนินกิจการโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือในพื้นที่ริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงในช่วงบริเวณระหว่างท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ เนื่องจากมีระยะห่างระหว่างท่าเทียบเรือของเอกชนแต่ละราย และพื้นที่ตั้งอาคารส่วนประกอบของโครงการบนริมฝั่งไม่เพียงพอหรือทับซ้อนกัน คำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นกรณีนี้จึงขัดแย้งไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และเจตนารมณ์ของกฎหมายในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะแต่อย่างใด

กรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนจะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ มีการกำหนดขนาดโครงการที่อยู่ในบังคับต้องจัดทำรายงาน EIA ไว้เป็น ๓ ประเภท คือ ประเภทที่ ๑ ใช้คำว่า ทุกขนาด ประเภทที่ ๒ ระบุขนาดขั้นต่ำไว้ชัดเจนโดยไม่มีคำว่ารวมกัน และประเภทที่ ๓ ระบุขนาดไว้และมีคำว่า ขนาด...รวมกัน...ขึ้นไป การพิจารณาขนาดของโครงการหรือกิจการ ลำดับ ๙ ประเภทท่าเทียบเรือ จึงต้องพิจารณาแยกเป็นรายท่าแต่ละท่า โดยไม่นำความยาวของหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ หรือท่าเทียบเรือที่มีขนาดพื้นที่หน้าท่าแต่ละท่ามานับรวมกัน นั้น เห็นว่า ในการกำหนดขนาดโครงการตามประเภทที่ ๓ นั้น เมื่อตีความตามความเข้าใจของบุคคลทั่วไปโดยสุจริตแล้วย่อมมีความหมายชัดเจนว่าให้นับขนาดในลักษณะนับรวมกันของโครงการหรือกิจการเดียวกัน และในกรณีหากเป็นโครงการท่าเทียบเรือก็มีความหมายว่า ให้นับขนาดตามความยาวและขนาดพื้นที่หลายท่าเรือในลักษณะการนับรวมกัน เมื่อพื้นที่ท่าเทียบเรือท่า A ถึงท่า F รวมกันทั้ง ๖ ท่า เท่ากับ ๕,๖๔๒ ตารางเมตร และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ กำหนดไว้โดยชัดแจ้งในเอกสารท้ายประกาศดังกล่าวว่า โครงการท่าเทียบเรือที่มีพื้นที่ท่าเทียบเรือรวม ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (EIA) เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ ดังนั้นโครงการท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงอยู่ในบังคับที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (EIA) ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นตามคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดีในชั้นวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ที่มีความเห็นโดยสรุปว่า ประกาศ

/กระทรวง...

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฉบับดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมท่าเทียบเรือที่มีพื้นที่ท่าเทียบเรือรวม ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าจะเป็นท่าเทียบเรือเดี่ยวหรือประกอบด้วยท่าเทียบเรือที่มีขนาดพื้นที่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ตารางเมตรหลายท่า เพราะเมื่อพื้นที่ท่าเทียบเรือมีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ย่อมมีแนวโน้มที่ท่าเทียบเรื่อนั้นอาจจะก่อให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้แล้ว รวมทั้งค่าแถมการณของตุลาการผู้แถมคดีในชั้นนั่งพิจารณาคดี ก็มีความเห็นโดยสรุปว่ากรณีนี้ไม่อาจพิจารณาแต่เฉพาะถ้อยคำหรือตัวอักษรของข้อกำหนดในประกาศเพียงอย่างเดียวได้ หากแต่จะต้องนำข้อเท็จจริงอื่น และที่สำคัญคือเจตนารมณ์ของการกำหนดประกาศฉบับนี้ มาประกอบการพิจารณาด้วย การที่ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ กำหนดให้ท่าเทียบเรือที่มีเนื้อที่รวมเกินกว่า ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ก็เป็นการพิจารณาจากท่าเทียบเรือที่มีขนาดดังกล่าวนั้น นอกจากการก่อสร้างอาจจะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้แล้ว ในแง่ของลักษณะการใช้งานที่จะมีเรือขนาดค่อนข้างใหญ่ และมีปริมาณจำนวนมากพอสมควรเข้ามาเทียบท่าก็อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในอีกลักษณะหนึ่งด้วย ซึ่งการก่อสร้างท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า ในบริเวณเดียวกันนั้น เห็นได้ว่าจะต้องมีเรือมาใช้บริการรวมกันเป็นจำนวนมาก และมากกว่าการมีท่าเรือขนาดเดียวกันประมาณอย่างน้อย ๔ ถึง ๖ ท่า จึงเห็นได้ว่า นอกจากการพิจารณาถ้อยคำแห่งกฎหมายตามตัวอักษรแล้ว ยังต้องคำนึงถึงเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มุ่งส่งเสริมและคุ้มครองดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม อันเป็นเรื่องการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ตามหลักกฎหมายมหาชนควบคู่ไปด้วย แม้กฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย และกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจะมีวัตถุประสงค์หรือสิ่งที่มุ่งควบคุมตรวจสอบแตกต่างกัน กล่าวคือพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และกฎกระทรวงฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มุ่งเน้นควบคุมสิ่งก่อสร้างล่องลำน้ำที่ขออนุญาตในคดีนี้ คือท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าว่าจะมีผลกระทบต่อลำน้ำและการเดินเรือหรือไม่ ในขณะที่มาตรการการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มุ่งพิจารณาประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและหรือผลกระทบทางสุขภาพของการดำเนินโครงการในภาพรวม การจัดทำรายงาน ERIA

/หรือรายงาน...

หรือรายงาน EIA สำหรับโครงการทำเทียบเรือทั้ง ๒ ท่า พร้อมด้วยอาคารโกดังเก็บสินค้า และโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ รวมกันเป็นโครงการเดียวกันนั้นมิได้เป็นการขัดแย้งต่อพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ แต่อย่างใด หากแต่ยังจะช่วยให้การพิจารณาอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และการประกอบกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีความรัดกุมรอบคอบมากขึ้น ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด และเป็นการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะด้วย โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังสามารถรับคำขอและพิจารณาออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำสำหรับทำเทียบเรือทั้ง ๒ ท่า แยกเป็น ๒ ฉบับ ได้ดังเดิม โดยใช้รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) หรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (EIA) ฉบับเดียวกันประกอบการพิจารณาตัดสินใจ อันจะเป็นการสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของมาตรการการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการคุ้มครองรักษาสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้นกว่าด้วย ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นพ้องด้วยกับความเห็นดังกล่าว

กรณีศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ เอกสารท้ายประกาศ ๓ ลำดับ ๒๗.๑ ใช้ถ้อยคำว่า “อาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ” ย่อมหมายถึงระยะห่างจากริมน้ำไปจนถึงตัวอาคารดังกล่าวจะต้องไม่มีอาคารใดๆ ตามนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ กั้นหรือคั่นขวางอยู่ เมื่อพิจารณาจากแผนที่ท้ายคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว อาคารทั้ง ๑๒ หลังดังกล่าว มีระยะห่างจากริมแม่น้ำบางปะกงตั้งแต่ ๗๖ เมตร ถึง ๘๙๕ เมตร และระหว่างอาคารแต่ละหลังถึงแม่น้ำบางปะกงมีถนนและหรือลำรางสาธารณะและหรืออาคารและหรือพื้นที่ว่างคั่นอยู่ ใบอนุญาตทั้ง ๑๒ ฉบับ จึงไม่ถือว่าเป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำและไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฉบับดังกล่าว และการที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ นำพื้นที่ใช้สอยทั้ง ๓๕ อาคาร มารวมกันจนได้พื้นที่ ๓๖๖,๕๒๖ ตารางเมตร แล้วตีความว่ามีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร เป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนนั้น เห็นว่า ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและ

/ขนาดของ...

ขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ เอกสารท้ายประกาศ ๓ ลำดับ ๒๗ กำหนดให้อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ซึ่งมีลักษณะที่ตั้งหรือการใช้ประโยชน์ในอาคารอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้ ๒๗.๑ อาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ ฝั่งทะเล ทะเลสาบ หรือชายหาด หรือที่อยู่ใกล้หรือในอุทยานแห่งชาติ หรืออุทยานประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นบริเวณที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีความสูงตั้งแต่ ๒๓ เมตร ขึ้นไป หรือมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้างหรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาตให้เสนอรายงานในชั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ เห็นว่าการตีความข้อกำหนดดังกล่าวต้องคำนึงถึงการสามารถบรรลุผลเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวหรือไม่ อาคารที่เข้าหลักเกณฑ์ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ต้องพิจารณาถึงลักษณะที่ตั้งหรือการใช้ประโยชน์ในอาคาร ๒ ประการ คือ ๑. พิจารณาจากขนาดอาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๒๓ เมตร ขึ้นไป หรือมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ๒. พิจารณาจากพื้นที่ที่ตั้ง เช่น ริมแม่น้ำซึ่งเป็นบริเวณที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ดังนั้น การพิจารณาอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารต้องมีการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการป้องกันไว้ก่อน (Preventive Principle) ดังนั้น ในการพิจารณาว่าอาคารใดเป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำตามประกาศดังกล่าว จึงไม่อาจพิจารณาเฉพาะจากระยะความห่างของอาคารกับแม่น้ำ และหรือมีถนนและหรือลำรางสาธารณะและหรืออาคารและหรือพื้นที่ว่างคั่นอยู่เท่านั้น หากแต่ต้องพิจารณาโดยภาพรวมว่าแต่ละอาคารที่มีขนาดใหญ่ตามเงื่อนไขว่ามีกิจกรรมอะไรที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศที่มีความอ่อนไหวบริเวณแม่น้ำหรือโดยรอบแม่น้ำ เพราะอาคารขนาดใหญ่หลังใดหลังหนึ่ง แม้ตั้งอยู่ห่างจากแม่น้ำหลายร้อยเมตรหรือมีอาคารอื่นใดคั่นไว้ก็ตาม แต่หากเป็นส่วนหนึ่งในการประกอบกิจการขนาดใหญ่ริมแม่น้ำก็อาจมีกิจกรรมใดๆ ที่อาจเกิดผลกระทบกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมของแม่น้ำได้ ในทางกลับกันหากเป็นอาคารที่ตั้งอยู่ใกล้แม่น้ำ แต่มิได้มีกิจกรรมอันใดซึ่งเป็นการเสี่ยงภัยต่อสภาพแวดล้อม ย่อมไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เมื่อโครงการดังกล่าวมีขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำบางปะกง ตัวอาคารตาม

/ใบอนุญาต...

ใบอนุญาต ทั้ง ๑๒ ฉบับดังกล่าว มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งจากการใช้ประโยชน์อาคาร และกิจกรรมที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการขนถ่ายสินค้าเกษตรกรรมนั้น อาจส่งผลกระทบต่อชุมชน ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพชีวิต และสุขภาพของประชาชน ไม่ว่าอาคารทั้ง ๑๒ หลัง จะตั้งอยู่ห่างจากแม่น้ำหลายร้อยเมตรหรือมีอาคารอื่นใดคั่นไว้ก็ตาม แต่โดยลักษณะเป็นการประกอบกิจการขนาดใหญ่ จึงเข้าข่ายโครงการหรือกิจการประเภท อาคารที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำ ตามเอกสารท้ายประกาศ ๓ ลำดับ ๒๗.๑ ที่ต้องจัดทำรายงานการ วิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ก่อนออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารทั้ง ๑๒ ฉบับ รวมถึงคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตทุกฉบับดังกล่าว โดยไม่ได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) จึงเป็น การออกคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

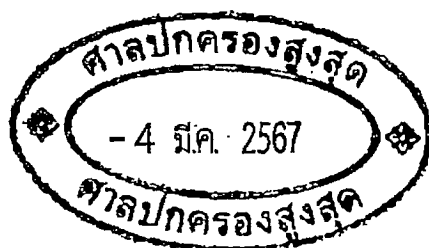
กรณีศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า แม้อุ่มน้ำบางปะกงจัดอยู่ในเขตลุ่มน้ำ ภาคตะวันออกตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ และครอบคลุมพื้นที่ ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขออนุญาตก่อสร้าง ทำเทียบเรือด้วย แต่ไม่ปรากฏว่าพื้นที่อำเภอบ้านโพธิ์อยู่ในขอบเขตพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้น ๑ เอ และชั้น ๑ บี ของเขตลุ่มน้ำภาคตะวันออกตามมติคณะรัฐมนตรี จึงไม่ต้องจัดทำ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามมติคณะรัฐมนตรีนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ เห็นว่า การพิจารณาว่า พื้นที่ใดเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำหรือไม่และมีความสำคัญระดับใดนั้น จะต้องพิจารณาตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เรื่อง การทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๓ เรื่อง ทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ และระดับชาติของ ประเทศไทย และมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำเป็นสำคัญ เมื่อมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว กำหนดให้แม่น้ำบางปะกง เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติ และโครงการทำเทียบเรือ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำบางปะกง จึงถือเป็นโครงการพัฒนาที่ตั้งอยู่ใน พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติและย่อมอยู่ในบังคับต้องปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์ พื้นที่ชุ่มน้ำที่กำหนดไว้ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ โดยต้องมีการ จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ก่อนการอนุญาตให้ดำเนินโครงการด้วย แม้ปัจจุบันจะมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอบทบทวนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เรื่อง การทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๓ เรื่อง ทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติของประเทศไทย และมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ข้อ ๑๐ ซึ่งมีการอนุมัติให้ความเห็นชอบข้อเสนอ ให้ทบทวนมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ข้อ ๑๐ โดยเปลี่ยนเป็น ให้มีการจัดทำรายงาน

/การวิเคราะห์...

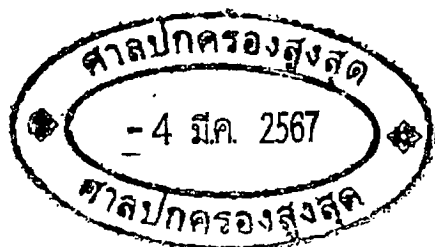
การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment : EIA) สำหรับโครงการหรือกิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็ตาม แต่เมื่อโครงการทำเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อยู่ในบังคับต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) หรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) เสนอในขั้นตอนการขออนุมัติอนุญาตอยู่ด้วยแล้ว กรณีจึงถือว่าเป็นโครงการที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติและเป็นโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำข้อ ๑๐ ที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงใหม่ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ นี้ด้วย

กรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยเกี่ยวกับการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แม้ไม่มีการแจ้งเรื่องให้พิจารณากรณีขอสร้างทำเทียบเรือรูปตัวที ขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ต้นกรอส จำนวน ๖ ท่า ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในระเบียบวาระการประชุม และไม่มีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเจ้าพนักงานตรวจท่าเข้าร่วมประชุม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีความเห็นว่า โครงการมีการสอดคลองและไม่เป็นอุปสรรคต่อแผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา แผนพัฒนาท้องถิ่น ผังเมืองรวม การรักษาสุขภาพแวดล้อมของจังหวัดฉะเชิงเทรา และชุมชน เมื่อไม่ปรากฏว่ามีกรรมการคนใดทักท้วงการที่ไม่ได้แจ้งเรื่องการพิจารณา หรือโต้แย้งว่าตนไม่มีเวลาหรือโอกาสเพียงพอในการศึกษาหรืออ่านเอกสารที่เกี่ยวข้อง และขอเลื่อนการประชุมดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น หากแม้จะถือว่าเป็นการประชุมที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด แต่ก็ไม่เพียงพอที่จะทำให้ถือว่าเป็นมติของคณะกรรมการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ เห็นว่า ตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติให้ต้องส่งระเบียบการไปพร้อมกับการนัดประชุมให้คณะกรรมการทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน ซึ่งมีเจตนารมณ์เพื่อให้กรรมการที่ต้องเข้าร่วมการประชุมในฐานะเจ้าหน้าที่รัฐหรือบุคลากรที่มีอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ หรือความรู้ความเชี่ยวชาญต่างๆ ตามที่กฎหมายกำหนดได้มีระยะเวลาในการเตรียมข้อมูลข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น หรือข้อกฎหมายในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวาระการประชุมนั้นๆ ไว้ล่วงหน้า และสามารถพิจารณาในรายละเอียดของโครงการหรือเรื่องที่ประชุมได้อย่างครบถ้วนรอบด้าน และร่วมกันแสดงความคิดเห็นได้อย่างกว้างขวางทั้งในปัญหาข้อเท็จจริง

/และปัญหา...

และปัญหาข้อกฎหมายในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวาระนั้นๆ เพื่อให้การประชุมและการพิจารณาทางปกครองต่างๆ อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดินและการทำหน้าที่คุ้มครองประโยชน์สาธารณะที่ได้รับมอบหมายตามอำนาจหน้าที่และความไว้วางใจจากประชาชนให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงถือเป็นการประชุมที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด และมีลักษณะเป็นการรวบรัดการพิจารณาโครงการ โดยใช้วิธีการสอดแทรกคำร้องขอปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เข้าไปในวาระอื่นๆ โดยมีได้ระบุไว้ในวาระเรื่องเพื่อพิจารณาอย่างชัดเจน กับทั้งไม่ได้ระบุเรื่องการขออนุญาตดังกล่าวไว้ในกำหนดการตรวจพื้นที่ขออนุญาตก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำจังหวัดฉะเชิงเทรา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ก่อนการประชุมเป็นเหตุให้คณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำที่เข้าร่วมประชุมไม่อาจทราบถึงการพิจารณาโครงการทำเทียบเรือดังกล่าวล่วงหน้า และไม่อาจเตรียมข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาถึงผลกระทบหรือตรวจสอบมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินการโครงการทำเทียบเรือตามคำขออนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้อย่างครบถ้วนเพียงพอ ทั้งที่การพิจารณาโครงการดังกล่าวมิได้มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนที่ประธานกรรมการจะต้องรีบเร่งดำเนินการให้คณะกรรมการพิจารณาแต่อย่างใด กระบวนการแจ้งวาระการประชุมล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงถือเป็นขั้นตอนตามกฎหมายอันเป็นสาระสำคัญที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตลอดจนหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการต่างๆ ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต้องยึดถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เมื่อไม่ได้มีการส่งหนังสือแจ้งวาระการประชุมเรื่อง การพิจารณาคำขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ (ทำเทียบเรือ) ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ล่วงหน้าก่อนการประชุม กรณีจึงต้องถือว่าการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ไม่ชอบด้วยมาตรา ๘๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว นอกจากนี้ องค์ประกอบของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำตามคำสั่งจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ ๒๗๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๑ ประกอบด้วย คณะกรรมการทั้งหมด ๑๖ คน มีรองผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นประธานกรรมการ และกำหนดให้มีนายกเทศมนตรีหรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ที่ขออนุญาตเป็นกรรมการด้วย ทั้งนี้ การแต่งตั้งและกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าวนี้เพื่อให้มีการใช้อำนาจในลักษณะขององค์กรกลุ่มซึ่งหลักเกณฑ์ทางกฎหมายในการดำเนินงานของคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ออกคำสั่งทางปกครองนั้น

/กำหนดให้...

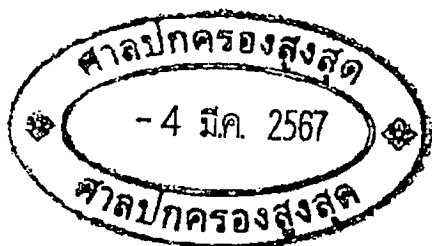
กำหนดให้คณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ออกคำสั่งทางปกครองในเรื่องใด ต้องมีองค์ประกอบครบจำนวนที่กฎหมายกำหนดไว้เสียก่อน จึงจะทำการออกคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้นได้ ซึ่งคณะกรรมการจะเริ่มใช้อำนาจออกคำสั่งทางปกครองได้ต่อเมื่อได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการ และกรรมการครบจำนวนที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว คำสั่งทางปกครองที่ออกโดยคณะกรรมการซึ่งยังไม่มีองค์ประกอบครบจำนวนตามที่กฎหมายกำหนดไว้ย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมาย แม้ว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานและกรรมการจนมีจำนวนมากพอที่จะเป็นองค์ประชุมได้แล้วก็ตาม โดยเจตนารมณ์ของกฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการคณะหนึ่งคณะใดใช้อำนาจทางปกครองของรัฐพิจารณาออกคำสั่งทางปกครองในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น ด้วยมุ่งหมายให้บรรดาบุคคลที่ประกอบกันขึ้นเป็นคณะกรรมการนั้นได้ร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นสนับสนุนและหักล้างซึ่งกันและกันทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมายในเรื่องที่พิจารณานั้นอย่างรอบด้านและกว้างขวาง และร่วมกันในการตัดสินใจและออกคำสั่งทางปกครองในแต่ละครั้ง ซึ่งข้อเท็จจริงในคดีนี้รับฟังได้เป็นที่ยุติว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้รับการแต่งตั้งและไม่ได้เข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แต่อย่างใด ซึ่งตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำจะต้องมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการในวาระดังกล่าวในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ที่ขออนุญาตด้วย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้เข้าร่วมประชุม เนื่องจากไม่ได้รับหนังสือเชิญประชุม แม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะมีความเห็นในภายหลังว่าโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีความสอดคล้องและไม่เป็นอุปสรรคต่อแผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทราและชุมชน และเห็นชอบด้วยตามมติที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ ก็ตาม แต่เพียงการมีความเห็นไม่คัดค้านมติดังกล่าวไม่อาจเป็นหลักประกันเพียงพอที่เทียบเท่าได้กับการจัดเตรียมข้อมูลและเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องในที่ประชุมของคณะกรรมการ รวมถึงไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์หลักเกณฑ์ในการประชุมพิจารณาออกคำสั่งทางปกครองแบบองค์กรกลุ่ม และไม่สอดคล้องกับการที่มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าว และในฐานะผู้มีอำนาจหน้าที่และเป็นผู้แทนของประชาชนในท้องถิ่นในการให้ข้อมูลและตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสมของพื้นที่ตั้งโครงการเพื่อการคุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๘๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘๗ และมาตรา ๒๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ได้บัญญัติให้มีความสำคัญกับการกระจายอำนาจและบทบาทขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในการตัดสินใจ

/เกี่ยวกับ...

เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหในพื้นที่ ซึ่งอาจกระทบความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ภายใต้หลักคิดที่ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีความรู้ความเข้าใจถึงสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่มากกว่าหน่วยงานของรัฐส่วนกลาง สอดคล้องกับหลักการตามมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกอบมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๘ ที่บัญญัติเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพิจารณาอนุมัติอนุญาตให้มีโครงการหรือกิจกรรมใดในพื้นที่ การวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นจึงไม่ถูกต้องและไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย

กรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า โครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นโครงการของเอกชน มิใช่โครงการของรัฐ ตามข้อ ๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงไม่อยู่ในบังคับตามระเบียบนี้ที่จะต้องจัดเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการและต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อนพิจารณาออกใบอนุญาตการออกใบอนุญาตทั้งหมดจึงชอบด้วยกฎหมายแล้วนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ เห็นว่า โครงการทำเทียบเรือทั้ง ๖ ท่าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อยู่ในบังคับโครงการที่ต้องจัดให้มีการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการหรือกิจการ และการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อนการอนุญาตโครงการหรือกิจการ ตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งไม่จำกัดว่าเป็นโครงการของรัฐหรือโครงการของเอกชนในการออกใบอนุญาตหน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ ตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้ ซึ่งการใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพตามบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ตามมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ รวมถึงสิทธิของบุคคล หรือบุคคลที่รวมกันเป็นชุมชน ชุมชนท้องถิ่น ตามมาตรา ๖๖ ของรัฐธรรมนูญฉบับเดียวกัน มีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นก่อนการอนุญาตหรือดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใดในท้องถิ่นของตน ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดที่เกี่ยวกับตนหรือชุมชนท้องถิ่น และมีสิทธิแสดงความคิดเห็นของตนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปประกอบการพิจารณาในเรื่องดังกล่าวและมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม รวมทั้งคุ้มครองส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ดำรงชีวิอยู่ได้อย่างปกติ

/และต่อเนื่อง...

และต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ หรือคุณภาพชีวิตของตน สำหรับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งใช้บังคับก่อนการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้น เป็นเพียงกฎหมายหรือกฎระเบียบลำดับรองที่กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ เกี่ยวกับการให้ข้อมูลและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเอาไว้เพื่อให้หน่วยงานอนุมัติอนุญาตหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ อันรวมถึงการใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการให้ข้อมูลและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เพื่อให้เป็นไปตามสิทธิและกระบวนการตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่บัญญัติรับรองเอาไว้ด้วย เนื่องจากจนถึงปัจจุบันยังไม่มีมาตรการกฎหมายลูกออกมารองรับการใช้สิทธิหรือกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เอาไว้เป็นการเฉพาะ โดยตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ มีหลักการสำคัญคือ ก่อนเริ่มดำเนินโครงการ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลโครงการให้ประชาชนทราบและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย โดยมุ่งให้ประชาชนในพื้นที่ตั้งโครงการหรือพื้นที่ใกล้เคียงที่ได้รับหรืออาจจะได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการประกอบกิจการมีความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโครงการนั้น มีรายละเอียดของโครงการอื่นๆ ที่เพียงพอแก่การที่ประชาชน จะเข้าใจและแสดงความคิดเห็นได้ และรวบรวมความคิดเห็นของประชาชนผู้มีส่วนได้เสียเหล่านี้ ที่มีต่อโครงการนั้น รวมตลอดทั้งความเดือดร้อนหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่ประชาชนด้วย เพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติอนุญาตการวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นจึงเป็นการตีความ และบังคับใช้กฎหมายโดยอาศัยกฎหมายที่มีลำดับศักดิ์ต่ำกว่ารัฐธรรมนูญ คือ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาจำกัดหรือขัดแย้ง สิทธิของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ในการรับฟังข้อมูลข่าวสารและมีส่วนร่วมในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน อันได้รับการคุ้มครองไว้ตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายสูงสุดที่ใช้บังคับในขณะนั้น จึงไม่ถูกต้องและขัดต่อหลักกฎหมายดังกล่าว เมื่อคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อโครงการ โกดังเก็บสินค้าและท่าเรือขนถ่ายสินค้าเกษตร ก่อนการอนุมัติโครงการไม่ปรากฏว่ามีการให้ ข้อมูลข่าวสารและไม่มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนแต่อย่างใด อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ การออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำและใบอนุญาตก่อสร้างอาคารทั้งหมดของ

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นการออกคำสั่งทางปกครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมิได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่รัฐธรรมนุญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้ แม้จะปรากฏข้อเท็จจริงตามคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ได้จัดให้มีการประชุมประชาคมหมู่บ้านแล้ว ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อ้างว่ามีการจัดประชุมเกี่ยวกับกิจการของตนแล้วรวม ๕ ครั้งนั้น ก็เป็นการจัดประชุมหลังจากที่ได้มีการพิจารณาอนุมัติอนุญาตโครงการไปแล้ว และเป็นเพียงการดำเนินงานของคณะกรรมการไตรภาคีที่ตั้งมาเพื่อกำกับดูแลการประกอบกิจการต่างๆ เท่านั้น มิใช่โดยหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจในการอนุมัติหรืออนุญาตโครงการแต่อย่างใด จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าการปฏิบัติตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นอกจากนี้ ศาลปกครองชั้นต้นไม่มีการวินิจฉัยในประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ฟ้องว่า การออกใบอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๒๘๐ มาตรา ๒๘๑ และมาตรา ๒๘๐ ของรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ เนื่องจากไม่มีการสอบถามความคิดเห็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบการพิจารณาแต่อย่างใด

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ อุทธรณ์ว่า ทำเทียบเรื่องทั้ง ๖ ทำตามใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการโกดังเก็บสินค้าและทำเทียบเรือขนถ่ายสินค้าเกษตรกรรมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงต้องนับความยาวหน้าท่าและขนาดพื้นที่รวมกันและเข้าเกณฑ์ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) นั้น เห็นว่าในการพิจารณาอนุญาตดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๕๕๖ โดยในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นไปตามนัยข้อ ๒ (๖) ของกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว ที่กำหนดให้มีรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ แนบประกอบคำขออนุญาตนั้นจะต้องพิจารณาจากสภาพข้อเท็จจริงของทำเทียบเรือในแต่ละท่าเป็นสำคัญซึ่งปรากฏว่าทำเทียบเรือในแต่ละท่ามีระยะห่างจากกันแยกออกเป็นเอกเทศ ไม่มีส่วนหนึ่งส่วนใดที่เชื่อมต่อหรือพึ่งพากันในลักษณะที่จะตีความว่าเป็นทำเทียบเรือเดียวกันได้

/และกรณี...

และกรณีที่จะอยู่ในบังคับต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) หรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) หรือไม่นั้น ต้องพิจารณาขนาดความยาวหน้าท่าหรือจำนวนพื้นที่รวมในแต่ละท่าเทียบเรือเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ต้องตีความประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งสองฉบับโดยเคร่งครัด มิใช่จะนับรวมเอาจำนวนพื้นที่ในโครงการทั้งหมดมากล่าวอ้างว่าจะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) หรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) ดังนั้น เมื่อท่าเทียบเรือทั้ง ๒ ท่าตามใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ไม่อยู่ในบังคับตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งสองฉบับแต่อย่างใด การพิจารณาอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปลูกสร้างท่าเทียบเรือล่วงล้ำลงไปใต้มัน้ำบางปะกงตามใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

กรณีที่อุทธรณ์ว่า โครงการท่าเทียบเรือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อยู่ในพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติและอยู่ในบังคับต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำตามมติคณะรัฐมนตรี โดยกล่าวอ้างมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ที่เห็นชอบข้อเสนอให้ทบวงมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำในข้อ ๑๐ เปลี่ยนเป็นให้มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) สำหรับโครงการหรือกิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ออกตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงต้องถือว่าเป็นโครงการที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) นั้น เห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีไม่ใช่กฎหมายจึงไม่สามารถอ้างเป็นข้อยกเว้นบทกฎหมายได้ มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวเป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับข้อเสนอของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ขอให้ทบวงมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ข้อ ๑๐ เพื่อจะให้มีความชัดเจนและเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐต่อไป นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรียังมีมติให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับความเห็นของคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปดำเนินการต่อไป มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมีผลเป็นเพียงข้อสั่งการและมีผลใช้บังคับให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต้องปฏิบัติหรือดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวเท่านั้น ซึ่งแม้ว่าจะมีผลนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายหรือออกกฎหมายใหม่ก็ตาม แต่เมื่อปรากฏว่าปัจจุบันยังไม่มี การแก้ไขประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อบังคับให้การดำเนินโครงการที่อยู่ในพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติ

/และอยู่ใน...

และอยู่ในบังคับต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามมติคณะรัฐมนตรี ปัจจุบันจึงยังไม่มีกฎหมายที่ออกมาใช้บังคับกับโครงการทำเทียบเรือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ประกอบกับข้อเท็จจริงทำเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับอนุญาตมาตั้งแต่วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ดังนั้น หลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตจึงต้องเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น อุทธรณ์ในกรณีนี้จึงไม่อาจรับฟังได้

กรณีที่อุทธรณ์ว่า การประชุมและมติของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้การพิจารณาออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ โดยมีได้มีการแจ้งเรื่องพิจารณาไว้ในระเบียบวาระการประชุมล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ถือเป็นการประชุมที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด นั้น เห็นว่าการพิจารณาของคณะกรรมการดังกล่าว ถือเป็นกระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งเอกสารตามข้อ ๒ (๕) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ที่กำหนดให้ต้องมีหนังสือของจังหวัดที่อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ขออนุญาตปลูกสร้างล่วงล้ำลำน้ำตั้งอยู่รับรองว่าไม่เป็นอุปสรรคต่อแผนพัฒนาจังหวัด ผังเมือง และการรักษาสภาพแวดล้อมของจังหวัด แนบประกอบคำขออนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นการดำเนินการโดยจังหวัดฉะเชิงเทราในรูปแบบของคณะกรรมการที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งขึ้นมาให้ร่วมกันพิจารณาและมีมติว่าการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำไม่เป็นอุปสรรคต่อแผนพัฒนาจังหวัด ผังเมือง และการรักษาสภาพแวดล้อมของจังหวัด ก่อนผู้ว่าราชการจังหวัดมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อนำเอกสารดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ต่อไป หนังสือแจ้งผลการพิจารณาของผู้ว่าราชการจังหวัดดังกล่าว จึงเป็นเพียงเอกสารประกอบคำขออนุญาต มิใช่เป็นกระบวนการพิจารณาทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ดังกล่าวแต่อย่างใด และการดำเนินการดังกล่าวของจังหวัดฉะเชิงเทราย่อมไม่กระทบต่อสาระสำคัญในการพิจารณาอนุญาตตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๓ ของกฎกระทรวงเดียวกัน เนื่องจากเป็นการดำเนินการคนละส่วนกัน ดังนั้น ในการประชุมที่ไม่มีคณะกรรมการอื่นทักท้วง คัดค้านหรือโต้แย้งการแจ้งเรื่องพิจารณาว่ามีเวลาไม่เพียงพอในการศึกษาหรืออ่านเอกสารที่เกี่ยวข้องและขอเลื่อนการประชุมนั้น จึงมิใช่เป็นเหตุบกพร่องในสาระสำคัญของกระบวนการพิจารณาอนุญาตจนถึงขั้นที่จะทำให้การอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด

/กรณีนี้...

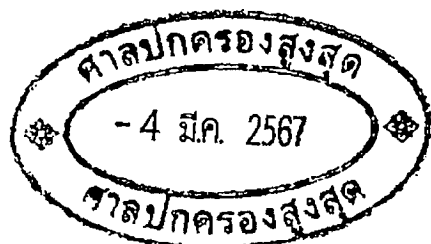
กรณีที่ถูกทรรณว่า การพิจารณาออกใบอนุญาตของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ และผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ถึงผู้ผูกฟองคืดที่ ๑๐ ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑๒ และผู้ผูกฟองคืดที่ ๑๔ ถึงผู้ผูกฟองคืดที่ ๑๖ ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่มีส่วนร่วม ไม่มีการให้ข้อมูลหรือชี้แจงเหตุผลความจำเป็นเกี่ยวกับการออกใบอนุญาต ไม่มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ นั้น เห็นว่า คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยแล้วว่า กิจการของผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ไม่อยู่ในบังคับต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) หรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) ดังนั้น ในการพิจารณาอนุญาตให้ผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ปลุกสร้างท่าเทียบเรือล่องลำลงไปในแม่น้ำบางปะกงตามใบอนุญาตให้ปลุกสร้างสิ่งล่องลำลำแม่น้ำ เลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ต้องจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อนการออกใบอนุญาต การพิจารณาอนุญาตให้ผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ปลุกสร้างท่าเทียบเรือตามใบอนุญาตให้ปลุกสร้างสิ่งล่องลำลำแม่น้ำ เลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ จึงเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ แก้อุทธรณ์ในทำนองเดียวกับผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ และเพิ่มเติมว่า ท่าเทียบเรือ ๖ ท่า ก่อสร้างเป็นรูปตัวทียื่นเข้าไปในแม่น้ำบางปะกง ๒๐ เมตร แต่ละท่ามีพื้นที่หน้าท่าและพื้นที่ท่าเทียบเรือรวม ดังนี้ ท่า A ท่า C ท่า D และท่า F มีพื้นที่ ๙๙๕ ตารางเมตร ท่า B และท่า E มีพื้นที่ ๘๓๑ ตารางเมตร เมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จจะมีความลึกหน้าท่า ๓.๕๐ เมตร ถึง ๔ เมตร ซึ่งเพียงพอต่อการจอดเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส จึงไม่จำเป็นต้องขุดลอกร่องน้ำหน้าท่าก่อนออกใบอนุญาตให้ปลุกสร้างสิ่งล่องลำลำแม่น้ำทั้ง ๖ ฉบับ ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ได้ตรวจสอบแล้วว่า การออกใบอนุญาตดังกล่าวไม่ขัดแย้งกับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ และพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยการออกใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ตามคำร้องของผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ให้ปลุกสร้างสิ่งล่องลำลำแม่น้ำ ได้มีการสำรวจที่ดินและท่าเทียบเรือที่จะก่อสร้างแล้วปรากฏว่าท่าเทียบเรือแต่ละท่าไม่ได้ตั้งอยู่ต่อเนื่องกัน โดยจะตั้งอยู่ห่างกันตั้งแต่ประมาณ ๙๑ เมตร จนถึง ๕๐๕ เมตร จึงจำเป็นที่จะต้องออกใบอนุญาตแยกออกเป็น ๖ ฉบับ แต่ในการอนุญาตให้ปลุกสร้างสิ่งล่องลำลำแม่น้ำ ยังไม่ได้มีการขออนุญาตขุดลอกร่องน้ำหรือแม่น้ำ เนื่องจากการอนุญาตทั้งสองส่วนนี้แยกจากกัน โดยเมื่อผู้รับอนุญาตได้ก่อสร้างท่าเทียบเรือแล้วเสร็จ พนักงานเจ้าหน้าที่จะไปตรวจสอบว่าท่าเทียบเรือบริเวณหน้าท่ามีความลึกเพียงใด โดยทั่วไปในการอนุญาตให้ก่อสร้างท่าเทียบเรือ

/มีขนาด...

มีขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส นั้น จะกำหนดว่าบริเวณหน้าท่าจะต้องมีความลึกไม่เกิน ๔ เมตร ซึ่งเมื่อมีการก่อสร้างเสร็จแล้ว หากมีเรือเทียบท่าและบรรทุกสินค้าแล้วปรากฏว่ามีการติดตื้นหรือที่เรียกว่าเรือนั่งแท่น เจ้าพนักงานจะสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวขุดลอกหน้าท่าเพื่อให้มีความปลอดภัย ซึ่งการอนุญาตให้ขุดลอกและมีปริมาณของดินที่ขุดลอกเพียงใดจะพิจารณาในขั้นของการออกใบอนุญาตให้ขุดลอกร่องน้ำอีกครั้งหนึ่ง ปัจจุบันเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ตรวจสอบท่าเทียบเรือ จำนวน ๔ ท่า พบว่าหน้าท่ามีความลึกประมาณ ๓ เมตรเศษ ส่วนอีก ๒ ท่าที่เหลือยังไม่สามารถเข้าตรวจสอบได้ เนื่องจากบริเวณดังกล่าวรกมาก ความกว้างของแม่น้ำบางปะกงในบริเวณที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า มีความกว้างประมาณ ๒๕๐ เมตร ในการตรวจสอบว่าผู้รับอนุญาตได้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตหรือไม่ ดำเนินการ ๔ ครั้ง โดยจะตรวจสอบเมื่อมีการก่อสร้างไปแล้วประมาณร้อยละ ๒๕ ร้อยละ ๕๐ ร้อยละ ๗๕ และแล้วเสร็จตามลำดับ เมื่อมีการตรวจสอบพบว่าผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการตามรูปแบบที่ได้รับอนุญาต ในขั้นตอนหนึ่งขั้นตอนใดของการก่อสร้างจะสั่งให้แก้ไข หากไม่แก้ไขจะมีการยกเลิกใบอนุญาตท่าเทียบเรือ A ถึงท่า F นั้น อนุญาตให้ก่อสร้างท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส มีน้ำหนักประมาณ ๑,๐๖๕ ตัน โดยเรือที่ใช้บรรทุกสินค้าขนาด ๕๐๐ ตันกรอส นั้น มีความยาวประมาณ ๓๓ เมตร ความกว้างบริเวณกลางเรือประมาณ ๑๐.๘ เมตร และความสูงของเรือตั้งแต่ขอบเรือถึงท้องเรือ ๔.๔ เมตร ขณะนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการก่อสร้างท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า ตามที่ได้รับอนุญาตไปแล้วในขั้นของการตอกเสาเข็ม ปัจจุบันท่าเทียบเรือที่อยู่ใกล้ที่สุดห่างจากท่าเทียบเรือที่อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก่อสร้างประมาณ ๑๕ กิโลเมตร เป็นท่าเทียบเรือของบริษัท เอเชีย ไลพ์ จำกัด ดังกล่าว ขนาด ๕๐๐ ตันกรอส การขนส่งสินค้าทางเรือสามารถแล่นเข้ามาถึงท่าเทียบเรือของบริษัทดังกล่าวเท่านั้น หากประสงค์จะใช้เรือแล่นเข้ามาในแม่น้ำบางปะกงที่ลึกกว่านั้นจะไม่สามารถทำได้ ทำให้เรือสินค้ามาจอดเทียบท่าโดยจอดรอบบริเวณหน้าท่าเทียบเรือโรงไฟฟ้าบางปะกงจนถึงเชิงสะพานเทพหัสดิน ทำให้กีดขวางทางน้ำ ซึ่งจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับการจราจรทางน้ำในแม่น้ำบางปะกง แต่หากมีการอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก่อสร้างท่าเทียบเรือจะทำให้ลดปัญหาการกีดขวางหรือการจราจรในแม่น้ำบางปะกงคลองตัวมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม ซึ่งจะเป็นประโยชน์มากกว่า และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตรวจสอบการขออนุญาตก่อสร้างท่าเทียบเรือและอาคารทั้ง ๔๑ ฉบับตามที่ได้ออกใบอนุญาตดังกล่าวแล้ว เห็นว่าไม่มีอาคารที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เริ่มก่อสร้างอาคารไปบ้างแล้วและไม่มีผลกระทบใดๆ การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖

/กล่าวอ้าง...

กล่าวอ้างถึงประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท และขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ลำดับ ๒๗ นั้น ประกาศดังกล่าว เป็นการบังคับใช้ กฎหมายของหน่วยงานต่างๆ เท่านั้น จึงไม่ต้องมีขั้นตอนตามกฎหมายและระเบียบปฏิบัติ ในการวิเคราะห์และการอนุญาตกับประชาชนและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องปฏิบัติตามระเบียบและขั้นตอนตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด อีกทั้ง หากมีกฎหมายอื่นหรือ ระเบียบของหน่วยงานอื่นที่จำต้องปฏิบัติตามควบคู่ไปกับกฎหมายเฉพาะเรื่องใดๆ ที่อยู่ในอำนาจ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะพิจารณาระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบคำวินิจฉัย คำขออนุญาต ตามที่ผู้ขออนุญาตยื่นคำร้อง และหรือยื่นคำร้อง เป็นการเฉพาะรายเช่นเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อนุมัติใบอนุญาตก่อสร้าง อาคารให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้น ได้พิจารณาถึงกฎหมายอื่นๆ ประกอบการพิจารณาด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เว้นระยะและทำการก่อสร้างเกินจากที่กฎหมายกำหนด โดยไม่ได้มีเจตนา ที่จะหลีกเลี่ยงหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงชอบด้วยระเบียบและขั้นตอนตามกฎหมายแล้ว ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้ก่อสร้างในพื้นที่ที่จำต้องใช้ประกาศและระเบียบเรื่องสิ่งแวดล้อม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาและหรือนำระเบียบดังกล่าวมาพิจารณา เพื่อประกอบการใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อนุมัติ การก่อสร้างอาคารให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทั้งหมด จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

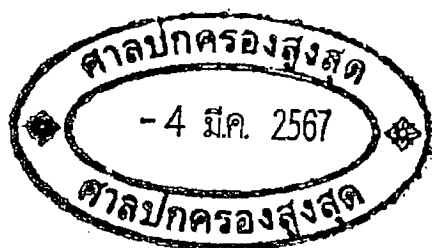
สำหรับตัวอาคารที่เป็นตึกของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้อยู่ริมแม่น้ำบางปะกง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทำกิจการเกี่ยวกับการสร้างโกดังให้เช่าและมีการขนถ่ายสินค้า โดยขนส่งทางน้ำโดยใช้เรือมีความจำเป็นจะต้องมีการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ริมแม่น้ำเพื่อดำเนิน กิจการ ทั้งนี้ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สร้างแล้วเสร็จยังมีกฎหมายที่จะใช้บังคับกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในกรณีที่เกิดความผิดกฎหมาย นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าท่าเรือที่ขนถ่ายสินค้าทางด้าน การเกษตรยังมีอีกมากมายและคงดำเนินการอยู่ หากการดำเนินการของท่าเรืออื่นส่งผลกระทบ ร้ายแรงต่อชุมชน คงไม่มีท่าเรือใดดำเนินการได้ แต่ความเป็นจริงแล้วเรือขนถ่ายสินค้า ทุกท่ายังคงดำเนินการอยู่ อีกทั้ง มีผลการวิจัยเกี่ยวกับการประกอบกิจการที่คล้ายคลึง และใกล้เคียงกับโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในคดีนี้สรุปว่า การขนถ่ายผลิตภัณฑ์ มันสำปะหลังและสินค้าบางชนิดที่ขนส่งแบบเทกองขึ้นลงเรือเดินสมุทรที่ทำทอดสมอเรือ ถ่ายสินค้าทางเรือในบริเวณเกาะสีชังของสุริยันและคณะ (๒๕๔๙) พบว่าคุณภาพของน้ำทะเล ในบริเวณที่มีการขนถ่ายสินค้าที่ตรวจสอบได้ยังมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานของกรมควบคุม

/มลพิษ...

มลพิษปี พ.ศ. ๒๕๓๗ เช่นเดียวกับผลการตรวจสอบคุณภาพอากาศในด้านฝุ่นละออง ซึ่งยังมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน แสดงให้เห็นว่า การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแต่อย่างใด แม้การดำเนินการจะมีฝุ่นละอองฟุ้งกระจายบ้าง แต่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและหรือประชาชน และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำมติของการประชุมและมติของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นการประชุมที่ชอบด้วยกฎหมายและถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครองที่ยังไม่มีการเพิกถอน และหรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ไม่เคยยื่นหนังสือโต้แย้งและหรือขอให้เพิกถอนมติคณะกรรมการดังกล่าวแต่อย่างใด สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ กล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามต้องปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี ฉบับลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอบทบทวนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เรื่อง การทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๓ เรื่อง ทะเบียนรายงานพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติของประเทศไทย และมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำข้อ ๑๐ นั้น เป็นการกล่าวอ้างฝ่ายเดียวเพื่อให้บุคคลทั่วไป ซึ่งไม่รู้ถึงข้อเท็จจริงว่ามติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวยังไม่ใช้บังคับ และปัจจุบันรัฐบาลได้มีการทบทวนมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวแล้ว ซึ่งข้อเท็จจริงประเทศไทยยังไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ และหรือดำเนินการใดๆ การที่คณะกรรมการจังหวัดฉะเชิงเทราให้มีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สามารถใช้มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวพิจารณาอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ก่อสร้างท่าเรือ จำนวน ๖ ท่า จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก้อุทธรณ์ว่า ขอให้เอาคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์ และเพิ่มเติมว่า การยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างท่าเทียบเรือ และอาคารท่าเทียบเรือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้เป็นโครงการที่อยู่ในข่ายที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) หรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (EIA) แต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นขออนุญาตก่อสร้างท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้า มีขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส ที่ดินสำหรับใช้ทำการก่อสร้างแบ่งออกเป็น ๓ โชน เนื่องจากไม่ได้อยู่ติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันโดยตลอด หากพิจารณาดำแหน่งหรือสถานที่ก่อสร้างท่าเทียบเรือ ทั้ง ๖ ท่า จะเห็นได้ว่าโครงการมีเนื้อที่โดยรวมประมาณ ๔๓๐ ไร่ ที่ดินอยู่ติดแม่น้ำบางปะกง แยกออกเป็น ๓ แปลง โดยมีที่ดินของบุคคลอื่นคั่นอยู่ สำหรับระยะห่างของท่าเทียบเรือ แต่ละท่า มีดังนี้ ท่าเทียบเรือ A ถึงท่าเทียบเรือ B จำนวน ๙๑.๔๘ เมตร ท่าเทียบเรือ B ถึงท่าเทียบเรือ C จำนวน ๙๖.๖๙ เมตร ท่าเทียบเรือ C ถึงท่าเทียบเรือ D จำนวน ๑๓๒.๑๑ เมตร

/ท่าเทียบเรือ...

ท่าเทียบเรือ D ถึงท่าเทียบเรือ E จำนวน ๑๙๘.๙๘ เมตร และท่าเทียบเรือ E ถึงท่าเทียบเรือ F จำนวน ๕๐๕ เมตร ซึ่งแต่ละท่ามีความยาวหน้าท่าไม่ถึง ๑๐๐ เมตร และแต่ละท่ามีพื้นที่ท่าเทียบเรือไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ซึ่งในการก่อสร้างไม่ได้ก่อสร้างในลักษณะต่อเนื่องกัน แต่ก่อสร้างใกล้กันและห่างกันตามตำแหน่งของที่ดินที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีกรรมสิทธิ์ หรือได้รับการยินยอมจากเจ้าของที่ดินให้ใช้ประโยชน์ในที่ดิน โดยได้มีการแบ่งแยกท่าเทียบเรือแต่ละท่าเด็ดขาดจากกันโดยสิ้นเชิงและไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะใช้ท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่ารวมกันหรือแทนกันแต่อย่างใด ถึงแม้ว่าจะมีการใช้ถนนเส้นทางเข้าออกพื้นที่โครงการซึ่งเชื่อมต่อกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ฉช.๓๐๐๕ ร่วมกันก็ตาม แต่ในส่วนของถนนภายในโครงการที่ใช้เข้าสู่ท่าเทียบเรือและอาคารท่าเทียบเรือของแต่ละท่านั้น แยกออกจากกันและไม่ได้ใช้ถนนร่วมกันแต่อย่างใด ระยะเวลาก่อสร้างท่าเทียบเรือทั้ง ๖ นั้น ถึงแม้ว่าจะได้กำหนดระยะเวลาการก่อสร้างไว้เป็นช่วงใกล้เคียงกันก็ตาม แต่ในการดำเนินงานก่อสร้างนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะทยอยทำการก่อสร้างและปฏิบัติตามเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตอย่างเคร่งครัด สำหรับการพิจารณาว่าโครงการท่าเทียบเรือจะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) หรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) หรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับประเภทและขนาดของท่าเทียบเรือตามเอกสารท้ายประกาศหมายเลข ๓ ลำดับ ๒๒ ของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ที่กำหนดว่า ท่าเทียบเรือรับเรือขนาดตั้งแต่ ๕๐๐ ตันกรอส หรือความยาวหน้าท่า ตั้งแต่ ๑๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่ท่าเทียบเรือรวม ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ให้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ โครงการก่อสร้างท่าเทียบเรือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องจัดทำรายงาน EIA และ EHIA ซึ่งตามหลักกฎหมายมหาชนการพิจารณาหรือตีความนอกเหนือจากตัวบทกฎหมาย จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายผิดเพี้ยนไปจากบทบัญญัติของกฎหมาย และข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์สหรัฐอเมริกาแห่งมลรัฐโคลัมเบียที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ กล่าวอ้าง ไม่สามารถนำมาเทียบเคียงกับคดีนี้ได้เนื่องจากการประกอบกิจการคนละประเภทหรือต่างจำพวกกัน มีวิธีการก่อสร้างและประกอบกิจการที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ โครงการก่อสร้างท่าเทียบเรือในคดีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างนั้น ตามกฎหมายของสหรัฐอเมริกาอยู่ในบังคับที่ต้องจัดทำรายงาน EIA โดยผู้ประกอบกิจการได้จัดทำรายงาน EIA แยกแต่ละโครงการ แต่ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาให้ทำรายงาน

/EIA...

EIA ทุกโครงการรวมกัน ส่วนโครงการก่อสร้างท่าเทียบเรือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้เป็นโครงการที่อยู่ในข่ายต้องจัดทำรายงาน EIA แต่อย่างใด ซึ่งแต่ละประเทศต้องใช้บทกฎหมายของประเทศของตนเองเท่านั้น คดีนี้ยื่นฟ้องที่ศาลปกครองในประเทศไทยจึงไม่จำเป็นต้องยึดถือหรือตีความตามคำพิพากษาของศาลดังกล่าวแต่อย่างใด สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ก่อสร้างเขื่อนคอนกรีตเป็นแนวยาวบริเวณริมตลิ่งแม่น้ำบางปะกงตรงตำแหน่งที่ขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำท่าเทียบเรือรูปตัวทีในส่วนท่า A ท่า B และท่า C นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้ก่อสร้างเขื่อนคอนกรีตเป็นแนวยาวบริเวณริมตลิ่งแม่น้ำบางปะกงตรงตำแหน่งดังกล่าวแต่อย่างใด แต่ได้ดำเนินการยื่นขออนุญาตก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งในแนวเขตกรรมสิทธิ์ที่ดินตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยขอด้วยกฎหมาย บริเวณเขื่อนคอนกรีตที่เป็นแนวยาวนั้น ไม่ได้ยาวติดต่อกันโดยตลอด แต่แบ่งออกเป็นสองส่วนโดยลำรางสาธารณะ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และใต้น้ำของแม่น้ำบางปะกง จึงไม่เข้าข่ายต้องขออนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำแม่น้ำบางปะกงตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และมาตรา ๑๑๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และได้ติดตั้งสายพานลำเลียงในบริเวณเขื่อนคอนกรีตดังกล่าว เพื่อทำการทดสอบระบบสายพานลำเลียงสินค้าที่เป็นระบบปิดและทดสอบระบบควบคุมกำจัดฝุ่นละอองว่าระบบดังกล่าวมีประสิทธิภาพเป็นไปตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้กำหนดให้เป็นระบบป้องกันฝุ่นละอองตามที่ได้ออกแบบไว้หรือไม่ ก่อนที่จะดำเนินการประกอบกิจการท่าเทียบเรือในการขนถ่ายสินค้าเพื่อป้องกันมิให้มีผลกระทบต่อประชาชนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง ดังนั้น การพิจารณาออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยไม่มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ จึงขอด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก่อสร้างท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาความเหมาะสมในด้านต่างๆ รวมถึงความเสียหายที่อาจจะเกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศวิทยาและสิ่งแวดล้อมแล้ว ซึ่งการพิจารณาดังกล่าวอยู่ในวัตถุประสงค์ของการดูแล รักษา คุ้มครอง และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เช่นกัน โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้แนะนำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ก่อนยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างดังกล่าวแต่อย่างใด สำหรับกรณีที่หากมีเรือมาใช้บริการขนถ่ายสินค้าลงเรือพร้อมกันทั้ง ๖ ท่า

/ผู้จัดการ...

ผู้จัดการท่าเทียบเรือแต่ละท่าจะมีมาตรการควบคุมและกำกับปริมาณหรือจำนวนเรือที่จะเข้ามาเทียบท่าขนถ่ายสินค้าอย่างเหมาะสมและสมดุลกับขนาดของท่าเทียบเรือ เพื่อไม่ให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้การสัญจรทางน้ำและเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท่าเทียบเรือ ขั้นตอนการควบคุมและกำกับโดยหลักเกณฑ์การค้าจะไม่จัดเรือบรรทุกสินค้ามารอคอยเพื่อรับสินค้า ด้วยค่าใช้จ่ายการถูกปรับค่าระวางข้ามเกินวัน (ปรับเป็นรายวัน) ซึ่งเงื่อนไขข้อตกลงในการบรรทุกสินค้า หากขนถ่ายสินค้าไม่ทันตามวันและเวลา จะถูกปรับตามอัตรารายวัน จึงเป็นหลักการที่ต้องระมัดระวังในการกำกับดูแลท่าเทียบเรือและเรื่องการจัดเรือบรรทุกสินค้าให้มีความพอดีกับปริมาณที่ต้องการขนส่งสินค้าเท่านั้น ในส่วนการกำกับการจอดเรือบรรทุกสินค้า ผู้จัดการท่าเทียบเรือแต่ละท่าต้องจัดหาที่จอดเรือในบริเวณท่าเทียบเรือของแต่ละท่าเท่านั้นไม่สามารถนำเรือไปจอดในบริเวณอื่นใด หรือบริเวณหน้าที่ดินของบุคคลอื่นแต่อย่างใด รวมทั้งจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทุกฉบับ อย่างเคร่งครัด การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ นำเอาพื้นที่ของท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า ซึ่งยื่นขออนุญาตในพื้นที่ริมแม่น้ำบางปะกง โดยมีระยะห่างจากกันนำมาคำนวณรวมกันเป็นพื้นที่ ๕,๖๔๒ ตารางเมตร เพื่อให้อยู่ในบังคับที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่า เป็นการพิจารณาที่คลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริงและเป็นการตีความกฎหมายตามอำเภอใจซึ่งขัดกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย เนื่องจากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวมีข้อความที่ชัดเจนอยู่แล้ว ไม่ได้มีข้อความที่เคลือบคลุมหรือกำกวมแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ใช้อำนาจตามกฎหมายในการพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างท่าเทียบเรือดังกล่าว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๑๕/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๑๗/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๑/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๓/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๔/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๖/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๗/๒๕๕๕ และใบอนุญาตเลขที่ ๔๐/๒๕๕๕ จำนวน ๑๒ ฉบับ รวมถึงคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตทุกฉบับดังกล่าว โดยไม่ได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ เป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว และถึงแม้ว่าอาคารตามใบอนุญาตทั้ง ๑๒ ฉบับ ดังกล่าว บางอาคารเป็นอาคารที่มีความสูงเกิน ๒๓ เมตร หรือบางอาคาร

/มีพื้นที่...

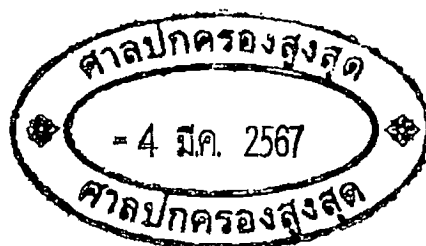
มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร แต่เมื่อโดยสภาพมิได้เป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าว เอกสารท้ายประกาศ ๓ ลำดับ ๒๗.๑ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ นำพื้นที่ใช้สอยทุกหลังของทั้ง ๓๕ อาคารมารวมกันจนได้พื้นที่ ๓๖๖,๕๒๖ ตารางเมตร แล้วตีความว่ามีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร จึงเป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนและไม่อาจรับฟังได้ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ อุทธรณ์ว่า โครงการทำเทียบเรือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นโครงการที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ชุ่มน้ำ (แม่น้ำบางปะกง) ที่มีความสำคัญระดับชาติ และมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ข้อ ๑๐ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เรื่อง ทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๓ เรื่อง ทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติของประเทศไทยและมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำเป็นสำคัญ นั้น จากคำชี้แจงกับแผนที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำบริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำบางปะกงที่เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจัดทำส่งต่อศาลเห็นว่า ขอบเขตลุ่มแม่น้ำบางปะกงตามขอบเขตเส้นสีน้ำเงินในแผนที่ มีพื้นที่ครอบคลุมหลายอำเภอในหลายจังหวัด รวมถึงพื้นที่ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขออนุญาตก่อสร้างทำเทียบเรือด้วย แต่ลุ่มแม่น้ำบางปะกงไม่ได้ถูกกำหนดเป็นพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้น ๑ เอ ตามมติคณะรัฐมนตรีทั้งหมด หากแต่มีพื้นที่บางส่วนเป็นพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้น ๑ เอ ตามขอบเขตสีเขียว และชั้น ๑ บี ตามขอบเขตสีชมพู อยู่ในพื้นที่บางส่วนในอำเภอบ้านนา อำเภอเมืองนครนายก อำเภอปากพลี อำเภอเมืองชลบุรี อำเภอบ้านบึง อำเภอหนองใหญ่ อำเภอบ่อทอง อำเภอท่าตะเกียบ โดยไม่ปรากฏว่าอำเภอบ้านโพธิ์ ซึ่งเป็นที่ตั้งทำเทียบเรืออยู่ในขอบเขตพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้น ๑ เอ และ ๑ บี ของเขตลุ่มน้ำภาคตะวันออกตามมติคณะรัฐมนตรีแต่อย่างใด เมื่อโครงการทำเทียบเรือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้ตั้งอยู่ในพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติ จึงไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมติคณะรัฐมนตรีก่อนการอนุมัติหรืออนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และการกล่าวอ้างเกี่ยวกับอนุสัญญาแรมซาร์นั้น ต้องมีการออกกฎหมายเพื่อใช้ในการบริหารราชการและการปกครองประเทศ ไม่ใช่แต่เพียงเป็นสมาชิกในอนุสัญญาแรมซาร์แล้วจะต้องยึดถือปฏิบัติ ซึ่งประเทศไทยมีบทบัญญัติและมติของคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำและมีพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา

/คุณภาพ...

คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งได้มีประกาศของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหลายฉบับ ซึ่งสอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำอยู่แล้ว โครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่เป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ตามอนุสัญญาแรมซาร์แต่อย่างใด แม้ว่าจะมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอบทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เรื่อง การทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๓ เรื่อง ทะเบียนรายนาม พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติของประเทศไทย และมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ข้อ ๑๐ แต่ไม่มีผลทำให้พื้นที่อำเภอบ้านโพธิ์ซึ่งเป็นที่ตั้งท่าเทียบเรือ และโกดังเก็บสินค้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เปลี่ยนสภาพไปเป็นพื้นที่ซึ่งตั้งอยู่ในขอบเขต พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติตามมติคณะรัฐมนตรีฉบับดังกล่าวแต่อย่างใด และมติคณะรัฐมนตรีมีผลบังคับใช้ภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำสำหรับท่าเทียบเรือทั้ง ๒ ฉบับ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว และมีได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) แต่อย่างใด

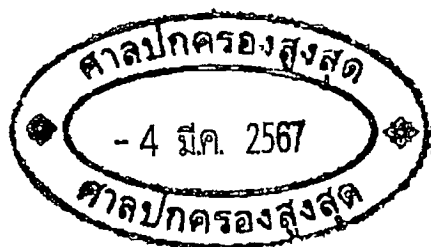
สำหรับการประชุมและมีมติของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ นั้น เป็นเพียงการดำเนินการภายในของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก่อนออกคำสั่งทางปกครอง ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มิใช่ขั้นตอนที่กฎหมายบัญญัติบังคับไว้ แม้จะมีการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติเกี่ยวกับการนัดประชุมก็ไม่มีผลทำให้การพิจารณาออกคำสั่งอนุญาตตามใบอนุญาตที่พิพาทในคดีนี้ต้องเสียไปแต่อย่างใด กล่าวคือ ตามคำสั่งจังหวัดฉะเชิงเทรา กรรมการแต่ละคนมีฐานะเป็นกรรมการคนหนึ่งในคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำ โดยแต่ละคน ไม่ได้เป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการแต่อย่างใด แม้ว่าจะมีกรรมการคนใดคนหนึ่งไม่ได้เข้าประชุมก็สามารถทำการประชุมและหรือพิจารณาเรื่องต่างๆ ต่อไปได้โดยชอบด้วยกฎหมาย แม้ว่าไม่ได้แจ้งวาระการประชุมให้คณะกรรมการทราบล่วงหน้า สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการเนื่องจากไม่ได้รับหนังสือเชิญประชุม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามและข้อสงสัยของคณะกรรมการในที่ประชุม โดยละเอียดแล้ว ดังนั้น กระบวนการในการพิจารณาของคณะกรรมการดังกล่าว ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะออกคำสั่งเกี่ยวกับการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ (ท่าเทียบเรือ) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นไปตามรูปแบบ ขั้นตอน และวิธีการตามกฎหมายแล้ว ประกอบกับ กำหนดเวลาการนัดประชุมดังกล่าวมีขึ้นเพื่อให้กรรมการที่เข้าร่วมประชุมได้มีโอกาส

/เพียงพอ...

เพียงพอในการศึกษาหรืออ่านเอกสารที่เกี่ยวข้อง เมื่อในการประชุมดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีกรรมการคนใดที่เข้าร่วมประชุมทั้งท้วงการที่ไม่ได้แจ้งเรื่องพิจารณากรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอปลูกสร้างท่าเทียบเรือไว้ในระเบียบวาระการประชุมให้ตนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันหรือโต้แย้งว่าตนไม่มีเวลาหรือโอกาสเพียงพอในการศึกษาหรืออ่านเอกสารที่เกี่ยวข้อง และขอให้เลื่อนการประชุมครั้งดังกล่าวออกไปแต่อย่างใด รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ไม่ได้เข้าประชุมก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าได้ทักท้วงในทำนองเดียวกันในภายหลังด้วย ดังนั้น หากแม้จะถือว่าการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นการประชุมที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด แต่ก็ไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดได้ว่ามติของคณะกรรมการในการประชุมดังกล่าวนั้นเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อไม่มีกฎหมายเฉพาะบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประชุมของคณะกรรมการดังกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น การที่มีกรรมการมาประชุม ๑๔ คน ขาดกรรมการ ๒ คน คือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเจ้าพนักงานตรวจท่าจึงเป็นการประชุมที่มีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยก็หนึ่งถือว่าครบองค์ประชุมตามมาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ วรรคสอง การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยก็หนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่บทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือกฎหรือคำสั่งที่จัดให้มีคณะกรรมการชุดนั้นจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ อุทธรณ์ว่า กระบวนพิจารณาเพื่อออกใบอนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำอันเป็นส่วนหนึ่งของโครงการก่อสร้างโกดังและท่าเทียบเรือที่อาจจะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ ไม่มีตัวแทนขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าของพื้นที่เข้าไปมีส่วนร่วมในการพิจารณาด้วย ส่งผลให้การออกใบอนุญาตดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘๗ และมาตรา ๒๙๐ และขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๙ รวมถึงขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๘ มาตรา ๑๖ ทำให้การพิจารณาออกใบอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นไปโดยอาศัยข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง ส่งผลให้ใบอนุญาตดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่า การประชุมชี้แจงข้อเท็จจริงและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่มิใช่เป็นการประชุมชี้แจงหรือรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เพื่อประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างท่าเทียบเรือและอาคารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้แก่

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หรือเป็นการประชุมชี้แจงหรือรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ เพื่อประกอบการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) แต่อย่างไร แต่เป็นการให้ข้อมูล ชี้แจงข้อเท็จจริงและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน อันเนื่องมาจากการปล่อยข่าวในทำนองว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะทำการก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหิน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มาทำความเข้าใจกับผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่ก่อสร้างท่าเทียบเรือและอาคารท่าเทียบเรือเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้ทราบข้อเท็จจริงและข้อมูลที่ถูกต้อง ตลอดจนทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่เกี่ยวกับผลกระทบอันอาจเกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม การตรวจตรา การควบคุมมลภาวะการป้องกันและการแก้ไขปัญหามลภาวะที่อาจเกิดขึ้น มิใช่รับฟังข้อมูลเพียงด้านเดียวจากฝ่ายที่เป็นปรปักษ์กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และกระบวนการพิจารณาเพื่อออกใบอนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำ อันเป็นส่วนหนึ่งของโครงการก่อสร้างโกดังและท่าเทียบเรือ ถึงแม้ว่าไม่มีตัวแทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าของพื้นที่เข้าไปมีส่วนร่วมในการพิจารณาด้วยก็ตาม แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทราบเรื่องดังกล่าวแล้ว ไม่คัดค้านหรือโต้แย้ง อีกทั้ง ยังให้ความเห็นชอบโดยออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) ท่าเทียบเรือให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีผลทำให้การออกใบอนุญาตดังกล่าวไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘๗ และมาตรา ๒๙๐ และไม่ได้ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการปกครองส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๙ รวมถึงไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๘ มาตรา ๑๖ แต่อย่างไร ดังนั้น การพิจารณาออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับเมื่อพิจารณามาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบกับมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว จะเห็นได้ว่า กฎหมายมิได้มีลักษณะที่เป็นการบังคับเด็ดขาดว่าโครงการหรือกิจกรรมทุกประเภทต้องจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อนเริ่มดำเนินการ กล่าวคือ เฉพาะโครงการหรือกิจการตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประกาศกำหนดเท่านั้น ที่ต้องจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเสนอต่อเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายก่อนเริ่มดำเนินการก่อสร้างหรือเริ่มประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี แต่ท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ยื่นขอ

/อนุญาต...

อนุญาต นั้น แม้จะนับรวมกันแล้วก็มีเนื้อที่ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร อีกทั้ง ไม่ใช่เป็นท่าเรือที่จะต้องมีการขุดร่องน้ำตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป และไม่มี การขนถ่าย วัสดุอันตรายหรือการขนของเสียอันตราย แต่เป็นท่าเทียบเรือสำหรับขนถ่ายสินค้า ประเภทเกษตรกรรม การก่อสร้างท่าเทียบเรือและประกอบกิจการท่าเทียบเรือของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าว จึงไม่ถือว่าเป็นโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบ ต่อชุมชนอย่างรุนแรง ตามนัยมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด ประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชน อย่างรุนแรง ทั้งด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ แต่อย่างใด ซึ่งกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่อยู่ในบังคับ ของกฎหมายที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) และรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) ดังนั้น การขออนุญาตของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ต้องจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็น ของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน รวมทั้งให้องค์กรอิสระ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทน องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษา ด้านสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติหรือด้านสุขภาพให้ความเห็นประกอบก่อนมีการ ดำเนินการดังกล่าว ตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบกับมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่อย่างใด นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีการประชุมชี้แจงข้อเท็จจริงและรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการ ท่าเทียบเรือและโกดังเก็บสินค้าที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนมาแล้ว ๕ ครั้ง เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ และวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ซึ่งเงินที่ลงทุนในโครงการนี้ มีจำนวนสูงและมีการกำหนดระยะเวลาแผนงานก่อสร้างไว้แล้ว อีกทั้ง มีลูกค้าทำสัญญาเช่า อาคาร โกดัง และใช้บริการท่าเทียบเรือบางส่วนแล้ว หากโครงการต้องถูกระงับการก่อสร้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะได้รับความเสียหายอย่างมาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการจัดหา ผู้ชำนาญการที่น่าเชื่อถือเข้าสำรวจและติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมรอบบริเวณ ของโครงการ โดยจะดำเนินการตรวจวัดและนำค่าที่ตรวจวัดได้มาเปรียบเทียบกับ ค่ามาตรฐาน ซึ่งการตรวจวัดปริมาณฝุ่นบริเวณชุมชนรอบโครงการจะใช้วิธีการตรวจสอบ คุณภาพอากาศ โดยตรวจวัดหาปริมาณฝุ่นละอองทั้งหมด (Total suspended particulate

/matter...

matter : TSP) ในบรรยากาศบริเวณที่ทำงานภายในโครงการ ๔ จุด เพื่อให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป และติดตามเก็บตัวอย่างน้ำ บริเวณหน้าโครงการฝั่งติดแม่น้ำบางปะกง ให้เป็นไปตามค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน โดยครอบคลุมพื้นที่โครงการเพื่อเป็นการเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจจะมีขึ้นกับสิ่งแวดล้อม ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน พร้อมจัดทำรายงานส่งให้แก่สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๖ องค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ และคณะกรรมการไทรภาคีที่ได้จัดตั้งขึ้น เครือข่ายสมาชิกแปดริ้วเมืองยั่งยืน รวมทั้งหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ทุก ๖ เดือน นอกจากนั้น ยังดำเนินการปลูกต้นไม้ในพื้นที่โครงการเป็นแนวแบ่งกันโดยรอบสถานประกอบการ เพื่อป้องกันเสียงและการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง และไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงอีกด้วย ด้านการจราจรตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้กำหนดให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า ๑ คัน ต่อพื้นที่อาคาร ๒๕๐ ตารางเมตร ซึ่งตามกฎหมายแล้วโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องจัดพื้นที่จอดรถยนต์ไว้ จำนวน ๒๑,๖๑๕ ตารางเมตร แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้จัดพื้นที่สำหรับจอดรถยนต์ไว้จำนวน ๒๘,๘๖๕ ตารางเมตร มากกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ และในการขนสินค้าจะไม่มีการจอดรถบรรทุกสินค้าไว้ที่ไหล่ทางของถนน ทั้งนี้ เพื่อมิให้เกิดปัญหาด้านการจราจร และไม่ส่งผลกระทบต่อ การเข้าออกและกีดขวางบนเส้นทางถนนหลวงหมายเลข ๓๐๐๕ โดยจัดทำถนนเข้าออก มีความกว้าง ๒๑ เมตร ตั้งแต่จุดเชื่อมต่อถนนหลวงหมายเลข ๓๐๐๕ ถึงบริเวณจุดจอดรถบรรทุก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยดูแลตรวจตราครอบคลุมพื้นที่อีกด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีเจตนาเพื่อการค้า มิได้มีเจตนาเพื่อหลบหลีกหรือไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้แต่อย่างใด นอกจากนี้ หากโครงการประกอบกิจการท่าเทียบเรือและอาคาร (พิเศษ) ท่าเทียบเรือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระยะดำเนินการที่อาจจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสร้างความเดือดร้อนให้กับชุมชนหรือประโยชน์สาธารณะแล้ว ยังมีกฎหมายที่ควบคุมบังคับอีกหลายฉบับ เช่น พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

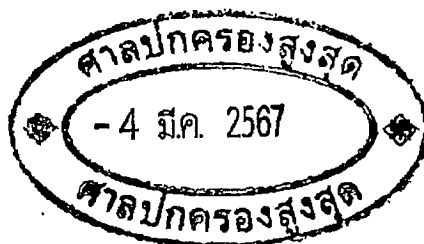
/พระราชบัญญัติ...

พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประมวลกฎหมายอาญา และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการท่าเทียบเรือ และอาคาร (พิเศษ) ท่าเทียบเรือ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้

ส่วนกรณีและผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ก่อสร้างเขื่อนเป็นแนวยาวบริเวณริมตลิ่งแม่น้ำบางปะกงตรงตำแหน่งที่ขออนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำท่าเทียบเรือรูปตัววี ในส่วนท่า A ท่า B และท่า C ตามใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๕๕ เลขที่ ๒/๒๕๕๕ และเลขที่ ๓/๒๕๕๕ โดยสันเขื่อนกว้างประมาณ ๒๑ เมตร ยาว ๓๕๙ เมตร และมีการก่อสร้างหลักผูกเรือ และสายพานลำเลียงในบริเวณสันเขื่อนคอนกรีตดังกล่าว ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) นั้น เห็นว่า เป็นกรณีเสนอข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อศาลว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ควบคุมดูแลปล่อยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก่อสร้างเขื่อนคอนกรีตเพิ่มขึ้นภายหลัง ซึ่งไม่ตรงตามแบบที่ได้รับอนุญาต กรณีจึงเป็นการฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเลยต่อหน้าที่ไม่ควบคุมดูแลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำให้เป็นไปตามแบบที่ได้รับอนุญาต อันเป็นกรณีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นคนละข้อพิพาทกับคำฟ้องในคดีนี้ และเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่เคยยกขึ้นกล่าวอ้างมาก่อน ศาลจึงไม่อาจนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาพิพากษาในคดีนี้ได้

กรณีที่กล่าวอ้างมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เรื่อง การทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญในระดับนานาชาติและระดับชาติของประเทศไทย และมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ข้อ ๑๐ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่า การอ้างมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ถือว่าเป็นการอ้างอิงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานภายหลังจากศาลมีคำสั่งกำหนดวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง จึงเป็นข้อเท็จจริงที่ยังไม่มีการโต้แย้งระหว่างคู่กรณีและไม่เคยยกขึ้นกล่าวอ้างมาก่อน ดังนั้น มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวจึงไม่มีผลผูกพันที่ศาลต้องนำมารับฟังเป็นพยานในคดีนี้

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลปกครองสูงสุดในทำนองเดียวกันกับคำอุทธรณ์ และเพิ่มเติมว่า ภายหลังจากศาลปกครองชั้นต้นในคดีนี้มีคำสั่งกำหนดวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง

/เมื่อวันที่...

เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙ ปรากฏข้อเท็จจริงใหม่เกี่ยวกับการก่อสร้างและดำเนินการดำเนินโครงการ
 โกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพิ่มเติม อันเป็นข้อเท็จจริง
 ที่สนับสนุนบ่งชี้ถึงความเป็นโครงการเดียวกันของท่าเทียบเรือและอาคารต่างๆ ทั้งหมดกล่าวคือ
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ก่อสร้างเขื่อนคอนกรีตเสริมเหล็ก (ค.ส.ล.) ป้องกันตลิ่งในแนวเขตกรรมสิทธิ์
 อยู่ในแนวเขตที่ดินบริเวณเดียวกันกับพื้นที่ริมตลิ่งแม่น้ำบางปะกงที่ขออนุญาตปลูกสร้าง
 สิ่งล่วงล้ำแม่น้ำ ท่าเทียบเรือรูปตัวที ในส่วนท่า A ท่า B และท่า C ตามใบอนุญาตให้ปลูกสร้าง
 สิ่งล่วงล้ำแม่น้ำ เลขที่ ๑/๒๕๕๕ เลขที่ ๒/๒๕๕๕ และเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ตามลำดับ และมีการ
 ก่อสร้างหลักผูกเรือและสายพานลำเลียงเสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อเป็นอุปกรณ์รองรับ
 การประกอบกิจการท่าเทียบเรือในการขนถ่ายสินค้าในบริเวณเขื่อนคอนกรีตดังกล่าวด้วย
 และภายหลังการยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐
 ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ทราบข้อเท็จจริงว่า เจ้าของโฉนดที่ดิน
 ภายในพื้นที่โครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
 ได้ยื่นคำร้องขอทำสิ่งล่วงล้ำแม่น้ำ รวม ๘ ฉบับ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 เพื่อขออนุญาตก่อสร้างเขื่อน ค.ส.ล. ป้องกันตลิ่งในแนวเขตกรรมสิทธิ์ที่ดินบริเวณ
 ริมฝั่งแม่น้ำบางปะกง หน้าที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๙๔๑ เลขที่ ๑๙๒๕ เลขที่ ๑๙๓๑
 เลขที่ ๒๔๕๖๗ เลขที่ ๑๙๕๕ เลขที่ ๑๙๕๗ เลขที่ ๑๙๒๙ เลขที่ ๑๙๓๐ เลขที่ ๑๙๕๖
 เลขที่ ๗๕๒๗ เลขที่ ๑๒๖๒๖ เลขที่ ๑๓๖๐๙ และเลขที่ ๑๙๔๑ ตำบลสนามจันทร์
 อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาคำร้องและมีหนังสือ
 ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงเจ้าของโฉนดที่ดินดังกล่าวแจ้งว่าไม่ขัดข้อง ซึ่งการขอก่อสร้าง
 เขื่อน ค.ส.ล. ดังกล่าวอยู่ในแนวที่ดินบริเวณเดียวกันกับที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับอนุญาต
 ให้ปลูกสร้างท่าเทียบเรือรูปตัวทีท่า A ถึงท่า F รวม ๖ ท่า ตามใบอนุญาตให้ปลูกสร้าง
 สิ่งล่วงล้ำแม่น้ำเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ตั้งเรียง
 ต่อเนื่องกันไปตามแนวริมฝั่งแม่น้ำบางปะกง อันเป็นข้อเท็จจริงที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่าโครงการ
 ก่อสร้างท่าเทียบเรือรูปตัวทีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการปรับเปลี่ยนรูปแบบเป็น
 การก่อสร้างเขื่อน ค.ส.ล. ป้องกันตลิ่งในแนวเขตกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อใช้ประโยชน์
 เป็นท่าเทียบเรือ โดยเฉพาะในส่วนพื้นที่บริเวณแนวเขื่อนป้องกันตลิ่งในส่วนท่า A
 ท่า B และท่า C ที่ก่อสร้างเป็นแนวยาวต่อเนื่องกัน มีความยาว ๑๙๓ เมตร ๑๒๘ เมตร
 และ ๑๕๖ เมตร รวม ๔๗๗ เมตร บริเวณริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงในแนวเขตที่ดินเดียวกัน
 กับตำแหน่งที่ขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำแม่น้ำท่าเทียบเรือรูปตัวทีตามใบอนุญาตให้
 ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำแม่น้ำเลขที่ ๑/๒๕๕๕ เลขที่ ๒/๒๕๕๕ และเลขที่ ๓/๒๕๕๕ นั้น
 มีลักษณะทางกายภาพและการใช้ประโยชน์ในการประกอบกิจการท่าเทียบเรือขนถ่าย

/สินค้า...

สินค้าเป็นเสมือนท่าเทียบเรือเดียวกัน และกรมเจ้าท่าโดยสำนักความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อมทางน้ำได้ออกหนังสือรับรองความปลอดภัยของเขื่อนป้องกันตลิ่งดังกล่าว โดยระบุวัตถุประสงค์ชัดเจนว่าเป็นการใช้เทียบเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส ในขณะที่ความคืบหน้าในการดำเนินโครงการในส่วนของการก่อสร้างท่าเทียบเรือรูปตัวทีตามใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ นั้น ปรากฏว่า ยังมีได้มีการปลูกสร้างและหรือยังดำเนินการปลูกสร้างไม่แล้วเสร็จนับตั้งแต่ได้รับการพิจารณาออกใบอนุญาต ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบัน รวมระยะเวลากว่า ๖ ปีแล้ว และผู้ฟ้องคดีบางส่วนในคดีนี้ นำประเด็นข้อเท็จจริงใหม่ดังกล่าวยื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองระยอง) ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เนื่องจากเห็นว่า การอนุญาตให้ก่อสร้างและใช้เขื่อนป้องกันตลิ่งเป็นท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยเฉพาะไม่มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น และจากการติดตามตรวจสอบการประกอบกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อย่างต่อเนื่อง พบว่า มีการนำเรือขนถ่ายสินค้าที่มีขนาดเกินกว่า ๕๐๐ ตันกรอส เข้าเทียบท่าบริเวณเขื่อนป้องกันตลิ่งในแนวที่ดินบริเวณพื้นที่เดียวกันกับท่าเทียบเรือรูปตัวทีที่ปลูกสร้างตามใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ และมีการขุดลอกร่องน้ำทางเดินเรือ (หน้าท่าเทียบเรือ) อย่างต่อเนื่องเรื่อยมา โดยเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ในนามตัวแทนกลุ่มชมรมลำพู่บ้านโพธิ์ (ชมรมเพื่อการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม) ได้มีหนังสือร้องเรียนถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ สำหรับท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส และเขื่อนกันน้ำเซาะ (ป้องกันตลิ่ง) ในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ขอให้ทำการตรวจสอบการประกอบกิจการโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่ามีการฝ่าฝืนกฎหมายหรือได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ และโดยสภาพเรือขนถ่ายสินค้าที่มีขนาดใหญ่ต้องมีการขุดลอกร่องน้ำเพิ่มขึ้นเพื่อให้มีความลึกมากขึ้น และสภาพโครงสร้างพื้นฐานท่าเทียบเรือของโครงการมิได้ออกแบบและได้รับการควบคุมตรวจสอบเพื่อใช้เทียบเรือขนาดเกินกว่า ๕๐๐ ตันกรอส ไว้ จึงอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัยต่อการขนถ่ายสินค้าและกระทบต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่และทางน้ำสาธารณะของประชาชนอื่นในบริเวณดังกล่าวได้ กรณีจึงเป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะเจ้าท่า ต้องควบคุมตรวจสอบและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่กับผู้ที่กระทำผิดฝ่าฝืนกฎหมาย ตามมาตรา ๔๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๕๕๖ นอกจากนี้ ระหว่างที่มีการประกอบ

/กิจการ...

กิจการโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ บริเวณตำแหน่งท่าเทียบเรือ D ตามใบอนุญาตให้
 ปลุกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำเลขที่ ๔/๒๕๕๕ ได้มีการขุดลอกร่องน้ำทางเดินเรือ (หน้าท่า
 เทียบเรือ) ซึ่งเป็นกระบวนการเตรียมการรองรับการนำเรือเข้าเทียบท่าเพื่อขนถ่ายสินค้า
 บริเวณแนวเขื่อนป้องกันตลิ่ง เนื่องจากหน้าท่าเทียบเรือบริเวณแนวเขื่อนป้องกันตลิ่ง
 ดังกล่าวเป็นพื้นที่ริมตลิ่งที่มีปริมาณตะกอนทับถมอยู่ตลอดตามธรรมชาติโดยการไหล
 ของกระแสน้ำในแม่น้ำบางปะกง เพื่อรักษาระดับความลึกของร่องน้ำหน้าท่าเทียบเรือ
 เพื่ออำนวยความสะดวกในการนำเรือเข้ามาเทียบขนถ่ายสินค้าและป้องกันความเสียหาย
 ซึ่งการขุดลอกร่องน้ำดังกล่าวถือเป็นกิจการอันก่อให้เกิดผลกระทบเปลี่ยนแปลงร่องน้ำ
 ทางเดินเรือ แม่น้ำลำคลอง ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
 พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และเป็นสาเหตุสำคัญที่อาจจะก่อให้เกิดการกัดเซาะของตลิ่ง
 และทำให้ตลิ่งพังลงได้โดยง่าย โดยเฉพาะหากไม่มีมาตรการควบคุมดูแลปริมาณและระดับ
 การขุดลอกร่องน้ำจนเสียสมดุลของธรรมชาติจะส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงร่องน้ำ
 และส่งผลให้กระแสน้ำเปลี่ยนแปลงทิศทางการไหลและเป็นสาเหตุให้ตลิ่งพังได้เช่นเดียวกัน
 รวมทั้งจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความหลากหลายทางชีวภาพริมฝั่งแม่น้ำบางปะกง
 และกระทบต่อวิถีชีวิตของชุมชนที่ต้องพึ่งพาอาศัยทรัพยากรธรรมชาติจากแม่น้ำบางปะกง
 อย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ในนามตัวแทนชมรมลำพู่บ้านโพธิ์ได้ใช้สิทธิตาม
 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
 ยื่นคำร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบอนุญาตขุดลอกร่องน้ำทางเดินเรือ (หน้าท่าเทียบเรือ)
 และการขอต่ออายุใบอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะหน่วยงานของรัฐ
 ผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ซึ่งปัจจุบันระยะเวลาผ่านมานานกว่า ๕ เดือนแล้ว
 แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังมิได้ดำเนินการหรือดำเนินการล่าช้าในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
 ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ซึ่งการไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวถือเป็นการละเมิดสิทธิในการเข้าถึง
 ข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม ทำให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ และประชาชนในพื้นที่ไม่อาจทราบข้อมูล
 การอนุญาตให้ดำเนินการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและเงื่อนไขมาตรการป้องกันบรรเทา
 ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการ เพื่อใช้สิทธิและมีส่วนร่วมกับรัฐในการติดตามตรวจสอบ
 ผลกระทบจากการดำเนินโครงการได้ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖
 จึงได้ยื่นหนังสือร้องเรียนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
 เนื่องจากเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า ทำให้ประชาชนไม่ได้รับความสะดวก
 ในการใช้สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารโดยไม่มีเหตุอันสมควรตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ
 ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งปัจจุบันยังอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบ
 ข้อร้องเรียนของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อีกทั้งยังมีชุมชนร้องเรียน

/เกี่ยวกับ...

เกี่ยวกับการประกอบกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ การประกอบกิจการดังกล่าวน่าจะไม่ใช่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมีการขนถ่ายสินค้าประเภท สารเคมีบรรจุในถุงขนาดใหญ่ (BIG BAG) และนำมาเก็บในอาคารโกดังสินค้าเกษตร ตาม ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเลขที่ จ ๓ - ๒(๕) - ๑๒/๕๙ ฉช ถึงเลขที่ จ ๓ - ๒(๕) - ๑๘/๕๙ ฉช รวม ๗ ฉบับ ที่อุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทราออกให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สำหรับ ประกอบกิจการประเภทโรงงาน ลำดับ ๒ (๕) เพื่อการประกอบกิจการเก็บรักษาพีช เมล็ดพีช หรือผลิตผลจากพีชในโกดัง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งภายใต้การประกอบกิจการของ โครงการโกดังเก็บสินค้าและทำเทียบเรือขนถ่ายสินค้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และการกระทำ ดังกล่าวอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ และประชาชน รวมถึงสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๖ ในนามตัวแทนชมรมลำพูนบ้านโพธิ์ (ชมรมเพื่อการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ร้องเรียนถึงอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทราในฐานะ ผู้พิจารณาออกใบอนุญาตและมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการประกอบกิจการโรงงานให้ทำการ ตรวจสอบการประกอบกิจการเก็บรักษาพีช เมล็ดพีช หรือผลิตผลจากพีชในโกดังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพราะสงสัยว่าอาจเป็นสารเคมีที่ขัดต่อใบอนุญาตที่ได้รับอนุญาตเป็นโรงงาน เก็บรักษาพีช เมล็ดพีช หรือผลิตผลจากพีชเท่านั้น ต่อมาอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทราได้มี หนังสือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ ฉช ๐๐๓๓ (๒)/๐๕๒๖ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการตรวจสอบแก่ชมรมลำพูนบ้านโพธิ์ว่า จากการตรวจสอบอาคารโกดังหมายเลข ๖ ตั้งอยู่ในอาคารโรงงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เลขที่ ๒๔/๒ หมู่ที่ ๖ ถนนสาย ๓๐๔ ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ประกอบกิจการเก็บรักษาพีช เมล็ดพีช หรือผลิตผลจากพีช ในโกดัง ทะเบียนโรงงานเลขที่ จ ๓ - ๒(๕) - ๑๓/๕๙ ฉช พบว่า เป็นผงโซเดียมซัลเฟต (Sodium Sulfate) ผลการตรวจสอบดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงที่แสดงให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่าโครงการโกดัง เก็บสินค้าและทำเทียบเรือขนถ่ายสินค้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ใช่ชอบด้วยกฎหมาย มีการประกอบ กิจการที่ฝ่าฝืนต่อเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ คือ มีการขนส่ง และเก็บรักษาสารเคมีในอาคารโกดังโรงงานโดยไม่ได้รับอนุญาต และกระบวนการเก็บรักษา สารเคมีนั้นควรมีมาตรการในการดูแลรักษา การทำความสะอาด และการทดสอบอุปกรณ์ป้องกัน เพื่อเป็นการประเมินด้านความปลอดภัยและป้องกันทางด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ของสารเคมี ซึ่งจะต้องมีการใช้และจัดการอย่างเหมาะสม ตามมาตรฐานด้านสุขอนามัยที่ดี ตามแนวทางปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยที่มากกว่าการจัดเก็บสินค้าเกษตร เนื่องจากอาจมี การฟุ้งกระจายของสารเคมีหรือร่วงหล่นลงในแม่น้ำ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ ของชุมชน คุณภาพสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศโดยรอบพื้นที่โครงการ ซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำ

/บางปะกง...

บางปะกงอันเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อาจนำสารเคมีอื่นที่มีอันตรายเข้ามาเก็บรักษาในโกดังเพิ่มเติมหรือดำเนินการอื่นใดที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนในพื้นที่

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลปกครองสูงสุดว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้ก่อสร้างเขื่อนคอนกรีตเสริมเหล็กบริเวณริมแม่น้ำบางปะกงตรงตำแหน่งที่ขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำทำเทียบเรือรูปตัวทีในส่วนทำเทียบเรือท่า A ท่า B และท่า C ตามที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ กล่าวอ้างแต่อย่างใด แต่เป็นการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งในแนวเขตกรรมสิทธิ์ที่ดินด้านหลังตำแหน่งที่ขออนุญาตก่อสร้างทำเทียบเรือท่า A ท่า B และท่า C ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งบริเวณเขื่อนคอนกรีตเสริมเหล็กนั้นไม่ได้ยาวติดต่อกันโดยตลอดแต่แบ่งออกเป็นสองส่วน โดยมีลำรางสาธารณะกั้นอยู่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และตื้นน้ำของแม่น้ำบางปะกง อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน จึงไม่เข้าข่ายต้องขออนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำแม่น้ำบางปะกงตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๗ วรรคสอง และตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และการติดตั้งสายพานลำเลียงในบริเวณเขื่อนคอนกรีตเสริมเหล็กดังกล่าวเพื่อทำการลำเลียงสินค้าและควบคุมกำจัดฝุ่นละอองที่เป็นระบบปิดตามเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมแนบท้ายหนังสือรับรองการตรวจสภาพท่าเลขที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ปกปิดไม่ได้เสนอต่อศาล โดยผลปรากฏว่า การลำเลียงสินค้ามีประสิทธิผลเป็นไปตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้กำหนดให้เป็นระบบป้องกันฝุ่นละอองตามที่ได้ออกแบบไว้ในการประกอบกิจการทำเทียบเรือในการขนถ่ายสินค้า เพื่อป้องกันมิให้มีผลกระทบต่อประชาชนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงและในปัจจุบันไม่มีผู้เดือดร้อนจากการขนถ่ายสินค้า จึงไม่มีผู้ร้องเรียนเรื่องฝุ่นละอองแต่อย่างใด กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ จำนวน ๖ ฉบับ ได้แก่ ๑. ใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ท่า A มีความยาวหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ ๘๑ เมตร มีพื้นที่หน้าท่า ๘๘๕ ตารางเมตร ๒. ใบอนุญาตเลขที่ ๒/๒๕๕๕ ท่า B มีความยาวหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ ๖๖.๖๐ เมตร มีพื้นที่หน้าท่า ๘๓๑ ตารางเมตร ๓. ใบอนุญาตเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ท่า C มีความยาวหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ ๘๑ เมตร มีพื้นที่หน้าท่า ๘๘๕ ตารางเมตร ๔. ใบอนุญาตเลขที่ ๔/๒๕๕๕ ท่า D มีความยาวหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ ๘๑ เมตร มีพื้นที่หน้าท่า ๘๘๕ ตารางเมตร ๕. ใบอนุญาตเลขที่ ๕/๒๕๕๕ ท่า E มีความยาวหน้าท่า

/ที่เรือ...

ที่เรือเข้าเทียบท่า ๖๖.๖๐ เมตร มีพื้นที่หน้าท่า ๘๓๑ ตารางเมตร ๖. ใบอนุญาต เลขที่ ๖/๒๕๕๕ ท่า F มีความยาวหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ ๘๑ เมตร มีพื้นที่หน้าท่า ๙๙๕ ตารางเมตร เมื่อท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ดังกล่าว ไม่มีความยาวหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ ตั้งแต่ ๓๐๐ เมตร ขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่หน้าท่าตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป และไม่ใช้ ท่าเทียบเรือที่รับเรือขนาดตั้งแต่ ๕๐๐ ตันกรอส หรือความยาวหน้าท่า ตั้งแต่ ๑๐๐ เมตร หรือ มีพื้นที่ท่าเรือรวม ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป จึงไม่อยู่ในบังคับที่ต้องจัดทำรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม (EIA) เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการแต่อย่างใด ซึ่งสภาพ ของท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า แต่ละท่าแยกห่างจากกันและไม่ได้ตั้งอยู่ต่อเนื่องกันโดยมี ระยะห่างระหว่างท่า A ถึงท่า B จำนวน ๙๑.๔๘ เมตร ท่า B ถึงท่า C จำนวน ๙๖.๖๙ เมตร ท่า C ถึงท่า D จำนวน ๑๗๒.๑๑ เมตร ท่า D ถึงท่า E จำนวน ๑๙๘.๙๘ เมตร และท่า E ถึงท่า F จำนวน ๕๐๕ เมตร เมื่อได้พิจารณาประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิด ผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและ สุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ ประกอบกับประกาศ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติ สำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้าน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ แล้ว เห็นว่า ได้กำหนดโครงการหรือกิจการไว้ทั้ง ๑๑ ประเภท เมื่อข้อกำหนดเกี่ยวกับขนาดตามประกาศดังกล่าว ลำดับ ๙ และประกาศกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ลำดับ ๒๒ มิได้ระบุขนาดของโครงการหรือกิจการไว้ และมีคำว่า “ขนาด...รวมกัน...ขึ้นไป” อันมีความหมายว่า ให้นำขนาดตามความยาวและขนาดพื้นที่หลายท่าในลักษณะการนับรวมกัน จึงต้องพิจารณาแยกเป็นรายท่า โดยไม่นำความยาวของหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้แต่ละท่ามานับ รวมกัน ซึ่งการประกอบกิจการในแต่ละท่าสามารถดำเนินการอย่างเป็นอิสระไม่ต้องพึ่งพา ซึ่งกันและกัน ซึ่งไม่ต่างกับกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอ จำนวน ๖ ราย ในคราวเดียวกัน หรือต่างคราวกัน แล้วได้รับใบอนุญาตจำนวน ๖ ฉบับ ในคราวเดียวกันหรือต่างคราวกัน เนื่องจากประกาศ

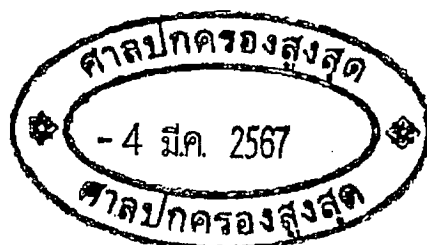
/ดังกล่าว...

ดังกล่าวมุ่งประสงค์พิจารณาที่ความยาวหน้าท่าที่เรือเข้าเทียบได้ หรือพื้นที่หน้าท่าเรือหรือขนาดเรือแล้วแต่กรณีเป็นสำคัญ การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ถือว่ามีเจตนาหลีกเลี่ยงกฎหมายแต่อย่างใด กรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ กล่าวอ้างรายละเอียดตัมหนึ่งสี่สำนัก ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ กรมเจ้าท่า ที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ นั้น เป็นกรณีที่สำนักงานความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ กรมเจ้าท่า ได้ออกหนังสือรับรองว่าได้ตรวจสอบเขื่อนป้องกันตลิ่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว เห็นว่า มีสภาพมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัยเหมาะสมในการใช้เทียบเรือได้ โดยรับรองไม่เกินหนึ่งปี ซึ่งครบกำหนดแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ดังนั้น หนังสือรับรองดังกล่าวจึงไม่มีผลใช้บังคับได้ในแนวเขตกรรมสิทธิ์ที่ดินใช้ประกอบกิจการเป็นท่าเทียบเรือ แม้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ จะกล่าวอ้างว่า เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐ สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาฉะเชิงเทรา เคยตรวจพบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นำเรือลำเลียงขนาดเกินกว่า ๕๐๐ ตันกรอส หลายลำ (ขนาดตั้งแต่ ๘๘๘ ถึง ๑,๒๒๑ ตันกรอส) เข้ามาจอดเทียบขนถ่ายสินค้าบริเวณหน้าเขื่อนในแนวเขตกรรมสิทธิ์ท่าเรือ A ท่าเรือ B และท่าเรือ C ซึ่งสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาฉะเชิงเทรา มีหนังสือแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ห้ามใช้เรือขนาดเกินกว่า ๕๐๐ ตันกรอส เข้ามาขนถ่ายสินค้าบริเวณดังกล่าวอีกก็ตาม ปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังไม่ได้รับใบอนุญาตจากกรมเจ้าท่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างได้นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดลงล่างเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ หรือใต้น้ำของแม่น้ำบางปะกงแต่อย่างใด สำหรับเขื่อนป้องกันตลิ่งนั้นอยู่ในแนวเขตกรรมสิทธิ์ที่ดินจึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามกฎหมายที่จะขออนุญาตจากกรมเจ้าท่า และไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) เพราะเขื่อนป้องกันตลิ่งไม่ใช่ท่าเทียบเรือตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ แต่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับอนุญาตจากองค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์โดยชอบด้วยกฎหมาย ปรากฏตามใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร (อ. ๑) เลขที่ ๑/๒๕๕๗ กับเลขที่ ๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และเลขที่ ๑/๒๕๖๑ กับเลขที่ ๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ กรณีที่อ้างว่าเจตนาที่แท้จริงจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาจากการใช้ประโยชน์ ถือว่าท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าเกษตรทั้ง ๖ ท่าท่า A ถึงท่า F เป็นท่าเทียบเรือหนึ่งเดียวกัน และมีการประกอบกิจการขนถ่ายสินค้าบริเวณแนวเขื่อนป้องกันตลิ่งเป็นท่าเทียบเรือแล้ว ยังแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีเจตนาชัดแจ้งที่จะนำเรือขนถ่ายสินค้าที่มีขนาดเกินกว่า ๕๐๐ ตันกรอส ใหญ่เกินกว่าที่ยื่นขออนุญาตเข้ามาจอด

/เทียบท่า...

เทียบท่าและใช้ในการประกอบกิจการขนถ่ายสินค้าของตนนั้น เชื้อนป้องกันตลิ่งไม่ใช่ท่าเทียบเรือ ตามมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ดังนั้น จึงสามารถนำเรือขนถ่ายสินค้าที่มีขนาดเกินกว่า ๕๐๐ ตันกรอส เข้ามาจอดเทียบเชือกและขนถ่ายสินค้าได้ ส่วนท่าเทียบเรือท่า D ท่า E และท่า F ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการใช้รองรับเรือขนาดเกินกว่า ๕๐๐ ตันกรอส แล้ว กรมเจ้าท่าจึงไม่มีอำนาจสั่งห้ามใช้และให้แก้ไข ตามมาตรา ๔๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ แต่อย่างใด สำหรับโกดังเก็บสินค้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้น เดิมได้ยื่นขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานโดยใช้อาคารโกดังเก็บสินค้าประเภทการเก็บรักษาหรือลำเลียงพืช เมล็ดพืช หรือผลิตผลจากพืชในไซโล โกดัง หรือคลังสินค้า ตามบัญชีประเภทโรงงานอุตสาหกรรม จำแนกตามกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประเภทโรงงานหลัก ๐๐๒๐๕ ลำดับ ๒ (๕) และได้รับใบอนุญาตในการประกอบกิจการดังกล่าว ตามใบอนุญาต (ร.ง. ๔) ที่ ป ๑๕/๒๕๕๙ ประกอบด้วย อาคาร ๑๑ หลัง มีพื้นที่อาคาร ๔๘,๖๐๐ ตารางเมตร แต่ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ยื่นขอลดพื้นที่ ในส่วนโกดังเก็บสินค้า เป็นคงเหลือพื้นที่อาคารโรงงาน ๔๒,๗๖๘ ตารางเมตร และได้รับ อนุญาตแล้ว โดยพื้นที่อาคารโรงงานลดลง ๕,๘๓๒ ตารางเมตร เพื่อที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะใช้พื้นที่ดังกล่าวนี้เก็บรักษาผลิตภัณฑ์ สินค้า หรือวัสดุอย่างอื่น รวมทั้งผลิตภัณฑ์โซดา ซัลเฟตซึ่งไม่ใช่ผลิตผลจากพืชตามที่ได้รับอนุญาตเดิมตามใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงานที่ ป ๑๕/๒๕๕๙ โดยใช้โกดังที่ ๖ ในการประกอบธุรกิจ นอกจากนี้ การก่อสร้าง อาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๕๗ ถึงเลขที่ ๑๐/๒๕๕๗ เป็นการก่อสร้างเขื่อนคอนกรีต เสริมเหล็กในที่ดินมีกรรมสิทธิ์โดยผู้ขออนุญาตหลายราย หาใช่บริษัทของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพียงบริษัทเดียว สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ยื่นคำขออนุญาตเปลี่ยนแปลงการใช้ ประโยชน์บางส่วน โดยขอใช้เป็นท่าจอดเรือ จำนวนเนื้อที่ ๓๖ ตารางเมตร นั้น ไม่ใช่เป็น การขอใช้ประโยชน์สิ่งล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ หรือใต้น้ำของแม่น้ำบางปะกง อันเป็น ทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน แต่เป็นการขออนุญาต ใช้ประโยชน์ในที่ดินมีกรรมสิทธิ์ของตนซึ่งสามารถทำได้ โดยเป็นการก่อสร้างในที่ดินกรรมสิทธิ์ ของตนเองตามหลักกรรมสิทธิ์ของเจ้าของที่ดิน ปัจจุบันบริเวณที่ตั้งของบริษัทผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีโรงงานอื่นอีกจำนวนมาก เช่น โรงงานผลิตรถยนต์โตโยต้า นิคมอุตสาหกรรมเวลโก เป็นต้น การที่มีโรงงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพิ่มขึ้นอีกแห่งหนึ่ง คงไม่ได้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ดังข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ในคดีนี้ และผู้ฟ้องคดีทั้ง ๙ คน ในคดีของศาลปกครองชั้นต้น

/(ศาลปกครองระยอง)...

(ศาลปกครองระยอง) คดีหมายเลขดำที่ ส. ๒/๒๕๖๐ มีเจตนาใช้สิทธิทางศาลโดยสุจริต และชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีในคดีนี้ คือ นายสมบัติ รัตนโยธิน ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ นายสมนึก เมธาวสิน ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ นายเจริญ จิตอุดมศิลป์ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ นายสนธยา มณีรัตน์ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ นายพีระศักดิ์ รวยสำราญ ผู้ฟ้องคดีที่ ๘ นายนิത്യ บุญเพ็ง ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๕ และนายสันชัย นันทพานิช ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ เป็นผู้ฟ้องคดีคนเดียวกันกับผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๙ ในคดีศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองระยอง) คดีหมายเลขดำที่ ส. ๒/๒๕๖๐ และทั้งสองได้มอบอำนาจให้นายสุรชัย ตรงงาม และนางสาวมัญญา พูลศิริ เป็นผู้รับมอบอำนาจดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดี จึงเห็นได้ว่าทั้งสองคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีและผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีแทนเป็นบุคคลกลุ่มเดียวกัน และมีพฤติการณ์ใช้สิทธิฟ้องคดีโดยไม่สุจริต โดยมีเจตนาเป็นการก่อกวนแก่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือโดยมีข้อความในทำนองเดียวกับคำฟ้องและคำอุทธรณ์

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๖ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน พิจารณาคำแถลงเป็นหนังสือของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ และคำชี้แจงด้วยวาจา ประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้าน คำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งประกอบธุรกิจแปงมันสำปะหลังส่งออกต่างประเทศ (มีโรงงานตั้งอยู่ที่จังหวัดนครราชสีมา) และมีแผนงานก่อสร้างท่าเทียบเรือและอาคารโกดังเพื่อเก็บสินค้าประเภทเกษตรกรรมในพื้นที่ หมู่ที่ ๖ ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา บริเวณติดกับแม่น้ำบางปะกง เนื้อที่รวมประมาณ ๔๓๐ ไร่ ได้ยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างอาคาร จำนวน ๑๖ อาคาร ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อก่อสร้างสถานที่เก็บสินค้า โกดัง และโรงงาน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการก่อสร้างอาคารที่ขออนุญาตดังกล่าว ไม่ขัดต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ และพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงได้ออกใบอนุญาตเลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ (รวม ๑๖ ฉบับ) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ยื่นคำร้องขอทำสิ่งล่วงล้ำแม่น้ำ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อสร้างท่าเทียบเรือคอนกรีตเสริมเหล็ก รูปตัวที พร้อมโครงสร้างหลังคา

/จำนวน...

จำนวน ๖ ท่า เพื่อใช้ในการขนถ่ายสินค้าประเภทเกษตรกรรม บริเวณริมฝั่งแม่น้ำบางปะกง ตั้งอยู่ ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เสนอเรื่อง การขออนุมัติดังกล่าวต่อคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคาร หรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำ ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามคำสั่งจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ ๒๗๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๑ ให้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม ในกรณีที่มีผู้ยื่นขอหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำ คณะกรรมการดังกล่าวได้จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ซึ่งที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า การขอสร้างท่าเทียบเรือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ขัดต่อแผนพัฒนาจังหวัด ผังเมือง และสภาพแวดล้อมของจังหวัด ฉะเชิงเทรา จึงมีมติให้ความเห็นชอบกรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอสร้างท่าเทียบเรือรูปตัวที ขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส จำนวน ๖ ท่า แต่ต่อมา ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดฉะเชิงเทราซึ่งเป็นกรรมการมีหนังสือขอแก้ไขเนื้อหา รายงานการประชุมโดยเพิ่มเติมข้อมูลและความเห็นของผู้แทนที่เข้าร่วมประชุม โดยขอให้ แก้ไขมติที่ประชุมที่ระบุว่า ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า การขออนุญาตสร้างท่าเทียบเรือ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ขัดต่อแผนพัฒนาจังหวัด ผังเมือง และสภาพแวดล้อม เป็นไม่ขัด ต่อแผนพัฒนาจังหวัด ผังเมือง แต่อาจจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้ หากกรมเจ้าท่า จะพิจารณาอนุญาต ขอให้กำหนดเงื่อนไขมาตรการในการบรรเทาและลดผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมไว้ท้ายใบอนุญาตด้วย (รายงานการประชุมที่ขอแก้ไขเพ็ญมีการรับรอง รายงานการประชุม เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๖) หลังจากนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัด ฉะเชิงเทรา ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ แจ้งไปยังอธิบดีกรมเจ้าท่าว่า กรณี คำร้องของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จังหวัดพิจารณาแล้วเห็นควรให้ก่อสร้างเฉพาะท่าเทียบเรือ โดยไม่มีโครงหลังคายื่นลงไปใต้มัน้ำบางปะกง และผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาฉะเชิงเทรา ได้มีบันทึกลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ รายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขออนุญาตก่อสร้างท่าเทียบเรือรูปตัวทีขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส จำนวน ๖ ท่า ริมแม่น้ำบางปะกงที่ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อใช้ ในการขนส่งสินค้าเกษตรที่เก็บอยู่ในโกดังของบริษัทฯ ในบริเวณเดียวกัน ท่าเทียบเรือทั้ง ๖ ท่า เมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จจะมีความยาวยื่นลงไปใต้มัน้ำบางปะกง ๒๐ เมตร จังหวัดฉะเชิงเทรา พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่ขัดต่อแผนพัฒนาจังหวัด ผังเมือง และสภาพแวดล้อม เจ้าพนักงานตรวจท่า พิจารณาแล้วเห็นว่า การก่อสร้างท่าเทียบเรือรูปตัวทีขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส ริมแม่น้ำ บางปะกงดังกล่าว ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเดินเรือ ไม่กีดขวางการไหลของกระแส น้ำ ปลายสุด ของท่าเทียบเรือที่ล่วงล้ำลำน้ำไม่เกิน ๑ ใน ๓ ของความกว้างลำน้ำ (แม่น้ำกว้าง ๒๕๐ เมตร)

/ซึ่งเป็นไปตาม...

ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และคำสั่งกรมเจ้าท่าที่ ๔๓๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ คณะกรรมการเพื่อพิจารณากลั่นรองการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำประจำสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๖ ตามคำสั่งสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๖ ที่ ๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ และคำสั่งที่ ๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ท่าเทียบเรือ ๖ ท่า ที่ขออนุญาตมีลักษณะไม่กีดขวางการเดินเรือ ไม่ทำให้การไหลของกระแสน้ำเปลี่ยนแปลงอยู่ในหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตและมีลักษณะพึงอนุญาตได้ตามข้อ ๔ (๑) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ ๔๓๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ยื่นหลักฐานใบอนุญาตใช้เรือแสดงประเภทเรือที่จะเข้าเทียบท่าเรือที่ขออนุญาต คือ เรือลำเลียงขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส จึงเห็นควรให้ความเห็นชอบในการขออนุญาตดังกล่าว โดยให้มีเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาตให้เป็นไปตามมาตรฐานเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมของท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าเกษตรตามที่กรมเจ้าท่ากำหนดและให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมาเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จำนวน ๖ ฉบับ คือ ใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๕๕ สำหรับท่าเรือ A ใบอนุญาตเลขที่ ๒/๒๕๕๕ สำหรับท่าเรือ B ใบอนุญาตเลขที่ ๓/๒๕๕๕ สำหรับท่าเรือ C ใบอนุญาตเลขที่ ๔/๒๕๕๕ สำหรับท่าเรือ D ใบอนุญาตเลขที่ ๕/๒๕๕๕ สำหรับท่าเรือ E และใบอนุญาตเลขที่ ๖/๒๕๕๕ สำหรับท่าเรือ F ซึ่งปรากฏตามแผนผังแสดงพื้นที่พอสั่งเขปว่า ท่าเทียบเรือ ๖ ท่า ตั้งเรียงต่อเนื่องกันไปตามแนวแม่น้ำบางปะกง โดย ท่า A มีระยะห่างจากท่า B ๙๑.๔๘ เมตร ท่า B มีระยะห่างจากท่า C ๙๖.๖๙ เมตร ท่า C มีระยะห่างจากท่า D ๑๗๒.๑๑ เมตร ท่า D มีระยะห่างจากท่า E ๑๙๘.๙๘ เมตร ท่า E มีระยะห่างจากท่า F ๕๐๕ เมตร และปรากฏตามแผนที่สั่งเขปท้ายใบอนุญาตดังกล่าวว่า ท่า A ท่า C ท่า D และท่า F มีความยาวหน้าท่า ๘๑ เมตร เนื้อที่ประมาณ ๙๙๕ ตารางเมตร ท่า B และท่า E มีความยาวหน้าท่า ๖๖.๖๐ เมตร เนื้อที่ประมาณ ๘๓๑ ตารางเมตร และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) ท่าเทียบเรือ ทั้ง ๖ ท่า ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามคำขอเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ ได้แก่ ใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๕๖ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ รวม ๖ ฉบับ และได้ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเป็นสถานที่เก็บสินค้า โกดัง และโรงงานให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามคำขออนุญาตก่อสร้างอาคารเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ได้แก่ ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร

/ดัดแปลงอาคาร...

ตัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร และคำสั่งต่ออายุใบอนุญาต เลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ ถึง เลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ จำนวน ๑๖ ฉบับ และเลขที่ ๓๑/๒๕๕๕ ถึง เลขที่ ๔๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑๙ ฉบับ รวม ๓๕ ฉบับ

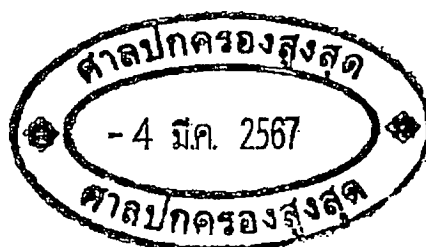
ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ เห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำ ประเภทท่าเทียบเรือ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ตัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคารสำหรับอาคาร ๓๕ อาคาร และใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ตัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) ท่าเทียบเรือ A ถึงท่า F ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น เพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนใบอนุญาตให้ปลูกสร้าง สิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ รวม ๖ ฉบับ ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ตัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) ท่าเทียบเรือ เลขที่ ๑/๒๕๕๖ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๖ รวม ๖ ฉบับ และใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ตัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร และคำสั่งต่ออายุ ใบอนุญาต เลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ และเลขที่ ๓๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๔๙/๒๕๕๕ รวม ๓๕ ฉบับ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ไม่เห็นฟ้องด้วย จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ รวมสามประเด็น คือ

ประเด็นที่หนึ่ง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำ ประเภทท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส เพื่อใช้ในการขนถ่ายสินค้าประเภทเกษตรกรรม เลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่า โครงการก่อสร้าง ท่าเทียบเรือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและ ขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ หรือไม่

โดยที่...

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ใช้บังคับขณะพิพาท มาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า สิทธิของบุคคลที่จะมีส่วนร่วมกับรัฐและชุมชนในการอนุรักษ์ บำรุงรักษา และการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ และในการคุ้มครอง ส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ดำรงชีพอยู่ได้อย่างปกติและต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตราย ต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ หรือคุณภาพชีวิตของตน ย่อมได้รับความคุ้มครองตามความเหมาะสม วรรคสอง บัญญัติว่า การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในชุมชน และจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน รวมทั้งได้ให้องค์การอิสระซึ่งประกอบด้วยผู้แทนองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติหรือด้านสุขภาพ ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการดังกล่าว พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเสนอขอความเห็นชอบตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ วรรคสอง บัญญัติว่า ในการประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องเสนอพร้อมกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สำหรับโครงการหรือกิจการแต่ละประเภทและแต่ละขนาดด้วย พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และใต้น้ำ ของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทยหรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า วรรคสอง บัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการในการอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง... ซึ่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำแม่น้ำ ให้ยื่นคำขอตามแบบที่อธิบดีกรมเจ้าท่า กำหนด โดยระบุวัตถุประสงค์ในการใช้อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ขออนุญาตพร้อมด้วยหลักฐาน

/และเอกสาร...

และเอกสาร ดังต่อไปนี้ ... (๖) รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ข้อ ๗ กำหนดว่า หลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำมีดังต่อไปนี้ (๑) ลักษณะหรือสภาพของอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำต้องไม่เป็นอันตรายต่อการเดินเรือ หรือทำให้ทางน้ำเปลี่ยนแปลงไป หรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (๒) อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำที่จะอนุญาตให้ปลูกสร้างได้ต้องมีลักษณะของอาคารและการล่วงล้ำที่ฟังอนุญาตได้ตามข้อ ๔ และข้อ ๕ (๓) อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำที่จะอนุญาตให้ปลูกสร้างได้ต้องไม่อยู่ในเขตพื้นที่ที่มีประกาศของกรมเจ้าท่าห้ามปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำ ประกาศดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (๔) การอนุญาตให้ใช้พื้นที่ล่วงล้ำลำน้ำ ให้กระทำได้เพียงเท่าที่จำเป็น และสมควรเฉพาะตามวัตถุประสงค์ในการใช้อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ล่วงล้ำลำน้ำนั้น (๕) การอนุญาตให้ใช้พื้นที่ล่วงล้ำลำน้ำ ต้องไม่เป็นการขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ที่ใช้บังคับในขณะนั้น ข้อ ๓ กำหนดว่า ประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ ให้เป็นไปตามเอกสารท้ายประกาศ ๓ เว้นแต่ประเภทและขนาดโครงการหรือกิจการ ลำดับที่ ๑.๕ และ ๒๖.๒ ตามเอกสารท้ายประกาศ ๓ ให้จัดทำเป็นรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น โดยเอกสารท้ายประกาศ ๓ ลำดับ ๒๒ กำหนดให้ ทำเทียบเรือที่รับเรือขนาดตั้งแต่ ๕๐๐ ตันกรอส หรือความยาวหน้าท่าตั้งแต่ ๑๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่ท่าเทียบเรือรวม ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ต้องทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องข้างต้นแล้วเห็นได้ว่า กฎหมายดังกล่าวมีเจตนารมณ์ที่จะคุ้มครองสิทธิของบุคคลในการอนุรักษ์ บำรุงรักษา และการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งคุ้มครอง ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ดำรงชีพอยู่ได้อย่างปกติและต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ หรือคุณภาพชีวิตตามความเหมาะสม การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในชุมชน และจัดให้มี

/กระบวนกร...

กระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน รวมทั้งได้ให้องค์การอิสระ ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติหรือด้านสุขภาพ ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการ ดังนั้น ในการขออนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใด ล่วงล้ำลำแม่น้ำ หากเป็นโครงการหรือกิจการประเภทและขนาดที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ยื่นคำขอต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายดังกล่าวด้วย ประกอบกับเมื่อพิจารณาประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ซึ่งใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ข้อ ๓ กำหนดว่า ประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ ให้เป็นไปตามเอกสารท้ายประกาศ ๓... และเอกสารท้ายประกาศ ๓ ลำดับ ๒๒ กำหนดให้ประเภทโครงการหรือกิจการทำเทียบเรือที่รับเรือ ขนาดตั้งแต่ ๕๐๐ ตันกรอส หรือความยาวหน้าท่า ตั้งแต่ ๑๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่ท่าเทียบเรือรวม ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ แล้ว เห็นว่า ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวได้กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาโครงการหรือกิจการทำเทียบเรือ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไว้ ๒ กรณี คือ กรณีที่หนึ่ง พิจารณาจากขนาดเรือที่นำมาจอดเทียบท่า หากเรื่อนั้นมีขนาดตั้งแต่ ๕๐๐ ตันกรอส ขึ้นไป ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งคำว่า “ตั้งแต่ ๕๐๐ ตันกรอส ขึ้นไป” ย่อมหมายความว่ารวมถึงเรือที่มีขนาด ๕๐๐ ตันกรอส ด้วย และกรณีที่สอง พิจารณาจากขนาดท่าเทียบเรือ หากท่าเทียบเรื่อนั้นมีความยาวหน้าท่า ตั้งแต่ ๑๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่ท่าเทียบเรือรวม ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สำหรับคดีนี้ เมื่อพิจารณาคำขออนุญาตปลูกสร้างท่าเทียบเรือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามคำร้องขอทำสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำ (แบบ ท. ๒๘) ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ขออนุญาตปลูกสร้างท่าเทียบเรือคอนกรีตเสริมเหล็กรูปตัวทีพร้อมโครงหลังคา จำนวน ๖ ท่า สำหรับใช้ในการขนถ่ายสินค้าประเภทเกษตรกรรม บริเวณริมฝั่งแม่น้ำบางปะกง ตั้งอยู่ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส แล้ว คำว่า “ไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส” ย่อมหมายความว่ารวมถึงเรือที่มีขนาด ๕๐๐ ตันกรอส ด้วย กล่าวคือ เรือที่มีขนาด ๕๐๐ ตันกรอส ก็สามารถนำมาจอดเทียบท่าได้

/เมื่อเรือ...

เมื่อเรือที่มีขนาด ๕๐๐ ตันกรอส สามารถนำมาจอดเทียบท่าในท่าเทียบเรือของผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ได้ โครงการก่อสร้างท่าเทียบเรือของผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ตามคำร้องขอทำสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำ (แบบ ท. ๒๘) ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ จึงเข้าหลักเกณฑ์ในกรณีหนึ่งที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในขั้นตอนการขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการท่าเทียบเรือดังกล่าว เนื่องจากขนาดเรือที่นำมาจอดเทียบท่ามีขนาดตั้งแต่ ๕๐๐ ตันกรอส ขึ้นไป และเมื่อโครงการก่อสร้างท่าเทียบเรือของผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ เข้าหลักเกณฑ์ที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงต่อมาว่าวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ได้ออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำประเภทท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส ให้แก่ผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ จำนวน ๖ ฉบับ คือ ใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๕๕ สำหรับท่าเรือ A ใบอนุญาตเลขที่ ๒/๒๕๕๕ สำหรับท่าเรือ B ใบอนุญาตเลขที่ ๓/๒๕๕๕ สำหรับท่าเรือ C ใบอนุญาตเลขที่ ๔/๒๕๕๕ สำหรับท่าเรือ D ใบอนุญาตเลขที่ ๕/๒๕๕๕ สำหรับท่าเรือ E และใบอนุญาตเลขที่ ๖/๒๕๕๕ สำหรับท่าเรือ F เพื่อใช้ในการขนถ่ายสินค้าประเภทเกษตรกรรม โดยที่ผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ยังไม่ได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอ ในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ การออกใบอนุญาตดังกล่าวของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ถึงผู้ผูกฟองคืดที่ ๑๐ ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑๒ และผู้ผูกฟองคืดที่ ๑๔ ถึงผู้ผูกฟองคืดที่ ๑๖ ในกรณีนี้ฟังขึ้น โดยมีจำต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ในประเด็นอื่นของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ถึงผู้ผูกฟองคืดที่ ๑๐ ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑๒ และผู้ผูกฟองคืดที่ ๑๔ ถึงผู้ผูกฟองคืดที่ ๑๖ เนื่องจากไม่ทำให้คำวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงไป

ประเด็นที่สอง การที่ผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) เลขที่ ๑/๒๕๕๖ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ ให้แก่ผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ก่อสร้างอาคารพิเศษชนิดท่าเทียบเรือของท่าเทียบเรือ A ถึงท่าเทียบเรือ F จำนวน ๖ ท่า เพื่อใช้เป็นสถานที่ขนถ่ายสินค้าเกษตรกรรม และคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

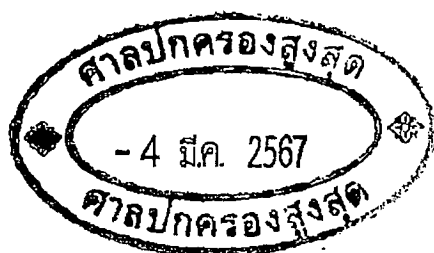
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๑ บัญญัติว่า ผู้ใดจะก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และดำเนินการตามมาตรา ๓๙ ทวิ มาตรา ๔๐ บัญญัติว่า ในกรณีที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการดังนี้... พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่โครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์

/ผลกระทบ...

ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๖ เป็นโครงการหรือกิจการซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการตามกฎหมายก่อนเริ่มการก่อสร้างหรือดำเนินการให้บุคคลผู้ขออนุญาตเสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายนั้น และต่อสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม ในการเสนอรายงานดังกล่าวอาจจัดทำเป็นรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง ก็ได้ วรรคสอง บัญญัติว่า ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายประกอบการสั่งอนุญาตสำหรับโครงการหรือกิจการตามวรรคหนึ่งไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลการพิจารณา รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๙ จากสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม และมาตรา ๕๐ วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการผู้ชำนาญการได้ให้ความเห็นชอบในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๙ แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายในการพิจารณาสั่งอนุญาต หรือต่ออายุใบอนุญาตนำมาตรการตามที่เสนอไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมไปกำหนดเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาต หรือต่ออายุใบอนุญาตโดยให้ถือว่าเป็นเงื่อนไขที่กำหนดตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เจ้าของอาคารผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาต (๑) ก่อสร้างอาคาร... ให้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบ ข. ๑ พร้อมด้วยเอกสารตามที่ระบุไว้ในแบบ ข. ๑ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอตามข้อ ๑ ให้ตรวจพิจารณาแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณ (ถ้ามี) เมื่อปรากฏว่าแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณถูกต้อง และเป็นไปตามกฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น และหรือประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตตามแบบ อ. ๑ หรือแบบ อ. ๒ แล้วแต่กรณี

เมื่อได้วินิจฉัยเป็นยุติแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังไม่ได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ในขั้นตอนการเสนอคำขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่พิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) ท่าเทียบเรือ เลขที่ ๑/๒๕๕๖ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก่อสร้างท่าเทียบเรือโดยไม่มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ

/สิ่งแวดล้อม...

สิ่งแวดล้อม (EIA) จึงเป็นการพิจารณาที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๔๘ วรรคสอง และมาตรา ๕๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งถือเป็นกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะต้องนำมาประกอบการพิจารณาคำขอเพื่อออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามนัยข้อ ๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒ วรรคหนึ่ง ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) ทำเทียบเรือ เลขที่ ๑/๒๕๕๖ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ และคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ฟังขึ้น

ประเด็นที่สาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคารเลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ และใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคารเลขที่ ๓๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๔๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก่อสร้างอาคารที่เก็บสินค้า โกดัง และโรงงาน รวม ๓๕ หลัง และคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ข้อ ๓ กำหนดว่า ประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ ให้เป็นไปตามเอกสารท้ายประกาศ ๓... โดยเอกสารท้ายประกาศ ๓ ลำดับ ๒๗ กำหนดว่า อาคาร ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ซึ่งมีลักษณะที่ตั้งหรือการใช้ประโยชน์ในอาคารอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้ ๒๗.๑ อาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ ฝั่งทะเล ทะเลสาบ หรือชายหาด หรือที่อยู่ใกล้หรือในอุทยานแห่งชาติ หรืออุทยานประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นบริเวณที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ความสูงตั้งแต่ ๒๓ เมตร ขึ้นไป หรือมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดหลังเดียวกันตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาตให้เสนอรายงานในชั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น... จากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว เป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดอาคารที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม หากอาคารนั้นเป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ ฝั่งทะเล ทะเลสาบ หรือชายหาด หรือที่อยู่ใกล้หรือในอุทยานแห่งชาติ หรืออุทยานประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นบริเวณที่อาจจะก่อให้เกิด

/ผลกระทบ...

ผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ความสูงตั้งแต่ ๒๓ เมตร ขึ้นไป หรือมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดหลังเดียวกันตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป

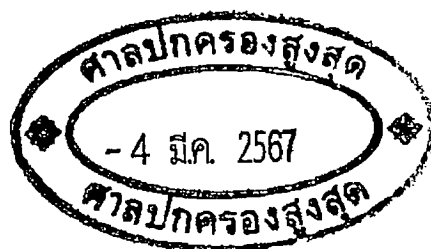
เมื่อพิจารณาใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ จำนวน ๑๖ ฉบับ และใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคารเลขที่ ๓๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๔๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑๙ ฉบับ ปรากฏว่าอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๖/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๑๘/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๑๙/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๐/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๔/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๕/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๖/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๑/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๒/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๓/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๕/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๘/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๙/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๔๒/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๔๓/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๔๔/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๔๕/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๔๖/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๔๗/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๔๘/๒๕๕๕ และใบอนุญาตเลขที่ ๔๙/๒๕๕๕ รวมจำนวน ๒๒ ฉบับ เป็นอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๒๓ เมตร หรือมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร จึงไม่ใช่อาคารที่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตามเอกสารท้ายประกาศ ๓ ลำดับ ๒๗ ของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ แต่อย่างไรก็ดี ส่วนอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๑/๒๕๕๕ ออกเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ หมดอายุวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ไม่ได้มีการต่ออายุใบอนุญาต ใบอนุญาตเลขที่ ๔๑/๒๕๕๕ จึงสิ้นผลไป ศาลจึงไม่จำต้องวินิจฉัยว่าอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามประกาศฉบับดังกล่าวหรือไม่แต่อย่างไร

สำหรับใบอนุญาตเลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๑๓/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๑๔/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๑๕/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๑๗/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๑/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๓/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๔/๒๕๕๕ ใบอนุญาตเลขที่ ๓๖/๒๕๕๕ และใบอนุญาตเลขที่ ๓๗/๒๕๕๕ จำนวน ๑๑ ฉบับ เป็นอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๒๓ เมตร แต่มีพื้นที่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร จึงเป็นอาคารที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป และใบอนุญาตเลขที่ ๔๐/๒๕๕๕ จำนวน ๑ ฉบับ เป็นอาคารที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร แต่มีความสูง ๒๖ เมตร จึงเป็นอาคารที่มีความสูงเกิน ๒๓ เมตร อย่างไรก็ตามแม้ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง

/กำหนดประเภท...

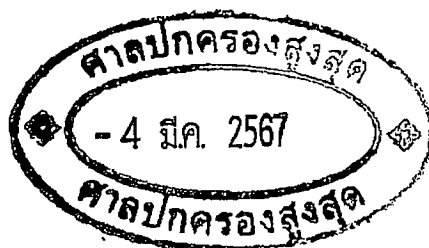
กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ มิได้ให้คำนิยามของอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำไว้ว่าจะต้องห่างจากริมแม่น้ำเท่าใดที่จะถือว่าเป็นอาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ แต่วิญญูชนโดยทั่วไปย่อมเข้าใจได้ว่า หมายถึงอาคารที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำหรือใกล้ชิดแม่น้ำ ซึ่งการก่อสร้างอาคารดังกล่าวจำเป็นต้องพิจารณาถึงแนวร่นอาคารหรือระยะห่างของตัวอาคารกับแม่น้ำตามความกว้างของแม่น้ำตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ประกอบกับเมื่อได้พิจารณาแผนที่แสดงพอสั่งเขปท้ายคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปรากฏว่า อาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ มีระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๓๘๕ เมตร โดยระหว่างนั้นมีลำรางสาธารณะและถนนกว้าง ๑๒ เมตร ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๓/๒๕๕๕ และอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๔/๒๕๕๕ ถัดไปเป็นถนนกว้าง ๑๐ เมตร และอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๕/๒๕๕๕ คั่นอยู่ สำหรับอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๓/๒๕๕๕ มีระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๑๖๙ เมตร โดยระหว่างนั้นมีถนนกว้าง ๑๐ เมตร ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๔/๒๕๕๕ ถัดไปเป็นถนนกว้าง ๑๐ เมตร และอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๕/๒๕๕๕ คั่นอยู่ สำหรับอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๔/๒๕๕๕ มีระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๗๖ เมตร โดยระหว่างนั้นมีพื้นที่ว่างและถนนกว้าง ๑๐ เมตร ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๕/๒๕๕๕ คั่นอยู่ สำหรับอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๕/๒๕๕๕ มีระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๙๗ เมตร โดยระหว่างนั้นมีพื้นที่ว่างและถนนกว้าง ๑๐ เมตร ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๔/๒๕๕๕ คั่นอยู่ สำหรับอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๗/๒๕๕๕ มีระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๑๑๖ เมตร โดยระหว่างนั้นมีพื้นที่ว่างและถนนกว้าง ๑๐ เมตร ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๔/๒๕๕๕ คั่นอยู่ สำหรับอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๒๑/๒๕๕๕ มีระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๑๐๗ เมตร โดยระหว่างนั้นมีถนนกว้าง ๖ เมตร และลำรางสาธารณะ ถัดไปเป็นถนนกว้าง ๖ เมตร และอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ถัดไปเป็นถนนกว้าง ๑๐ เมตร และอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๖/๒๕๕๕ คั่นอยู่ สำหรับอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๒๓/๒๕๕๕ มีระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๒๗๘ เมตร โดยระหว่างนั้นมีถนนกว้าง ๑๐ เมตร ที่มีการครอบครอง และลำรางสาธารณะ ถัดไปเป็นถนนกว้าง ๖ เมตร และอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๓๕/๒๕๕๕ ถัดไปเป็นถนนกว้าง ๑๐ เมตร และถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๗/๒๕๕๕ คั่นอยู่ สำหรับอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ มีระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๑๑๐ เมตร โดยระหว่างนั้นมีถนนกว้าง ๖ เมตร และลำรางสาธารณะ ถัดไปเป็นถนนกว้าง ๖ เมตร และอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๒๖/๒๕๕๕ ถัดไปเป็นถนนกว้าง ๑๐ เมตร ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๘/๒๕๕๕ คั่นอยู่ สำหรับ

/อาคาร...

อาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๓๔/๒๕๕๕ มีระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๕๘๓ เมตร โดยระหว่างนั้นมีถนนกว้าง ๑๐ เมตร พื้นที่ว่างที่มีการครอบครอง ถนนสาธารณะที่มีการครอบครอง ล้ำรางสาธารณะที่มีการครอบครอง และล้ำรางสาธารณะคั่นอยู่ ถัดไปเป็นชายตลิ่งริมแม่น้ำบางปะกง สำหรับอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๓๖/๒๕๕๕ มีระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๑๒๖ เมตร โดยระหว่างนั้นมีพื้นที่ว่าง และถนนกว้าง ๑๐ เมตร ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๓/๒๕๕๕ คั่นอยู่ สำหรับอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๓๗/๒๕๕๕ มีระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๘๘๕ เมตร โดยระหว่างนั้นมีถนนกว้าง ๑๐ เมตร และมีพื้นที่จอดรถ ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๓๓/๒๕๕๕ และอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ถัดไปเป็นถนนกว้าง ๑๐ เมตร และถนนสาธารณะ และอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๘/๒๕๕๕ คั่นอยู่ สำหรับอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๐/๒๕๕๕ ปรากฏตำแหน่งที่ตั้งในแผนผังแสดงพื้นที่พอสั่งเซปต์ที่ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่งต่อศาล ตั้งอยู่ถัดจากอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๗/๒๕๕๕ ซึ่งมีระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๑๑๖ เมตร โดยระหว่างนั้นมีพื้นที่ว่างและถนนกว้าง ๑๐ เมตร ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๔/๒๕๕๕ คั่นอยู่ กรณีจึงเห็นได้ว่า อาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๔/๒๕๕๕ เป็นอาคารที่ตั้งอยู่ใกล้แม่น้ำบางปะกงมากที่สุด มีระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๗๖ เมตร โดยระหว่างนั้นมีพื้นที่ว่างและถนนกว้าง ๑๐ เมตร ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๕/๒๕๕๕ คั่นอยู่ และอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๓๗/๒๕๕๕ เป็นอาคารที่ตั้งอยู่ใกล้แม่น้ำบางปะกงมากที่สุด มีระยะห่างจากอาคารถึงริมแม่น้ำบางปะกง ๘๘๕ เมตร โดยระหว่างนั้นมีถนนกว้าง ๑๐ เมตร และมีพื้นที่จอดรถ ถัดไปเป็นอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๓๓/๒๕๕๕ และอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ถัดไปเป็นถนนกว้าง ๑๐ เมตร และถนนสาธารณะ และอาคารตามใบอนุญาตเลขที่ ๔๘/๒๕๕๕ คั่นอยู่ ซึ่งโดยสภาพระยะห่างของอาคารดังกล่าว ไม่อาจถือได้ว่าเป็นอาคารตั้งอยู่ริมแม่น้ำซึ่งอาจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ดังนั้น อาคารตามใบอนุญาต จำนวน ๑๒ ฉบับ ดังกล่าว จึงไม่ใช่อาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ และไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตามเอกสารท้ายประกาศ ๓ ลำดับ ๒๗ ของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ แต่อย่างใด

ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคารเลขที่ ๑๒/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๒๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ และใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคารเลขที่ ๓๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๔๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก่อสร้างอาคารสถานที่

/เก็บสินค้า...

เก็บสินค้า โกดังและโรงงาน รวม ๓๕ หลัง และคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว จึงชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑๔ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๖ ในประเด็นนี้ฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำตามใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร (พิเศษ) ทำเทียบเรือ เลขที่ ๑/๒๕๕๖ ถึงเลขที่ ๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ และคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว โดยให้มีผลย้อนหลังนับแต่วันที่มิคำสั่งดังกล่าว คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

นายอนุวัฒน์ ชาราแสง

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่ง ประธานแผนกคดีละเมิดและความรับผิดอย่างอื่น

ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวนและ

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายธีรรัฐ อร่ามทวีทอง

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายเสน่ห์ บุญมานพ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอนนท์ อติเรกสมบัติ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรยาย นาคยศ

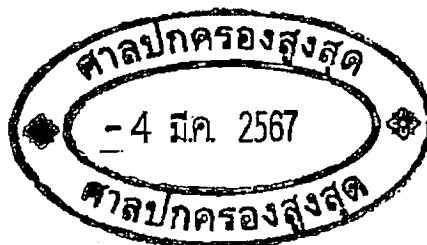
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวุฒิชัย ไทยเจริญ

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด

กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น

ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

สำเนาถูกต้อง

(นายคณินภักษ์ สุขสิริทรัพย์)

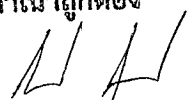
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองปฏิบัติการ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อส. ๗๖/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ ๑๕.๑๘ /๒๕๖๓ ได้ทำคำพิพากษาโดยนายเสน่ห์ บุญทมานพ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจาก นายเสน่ห์ บุญทมานพ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์)
ประธานศาลปกครองสูงสุด

สำเนาถูกต้อง

(นายคณินฉัตรย์ สุขสิริทรัพย์)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองปฏิบัติการ

